

Er de vestlige eliter døve, dumme og blinde – eller bare bankerotte?

DENNIS SMALL

Den 8. august 2024

Søndag den 4. august kom Ruslands viceudenrigsminister Sergej Ryabkov – en af landets mest højtstående diplomater – med nogle velovervejede og tankevækkende bemærkninger i et interview med tv-kanalen "Rossiya-1". Han meddelte, at "æraen med Moskvas ensidige indrømmelser [til USA og NATO] nu definitivt er forbi." Han rapporterede også om "ekstremt foruroligende" terrorplaner mod Rusland – tilsyneladende inklusive et plot fra den amerikansk-støttede ukrainske regering om at myrde præsident Putin.

Men det mest betydningsfulde af alt var nok Ryabkops påstand om, at "problemet er, at der ikke længere er nogen sikringsafbrydere... Angreb på Ruslands territorium er tilladt. Amerikanernes forsikringer om, at der ikke er truffet sådanne beslutninger, og at Kiev ikke har fået indrømmelser, er værdiløse."

Som for at give Ryabkov ret, indledte omkring 1.000 ukrainske elitetropper blot to dage senere et større angreb dybt ind i Ruslands Kursk-region. Biden-administrationen, EU og førende transatlantiske tænketanke sprang alle til for at forsvare Ukraines handling. Pandoras æske med systematiske NATO-støttede land- og luftangreb på russisk territorium er nu blevet åbnet.

"Problemet er, at der ikke er nogen stopklodser længere..."

Faren for at udløse en global verdenskrig omkring det

israelske folkemord i Gaza og provokationer i hele Sydvest er næsten lige så stor, som den der kommer fra området i Ukraine. Hvordan skal man ellers forstå den umiddelbare tilstedeværelse, efter det israelske målrettede mord på Hamas-lederen Ismail Haniyeh i Iran den 31. juli, af den amerikanske Centcom-kommandør, general Michael Kurilla, i Tel Aviv og af sekretæren for det russiske sikkerhedsråd, Sergey Shoigu, i Teheran?

Der er yderligere to træk ved denne strategiske sammenbrudskrise, som gør situationen endnu farligere.

For det første: Krigscensur og indgreb i ytrings- og forsamlingsfriheden indføres hurtigt i hele den vestlige verden for at undgå, at der hviskes en anden "fortælling" end den officielle i et hvilket som helst hjørne af riget. Bestræbelserne på at skræmme og lukke munden på åbenmundede kritikere som Scott Ritter og Tulsi Gabbard; lignende bestræbelser i Tyskland og andre EU-lande mod forskellige medier; og den hurtige vækst i Molfar/CCD-hitlisterne, der finansieres af regeringerne i USA og Storbritannien – det er alt sammen komponenter i den krigsførelse, der er beskrevet ovenfor.

For det andet: Sammenbruddet af det spekulationsbefængte transatlantiske finanssystem fører til voldsomme finansielle strømme, som dem, der lå bag denne uges nedsmeltning af aktiemarkedene verden over på Black Monday. Nationer i det Globale Syd udsættes for IMF-pålagte besparelser og udplyndring, som gør stabile regeringer umulige – og åbner dørene for en de facto NATO-ledet militær besættelse. Dette gør det Globale Syds definitive brud med det dollar-dominerede spekulationssystem alt mere nødvendigt og muligt på det kommende topmøde i BRIKS den 22.-24. oktober i Kazan, Rusland.

Viceudenrigsminister Ryabkov har udsendt den nødvendige advarsel: "De der kun lytter til sig selv, og som sidder i Washington, Bruxelles, Warszawa eller hvor som helst, bør være

opmærksomme.”

Endnu bedre er det, at Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, har peget på løsningen på den advarsel: “Jeg tror, vi er på kanten af apokalypsen på to fronter,” sagde Zepp-LaRouche under sit ugentlige webcast den 7. august. “Den ene er naturligvis Mellemosten, og den anden er optrapningen af situationen i Ukraine. Jeg tror, at dette kræver en ekstraordinær mobilisering af mange mennesker og mange kræfter rundt om i verden for at ændre situationen... Det nye paradigme [betyder] at tænke på denne ene menneskehed; hvordan vi vil leve sammen om 100 år fra nu; hvordan vi kan overvinde alle de angiveligt så vigtige konflikter og virkelig tænke på, hvad det er, der forener os som menneskeart.”

Planlæg derfor at deltage i den Internationale Fredskoalitions møde den 9. august: “Sidste udkald før tredje verdenskrig – eller de første skridt mod et nyt fredsparadigme?”

Foto: UN Photo/Violaine Martin

**Sidste udkald før tredje verdenskrig – eller første skridt mod et nyt fredsparadigme?
Møde i Den Internationale**

Fredskoalition 9. august 2024, kl. 17 dansk tid På Zoom

Sidste udkald før tredje verdenskrig – eller første skridt mod et nyt fredsparadigme?

Møde i Den Internationale Fredskoalition

9. august 2024, kl. 17 dansk tid

På Zoom

Registrer dig her for at få et Zoom-link:

https://schillerinstitute.nationbuilder.com/20240809_ipc_meeting

På fredag den 9. august opfordrer Den Internationale Fredskoalition, som Schiller Instituttet har taget initiativ til, dig til at deltage i vores krisemøde til minde om dem, der blev dræbt af atombombesprængningerne i Hiroshima og Nagasaki i 1945. De nylige mord i Libanon og Iran, udført af Israels Netanyahu-regering, er kun begyndelsen på en konflikt, der, hvis den udvides til Iran, hurtigt kan optrappes til en atomar konfrontation. Som oberst Douglas Macgregor udtrykte det i en podcast i april i år: "Jeg tror, at den største frygt jeg har er, at når Iran på en eller anden måde er blevet angrebet afgørende af Israel, så vil vi blande os og bidrage til det. Og når det sker, vil Rusland gribe ind. Rusland vil ikke tillade, at vi sammen med israelerne ødelægger Iran. Det kommer simpelthen ikke til at ske... og det sætter os i en vanskelig situation, fordi israelerne måske på et tidspunkt vil anvende atomvåben."

Der er et andet og dybere problem. Den nuværende fremdrift mod tredje verdenskrig, herunder den potentielle brug af atomvåben, er drevet af den uerkendte, men ikke desto mindre fuldt ud igangværende nedsmeltning af det finansielle system

efter Bretton Woods. Denne nedsmeltning involverer ifølge visse økonomer 2 billiarder dollars i spekulativ derivatgæld, i forhold til verdens BNP på 100 billioner dollars (hvoraf en stor del er affald). Og det er en gæld, som Kina og Rusland ikke har stiftet, eller som på kriminel vis er blevet pålagt andre nationer i det Globale Syd, som bestemt ikke er i stand til at betale.

Den udvej, der er blevet tilbudt gennem forskellige forslag – Bælte- og Vej-Initiativet, LaRouches Oase-plan, det kinesiske Globale Sikkerhedsinitiativ og forskellige fredsforslag fra Brasilien og nationerne i det sydlige Afrika – er indtil nu blevet afvist. Det er uacceptabelt for menneskeheden. Vi må kæmpe os frem til en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Helga Zepp-LaRouche, formand for Schiller Institutet, har foreslået en sådan i sine "Ti principper for en ny international sikkerheds- og Udviklingsarkitektur". I en nylig tale i Orvieto, Italien, sagde hun:

Så jeg tror, vi er nødt til at rotte os sammen, om man vil, for at få denne idé om en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur på bordet, som omfatter hvert eneste land på planeten. Fordi den nuværende konstellation af regeringer er så vanskelig – for at sige det diplomatisk – har jeg også opfordret til, at der oprettes et Fornuftens Råd. Det er en opfordring til ældre statsmænd, pensionerede militærfolk, folk fra videnskaben og kulturen, som har bidraget med noget vigtigt, til at træde frem og rådgive regeringerne og foreslå løsninger. For jeg tror ikke, at de nuværende regeringer er i stand til at løfte opgaven.

Naturligvis er valgprocessen meget vanskelig, og der er mange forhindringer. Men jeg tror, at hvis vi i hvert eneste land på planeten, på alle kontinenter, kunne finde de klogeste mennesker, ville de træde frem. Der er eksempler i historien; for eksempel var Kirkerådet i Firenze i den smukke italienske renæssance et sådant råd, der samlede de klogeste mennesker fra den romersk-katolske kirke og den græsk-ortodokse

kirke. Det lykkedes dem at skabe enhed i kristendommen, i hvert fald i en vis periode. Den Westfalske Fred var et sådant råd af de klogeste; også Sandheds- og Forsoningskommissionen, som hjalp Sydafrika med at komme over apartheid, var et sådant fortilfælde. Så jeg tror, vi er nødt til at finde på nye løsninger, for menneskehedens skæbne har aldrig været så meget i fare som netop nu.

Hvis du er enig med Zepp-LaRouche, så deltag på fredag, og få andre til at deltage. Hvert øjeblik tæller nu. Menneskehedens march mod Harmagedon må stoppes. Vores sammenhold er den afgørende forudsætning for vores overlevelse og endog velstand.

Baggrund:

Ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur: <https://schillerinstitut.dk/si/?p=34045>

Appel til et Fornuftens Råd:

**Fare for verdenskrig og
finansielt kollaps: Saml
Fornuftens Råd nu!
Webcast-dialog med Helga
Zepp-LaRouche, onsdag den 7.**

august 2024

Ikke korrekturlæst

Fare for verdenskrig og finansielt kollaps: Saml Fornuftens Råd nu!

Webcast-dialog med Helga Zepp-LaRouche, onsdag den 7. august 2024

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche. Helga er grundlægger og formand for Schiller Instituttet. Jeg hedder Harley Schlanger og er jeres vært i dag. Du kan sende os dine spørgsmål og kommentarer til questions@schillerinstitute.org eller skrive dem på chat-siden.

Helga, det meste af verden har været på den anden ende, siden Israel for lidt over en uge siden myrdede en højtstående person i Hizbollah, Fuad Shukr, og Ismail Haniyeh, lederen af Hamas; sidstnævnte fandt sted i Teheran. Der er en legitim frygt for, at en regional krig i fuld skala er nært forestående, og USA har sendt luft- og søstyrker ind, angiveligt som en defensiv foranstaltning for at beskytte Israel i tilfælde af et angreb fra Iran. Repræsentanter for krigspartiet i USA har opfordret til et angreb på Iran. Hvad kan du fortælle os om, hvor tingene står nu? Og jeg har et spørgsmål om dette fra Dominic i Thailand, som spørger, om der er en mulighed for, at en total krig kan undgås, muligvis gennem handling fra FN's Sikkerhedsråd eller FN's Generalforsamling.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Det håber man da. Jeg tror, at vi absolut er på kanten af apokalypsen på to fronter. Den ene er naturligvis Mellemosten, og den anden er optrapningen af situationen i Ukraine. Jeg tror, det kræver en ekstraordinær mobilisering af mange mennesker og mange kræfter rundt om i verden at ændre situationen. For man har en fornemmelse af, at

de NATO-relaterede regeringer er på autopilot. Hvis man f.eks. ser på, hvordan medierne fremstiller hele situationen, er det utroligt. Jeg mener, her var Netanyahu åbenbart i USA, hvor han talte til begge kongressens kamre og fik 58 stående bifald for en krigsophidsende tale, som ikke havde noget med diplomati at gøre. Så tager han tilbage, og straks et par dage senere sker der to åbenlyse mord fra Israel på Shukr i Libanon og Haniyeh i Teheran, Iran, en dag efter indsættelsen af den nye iranske præsident.

Når pressen dækker det, nævner de ikke, at mordene var det, der udløste optrapningen. Hvis man f.eks. lytter til de tyske medier, rapporterer de om den forestående aggressive handling fra Irans side, som naturligvis skal mødes med klar modstand. De siger ikke, at uanset hvad Iran måtte gøre eller ikke gøre, så er det en reaktion på mordet på to meget vigtige personligheder. Haniyeh var den vigtigste forhandler fra Hamas' side. Han boede ikke i Gaza, men i Qatar. Han var chefforhandler for både frigivelsen af gidslerne og en mulig våbenhvile. Hvis man myrder den person, modparten i forhandlingerne med Israel, er budskabet krystalklart, at den aftale er aflyst. Hvis man dræber modparten i en sådan forhandling, vil man ikke have aftalen. Så det er meget klart. Det skal også bemærkes, at Irans nye præsident vandt valget med det klare signal til Vesten, at han er ordstyrer, at han ønsker at forhandle, og at han ønsker at forbedre forholdet til Vesten. Når man gør det med en klar krænkelser af Irans territoriale integritet, hvad er så signalet? Man ønsker ikke, at Irans politik skal være en forhandling med Vesten.

Så det hele er vendt på hovedet, og jeg tror, at i betragtning af, at der foregår så meget åbenlys forvrængning og åbenlys løgn, kan man ikke rigtig tro på noget af det, der bliver sagt officielt. Og jeg tror, vi sidder på den absolutte kant af afgrunden. Det er ikke kun tilfældet i forhold til Iran, men også i forhold til Ukraine, men det kommer vi nok tilbage til lidt senere.

Jeg tror, vi har brug for en mobilisering af befolkningen. Vi har flere initiativer, hvoraf et er, at jeg opfordrede til dette Fornuftens Råd, så vise mennesker fra alle lande, eller i det mindste mange lande, ville træde frem og lade deres stemme høre, at denne nuværende kurs fører til en potentiel katastrofe. Så støtter vi også et initiativ fra Chandra Muzaffar fra Malaysia, som har formuleret et initiativ baseret på FN-resolution 377, som grundlæggende siger, at hvis FN's Sikkerhedsråd ikke fungerer – og det har det ikke gjort på grund af vetoer fra især USA i den seneste periode – så er der en mekanisme, hvormed man kan flytte hele diskussionen over i FN's Generalforsamling. Om situationen i Mellemøsten, især Gaza, men nu udvides det hele tydeligvis. Så hvis der ikke er flere muligheder, må alle de regeringer, der er repræsenteret i FN, lade deres stemme blive hørt, for hvis det kommer til en generel krig, påvirker det alle. Derfor er det ikke en beslutning, der træffes af nogle få mennesker bag en lukket dør, men det er et spørgsmål for verdensoffentligheden. Så jeg kan kun bede jer om endelig at blive aktive sammen med os, med Schiller Instituttet, med Den Internationale Fredskoalition, for man er nødt til at ændre situationen lige så påtrængende, som man har brug for luft til at trække vejret.

SCHLANGER: Dette er et spørgsmål fra en blogger i USA, som dækker lidt af det, du lige har diskuteret. Han skriver: "Drabet på Haniyeh gør det klart, at Netanyahu ikke har til hensigt at forhandle om en våbenhvile for at befri gidslerne. Det kan alle i verden se. Hvem tror Blinken og Austin", med henvisning til udenrigsministeren og forsvarsministeren, "at de narrer, når de siger, at de opfordrer Netanyahu til at forhandle om en våbenhvile?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg er ikke indviet i disse menneskers tanker, men jeg kan kun sige, at vi er nået til et punkt, hvor de mennesker, der tænker og følger verdens anliggender med et åbent sind, ikke længere kan stole på, hvad politikerne siger. Jeg tror, det er ved at nå et meget farligt punkt, for hvis

man er nødt til at antage, at det, der bliver sagt, har et andet formål, er al tillid væk. Tillid er det vigtigste i internationale relationer, og jeg tror, det viser, hvorfor vi har brug for en anden tilgang. Igen, Fornuftens Råd har været den idé, jeg kom med, og hvis andre har andre idéer, er de velkomne. Men vi har påtrængende brug for en ændring af den politiske kurs.

SCHLANGER: Vi taler med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og formand for Schiller Institutet. Her er et spørgsmål fra Ollie; han spørger: "Hvorfor tror du, at den tidligere russiske forsvarsminister Shoigu tog til Teheran? Kan du se en mulighed for, at Rusland kan blive involveret, hvis der udbryder krig?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at det faktum, at den amerikanske øverstbefalende for Central Command, general Michael Kurilla, lige nu er i Israel, og at den russiske sikkerhedsminister Shoigu er i Teheran, viser, at vi ikke bare taler om en regional konflikt, men potentielt om en verdenskonflikt. Jeg tror, og det har stået klart i meget lang tid, at når der først er en krig, som involverer Iran, så er det slut med at satse. For jeg kan ikke forestille mig, at Rusland og også Kina vil se passivt til, mens en af deres vigtigste allierede, Iran, bliver angrebet i en større krig, hvor der, hvis tingene optrappes, kan blive tale om brug af atomvåben. Så jeg tror, at vi virkelig ser på – jeg tror, at dette er et signal. Efter min mening koordinerer Shoigu tingene med sin iranske modpart, men jeg tror også, det er et meget klart signal fra Rusland til verden om, at det er slut med at krydse røde linjer uden afbrydelse.

For eksempel var der i søndags [4. august] et meget vigtigt interview med viceudenrigsminister Sergei Ryabkov på den største russiske tv-kanal. Det første spørgsmål, han blev stillet af interviewereren, var, hvor tæt vi er på apokalypsen? Han sagde på en meget streng, meget omhyggeligt formuleret måde, at de tider er forbi, hvor Rusland giver ensidige

indrømmelser. Derefter kom han med en utrolig udtalelse under normale omstændigheder, hvor han sagde, at Vesten hellere måtte afblæse alle planer om attentater mod præsident Putin og andre. Jeg synes, det er utroligt! Viceudenrigsministeren fra den på nuværende tidspunkt stærkeste atommagt siger, at Vesten hellere må afblæse sådanne planer; det er meget, meget alvorligt. Hvad refererer det til? Jeg kender ikke alle detaljerne, men en ting, det kunne henvise til, er en artikel i {Foreign Policy}, magasinet {Foreign Policy}, som har titlen: "Ville USA overveje at myrde Putin?" Det er en utrolig artikel, fordi den gennemgår alle de forskellige tilfælde, hvor USA tidligere har været involveret i regimeskifteoperationer, som Mossadegh i 1953, Allende i Chile og forskellige andre eksempler.

Og så gennemgår den utroligt nok en detaljeret beskrivelse af, hvem i Putins sikkerhedsmiljø der potentielt kunne udføre en sådan mordplan. At der overhovedet er skrevet sådan en artikel, synes jeg virkelig burde skræmme enhver. Enhver standard for civiliseret opførsel, for diplomati, er tydeligvis brudt sammen, hvis noget, der tydeligvis kun kan læses som en trussel, bliver offentliggjort på denne måde. Jeg vil antage, at hvad end Ryabkov refererede til, så er det helt sikkert et element i det. Derefter fortsatte han straks med at henvise til Putins meget alvorlige meddelelse om, at hvis det nogensinde kommer til opstilling af de langtrækkende amerikanske missiler i Tyskland i 2026, så vil Rusland reagere symmetrisk; hvilket betyder, at det så også vil have langtrækkende missiler udstationeret på en sådan måde, at de er rettet mod alle relevante steder i Europa og andre steder. Så det er der, vi er. Installationen af sådanne langtrækkende missiler i Tyskland er naturligvis helt uacceptabel. Det ville betyde en omvendt Cubakrise på steroider, fordi det ville sætte advarselstiden – i betragtning af at disse våben kunne ramme dybt ind i Ruslands territorium på mindre end fem minutter, hvilket naturligvis er den absolut uacceptable røde linje over alle røde linjer.

SCHLANGER: Jeg har et par spørgsmål til dig om Fornuftens Råd, men da vi annoncerede, at vi i diskussionen i dag også ville bringe nedsmeltningen på finansmarkederne op, vil jeg tage to spørgsmål om økonomien, og så vender vi tilbage til spørgsmålet om organiseringsprocessen for at ændre dette.

Vi har et spørgsmål fra Sean i USA, som siger: "Mens oprustningen til krig fortsætter, er der så en forbindelse mellem denne uges næsten-nedsmeltning af aktiemarkederne og krigsfare? Jeg tror ikke på, hvad medierne siger om det. Var det falsk eller ægte?" Er det med andre ord en afledningsmanøvre? Og så spørger Thomas: "Tror du, det er muligt, at Rusland og Kina i betragtning af den forfærdelige økonomiske situation i verden vil indkalde til en international konference for at løse den?" Jeg går ud fra, at han taler om noget i stil med den oprindelige Bretton Woods-konference.

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at det dyk, der skete i mandags [5. august], startede med Nikkei-indekset i Japan og derefter spredte sig til Europa og endda til USA, og så blev det stoppet, eller det kom snarere tilbage. Bitcoins var involveret. Jeg tror, at i betragtning af at vi sidder på en absolut uholdbar derivatboble, gældsboble, har Ellen Brown, den kendte amerikanske økonom, netop udgivet en artikel, der siger, at derivatboblen steg fra et tocifret billionbeløb til et tusindtal, og nu er den officielt et sted mellem 2,3 kvadrillioner eller endda 3,7 kvadrillioner dollars. Det er en tidsindstillet bombe, fordi der ikke er nogen måde at opfylde disse kontrakter på, fordi de vokser, samtidig med at den fysiske økonomi kollapser. Det eneste område af økonomien, især i USA, som stadig fungerer, er det militærindustrielle kompleks. Det er derfor, de føler, at de ikke kan stoppe krigen, for hvis man stopper krigen, vil den del af økonomien, som stadig er "produktiv", ikke længere være relevant. Det er derfor, vi er nødt til at holde krigsmaskinen i gang.

Det er den mekanisme, som fik min afdøde mand, Lyndon

LaRouche, til allerede i 2005 at gøre et meget stort fremstød for en omlægning af bilproduktionen i USA, som på det tidspunkt var i problemer. Jeg kan kun se den eneste måde, selv om det lyder meget usandsynligt, at dette vil ske lige nu under den nuværende konstellation af kræfter, ville være at omstille den meget produktive del af den amerikanske økonomi, som lige nu er i militæret, og omstille den og gå ind i et massivt kriseprogram for at genopbygge den amerikanske økonomi, som påtrængende har brug for reparation. Infrastrukturen er et rod, sundhedssystemet er et rod, der er ikke noget hurtigt tog system i USA. Mange byer er i forfærdelig stand. Hvis alle de penge og den produktionskapacitet, som hvert år bruges på militæret, blev brugt på at genopbygge USA's økonomi, ville det så ikke være bedre for den amerikanske befolkning? Ville det ikke være bedre for resten af verden? Så kunne man finde ud af at samarbejde med BRIKS.

Jeg ville håbe, at Kina og Rusland ville indkalde til sådan en konference. Jeg tror ikke, det er særlig sandsynligt lige nu, for de budskaber, der kommer fra Vesten, signalerer virkelig det modsatte af samarbejde. Se på det nylige NATO-topmøde; de kaldte Rusland for den direkte trussel mod NATO, og Kina for den alvorligste systemiske trussel. Hvis man vil samarbejde, sender man ikke den slags budskaber. Jeg tror, at det, BRIKS-landene gør lige nu, er at forberede sig på at få deres egen valuta. Det er naturligvis ikke så let, hvis man ser på, hvor svært det var at skabe euroen. Hvis man samler økonomier i én valuta, som befinder sig på forskellige udviklingstrin, er det meget vanskeligt; man skal virkelig være meget omhyggelig med at skabe mekanismer for clearing, for langsigtet versus kortsigtet samarbejde, man skal afbalancere vanskelighederne, så det er en meget vanskelig proces. Det ville naturligvis være det bedste, hvis der selv i FN's Generalforsamling var et forslag om at sige, at vi har brug for – det er en del af det, jeg foreslog med de ti principper for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur. De er omhyggeligt designet til at være

præcis det – de har ikke en masse konkrete detaljer; de har de mest essentielle principper for, hvad der ville være nødvendigt for at reorganisere hele verdenssystemet. Så jeg kan kun opfordre jer til at læse de ti principper, jeg har foreslået; se på forslagene til en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som skal omfatte interesserne for hvert eneste land på planeten, ellers vil den ikke fungere.

Det er erfaringer fra historien, fra den Westfalske Fred, og jeg tror, der er flere forslag, der går i samme retning; et af dem kom fra Putin den 14. juni, da han foreslog den Eurasiske Sikkerhedsarkitektur, som ville være åben for NATO-landene. Xi Jinping har taget flere af den slags initiativer. Men jeg tror, det kræver, at der nu er folk i Vesten, som virkelig tager det alvorligt. For hvis man kun går efter militære løsninger, er katastrofen med civilisationens udslettelse forprogrammeret. Vi må ind på en anden kurs – forhandling og diplomati, ellers er vi her ikke meget længere.

SCHLANGER Jeg vil ikke bringe diskussionen for meget op, for jeg vil gerne til Fornuftens Råd, men vi er blevet oversvømmet i USA de sidste dage med en hysterisk strøm af programmer om det Demokratiske Partis kandidatliste, Harris-Walz-listen. Der kom et spørgsmål fra Calgary i Canada, som jeg gerne vil stille jer. Denne person skriver: "Når jeg ser på den amerikanske præsidentvalgkamp, forekommer det mig, at den er fuldstændig forprogrammeret. Det vil sige, hvem der bliver kandidater, og hvad de siger. Jeg har hørt, at de ikke længere producerer en kampagneplatform. Hvad sker der i 'verdens største demokrati'?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at verdens største demokrati nu åbenlyst er forvandlet til et plutokrati. For før denne række af begivenheder skete med NATO-topmødet, så mordforsøget mod Trump, så hele historien om Bidens erkendelsesmæssige evner – til sidst blev han overbevist af en eller anden i baglokalet om at opgive sit kandidatur til næste valg. Så nogle mennesker som Trump har sagt, at det var et kup; det var helt sikkert et

forsøg på at vride armen om på ham. Det rejste under alle omstændigheder hele spørgsmålet om, at hvis Bidens tilstand har været så dårlig, og det har den været i lang tid, ikke kun i de seneste dage eller uger. Spørgsmålet er, hvem der styrer USA; hvem der træffer beslutningerne? Trump førte i meningsmålingerne, og så dukker Kamala Harris, som ikke har været særlig synlig i de sidste tre et halvt år, pludselig op. Åh, hun er den store vinder, den magiske figur, hendes billede er overalt på billboards og i reklamer. Svaret på, hvordan dette mirakel skete, er meget enkelt: Syv milliardærer fra Silicon Valley investerede bogstaveligt talt hundredvis af millioner – jeg kender ikke det nøjagtige tal, men det er en enorm sum penge – i at købe alle disse reklamer og skabe det indtryk, at Kamala er et stjerneskyd. Jeg tror, det er en masse hype, og virkeligheden er, at penge køber amerikanske valg. Se på, hvad der lige er sket med kongresmedlem Cori Bush, hvis det er det, hun hedder, som var helt ordstyrer på mange punkter, men nogen kunne ikke lide hendes holdning til Mellempøsten. Så nu er hun blevet besejret af enorme pengebeløb til sin modstander, som er meget mere klart pro-israelsk. Og sådan noget sker. Hvordan skal resten af verden – resten af verden ser meget mere kritisk på tingene end nogensinde før. Hvordan skal de tro på historien om, at det største demokrati faktisk er dødt?

Jeg tror, det kræver, at den almindelige borger opfører sig som en statsborger og tager uafhængighedserklæringen alvorligt. Når regeringen ikke gør sit arbejde, har folket ret og pligt til at lede efter en erstatning, hvilket på nuværende tidspunkt tydeligvis er meget vanskeligt i betragtning af komplikationerne, bare for at sige det pænt.

SCHLANGER: Du har ret, det er Cori Bush, der blev besejret i den anden sag, hvor American-Israel Public Affairs Committee hældte millioner af dollars i retning af hendes modstander.

OK, lad os komme til Fornuftens Råd. Der er et par spørgsmål, som jeg synes er vigtige. Sybilla[ph] spørger ganske enkelt:

“Fornuftens Råd er en god idé, men hvem skal sammensætte det?” Så har vi fra Takis i Grækenland, som skriver – med henvisning til Fornuftens Råd – “Ideen om at oprette grupper af vismænd i landene er fremragende. Det var det, de gjorde i det gamle Grækenland og gennem hele Grækenlands historie. Sokrates’ definition af en klog mand var: “En klog mand er ikke den, der kan løse komplekse matematiske problemer, men den, der kan træffe de rigtige valg i sit liv. Problemet er, at den globale elite er på udkig efter en tredje verdenskrig. I de to foregående verdenskrige var Europa offeret. I dag er vi allerede i tredje verdenskrig, og Europa er igen offeret. Hvordan skal vi møde det?” Så jeg tror, det er to spørgsmål på Fornuftens Råd.

ZEPP-LAROUCHE: Det er tydeligvis et forsøg på at teste, om menneskeheden har frembragt nok mennesker, der er i stand til at trække menneskeheden tilbage fra afgrundens rand eller ej. Jeg kan kun sige denne idé om Fornuftens Råd, som dybest set er tanken om, at hver nation har produceret ekstraordinære mennesker. De fleste af dem har ekstraordinære mennesker, som på et tidspunkt sad i regeringen eller havde en ledende position inden for videnskab, militær, præsteskab, kunstnere, akademikere. Men det skal være mennesker, som først og fremmest ikke har noget ego; som ikke træder frem, fordi de synes, at det er en god idé, at de brillerer. Det er tanken om mennesker – måske gamle mennesker, ikke kun gamle mennesker, men mange gange har ældre mennesker ikke længere denne egomanidrevne indsats for at være i rampelyset. Der er ældre statsmænd, der er mennesker, som har et videnskabeligt bidrag eller er sande kunstnere, der elsker sandheden mere end berømmelse. Der er mange kvalifikationer, men jeg tror, at alle ved, at der er sådanne mennesker, som bliver respekteret, fordi de gennem deres livsværk har vist, at de ikke har nogen bagtanker, ingen egomaniske motiver.

Jeg beder faktisk jer alle om at hjælpe os med at sammensætte sådan et råd. Jeg kan fortælle jer, at siden vi begyndte på

det her for måske ti dage eller to uger siden, har vi allerede et par mennesker, som er oplagte kandidater, og som har sagt ja til at sidde i sådan en stilling. Men vi er virkelig stadig i begyndelsen af denne søgning. Jeg vil bede jer alle om at fortælle os, hvis I kender en eller to eller et hvilket som helst antal personer, der passer ind i denne kategori. Hjælp os med at komme i kontakt med dem. Lad os gå i dialog.

Hoved idéen ville være at åbne et vindue, en platform, hvor en fornuftens stemme kan minde folk om, hvad menneskeheds grundlæggende værdier er; hvorfor vi tydeligvis i menneskeheds historie er nået til en fase, hvor vi ikke kan overvinde geopolitik, hvis vi kun holder os til at repræsentere én nations interesser. Så hvis man siger: "Jeg vil gøre min nation stor igen, og jeg er ligeglad med, hvordan det går de andre", så tror jeg ikke, det vil fungere. Senest siden fremkomsten af atomvåben, hvor det, hvis de nogensinde bliver anvendt, næsten med sikkerhed kan føre til udslettelse af alt liv på planeten, bør vi tænke på den ene menneskehed først. Jeg tror, det var Albert Einstein, der i en kommentar til tilstedeværelsen af atomvåben sagde, at bare det faktum, at de findes, kræver, at man tænker i et nyt paradigme. Det nye paradigme er at tænke på den ene menneskehed; hvordan vi vil leve sammen om 100 år; hvordan vi kan overvinde alle de angiveligt så vigtige konflikter og virkelig tænke på, hvad det er, der forener os som den menneskelige art.

Så hvis du kender sådan nogle mennesker, så hjælp os med at finde dem. Jeg er faktisk ret sikker på, at dette er et initiativ, der kan fungere. Men det er nødt til at virke ret hurtigt i betragtning af det ekstraordinære traume i det strategiske billede.

SCHLANGER: På baggrund af det, du lige har sagt, er der to sidste spørgsmål, som jeg vil stille, og som jeg tror, du vil finde interessante. Det ene er direkte; nogen spørger: "Har du et forslag til, hvordan europæiske politikere kan få rygrad, madame?" Så det er lidt ligetil. Og så fra en anden person:

“Tal om naturlov, Helga. Du er den eneste, der nævner den.” Jeg tror, hun henviser til vigtigheden af det, du lige har sagt om menneskets unikke kvalitet. Så hvorfor tager du ikke de to punkter op?

ZEPP-LAROUICHE: Hvis de europæiske politikere var hvalpe, ville jeg fodre dem med en masse kødben. Jeg ved ikke, hvad man ville fodre europæiske politikere med, for de lader til at være ret fast besluttede på at spise gummi i stedet for noget mere robust, så deres ryggrad kan bøje sig, når vinden blæser fra Washington. Jeg ved det ikke; jeg tror, vi er nødt til at erstatte dem med bedre mennesker. For jeg tror ikke, at de alle sammen er dårlige, men systemet har sørget for, at vi lige nu har en meget høj procentdel af politikere i ledende stillinger, som synger NATO's sang. Jeg tror ikke, at det ligefrem er i alle medlemslandenes interesse, ikke engang i NATO-landene, men det er et helt andet emne. I en doktrin, som i tilfælde af krig ikke tillader din overlevelse, er du måske i den forkerte alliance.

Hvad angår spørgsmålet om naturret, mener jeg, at det er meget vigtigt at studere, for jeg tror, at det, vi ser lige nu, især i Vesten, er bestræbelserne på at erstatte alle traditionelle værdier – og det, jeg mener med traditionelle værdier, er ikke traditioner som det, man har på i folkedragter, eller det, man spiser. Jeg mener klassiske principper; principperne for stor kunst og store videnskabelige opdagelser, som repræsenterer traditionerne i Europa, Asien eller andre kontinenter. Det er ved at blive erstattet af vilkårlighed, wokeness. Man kan angribe hvad som helst – døde hvide europæiske mænd – alt bliver smidt ud af vinduet. Jeg tror, det er et tegn på et kollapsende imperium. Tyskland havde så at sige en nultime i 1945, da naziregimets rædsler netop var ved at blive kendt af offentligheden, og byerne lå i ruiner, og der var sult. Folk begyndte at tænke på, hvad vi kan gøre, hvordan vi kan give os selv en lovmæssighed, så det aldrig sker igen? Der var en meget livlig debat om naturretten; der findes stadig skrifter,

der vidner om dette. Desværre blev den ret hurtigt udslettet af besættelsesmagten, som erstattede denne debat med Deweys pædagogik og Congress of Cultural Freedom og lignende ideer. Så den debat blev hurtigt udryddet.

Men gennem hele den europæiske historie i 2000 år eller mere var der en idé om, at naturlov er noget, der findes i skabelsen, i det fysiske univers. At der er evige love, som er hævet over, hvad mennesket på en vilkårlig måde kan beslutte her og nu. Man finder en lignende idé i alle andre store religioner og filosofier, fordi det tydeligvis er noget, der er fælles for den menneskelige art; at tro, at der er en lovmæssighed i universet, som har noget at gøre med en overensstemmelse mellem det menneskelige sind og universets love. Og at disse love kan kendes.

Så jeg håber virkelig, at der er tænkende mennesker, der træder frem og begynder at diskutere disse ideer igen, for vi er nødt til at skære igennem overfladiskheden og vilkårligheden i den nuværende ikke-eksisterende diskurs. Jeg kan kun invitere jer. Vi har på fredag et meget vigtigt møde i Den Internationale Fredskoalition, fordi det er årsdagen for bombningen af Nagasaki. Og vi besluttede, at i betragtning af den ekstreme fare for verdenssituationen, at forsøge at gøre det til et absolut mødested for alle vigtige elementer i fredsbevægelsen fra hele verden. I bør helt sikkert deltage, for det er helt sikkert et sted, hvor man kan komme frem med håbefulde løsninger.

SCHLANGER: Det er din personlige invitation fra Helga til at deltage i mødet på fredag. Det har været drivkraften bag de 61 ugentlige møder i Den Internationale Fredskoalition. Du har nu tid nok til at lægge planer for det. Kom og vær med på fredag.

Helga, har du nogen afsluttende kommentarer? Jeg synes, du har været ret tydelig.

ZEPP-LAROUICHE: Nej, jeg synes virkelig, at folk i et historisk øjeblik som dette skal kalde det gode frem i sig selv og gøre

det til grundlaget for deres handlinger. Og da jeg mener, at mennesker i bund og grund er gode af natur, tror jeg, at den frie vilje til at beslutte sig for at handle på grundlag af det gode altid er et valg.

SCHLANGER: Tak, og så ses vi på fredag.

ZEPP-LAROUICHE: Ja, indtil fredag.

Retfærdighed for Hiroshima kræver LaRouches "Oase-plan"

DAVID SHAVIN

Den 6. august 2024

En atombombe blev kastet over Hiroshima i Japan for 79 år siden i dag. Over 100.000 civile omkom på en forfærdelig måde. I dag forsøgte Ukraine en landinvasion af Rusland med op til 300 soldater og 30 pansrede køretøjer, angiveligt med amerikanske M4-automatgeværer. Det antages, at i hvert fald nogle af de pansrede køretøjer også var fra USA.

Ligeledes i dag opfordrede formanden for Dumaen, Vyacheslav Volodin, i Moskva borgerne i USA og Europa til at overveje, hvad deres ledere gør: "Mens Washington og Bruxelles koordinerer den militære operation i Ukraine, som udgør en trussel mod Ruslands sikkerhed, bør parlamenter og borgere i USA og EU forstå, at deres ledere, som har mistet forstanden, kan medføre tragiske konsekvenser for verden." Han henviste til tragedien i Hiroshima.

I to uger nu, siden den amerikanske kongres sluttede sig til Israels premierminister Netanyahu i en orgasmisk fejring af

Guds hellige kald til at tynde ud blandt hedningene i Libanon, Iran og andre steder i Sydvestasien, har Netanyahu gjort det helt klart for ikke-troende, at han aldrig havde til hensigt at redde nogen gidsler, at stoppe drabene på civile palæstinensere (i Gaza eller på Vestbredden) eller at stoppe før en regional krig. Mordet på Ismail Haniyeh, den centrale Hamas-leder, som ledte forhandlingerne om en våbenhvile, er ikke et forvirrende signal, i hvert fald ikke for dem der nægter at "blinke".

I mellemtiden udfører præsident Joe Biden og USA's udenrigsminister Antony Blinken en slags rituel "kabuki-dans", hvor de råder Netanyahu til ikke at gå for langt og beder Israel og Iran om at opføre sig pænt. Sy Hersh sagde det indlysende, at "Bidens manglende evne til at forstå den israelske premierminister Benjamin Netanyahus hensynsløshed og fordærv, hvis had til palæstinenserne nu har bragt Mellemøsten og USA på randen af en krig, som hverken er ønsket eller nødvendig", er det centrale problem. "Det israelske mord på Ismail Haniyeh i Teheran ... var et klart budskab om, at der ikke bliver nogen våbenhvile i Gaza, så længe Netanyahu sidder ved magten... Kun en galning ville have gjort, hvad han gjorde i de sidste dage. Han myrdede forhandleren til forhandlingerne om våbenhvile, mens han var officiel gæst ved indsættelsen af en ny præsident i Teheran."

Det kan godt være, at Biden ikke forstår det bést, som han plejede at tro, at han kunne styre. Nogle af de vestlige ledere har helt sikkert mistet forstanden og ser ingen vej ud af den dybe tragedie. Men andre, som er overbeviste om, at der ikke er andet valg end at fordoble indsatsen endnu en gang og satse på at købe mere tid til derivatboblen på flere billiarder dollars, regner med, at de ikke har andet valg end et atomart opgør med Rusland og Kina. Uanset hvor meget deres sind har taget skade, har de helt sikkert mistet deres sjæl for længe siden.

Hele verden ved, at Washington simpelthen kunne trække stikket

til sine militære stedfortrædere i Ukraine og Israel; men hele verden er endnu ikke gået ind for den type løsning, der kunne fungere for både Ukraine og Israel, men også Rusland, Kina og USA – LaRouches ” Oase-plan”, der involverer en massiv, langsigtet omdannelse af regionens ørkener til haver gennem omfattende kunstvanding, rigelig atomkraft osv.

Hvorfor sidde der og spekulere på, hvilken dag din opsparing, din pensionsfond, din friværdi osv. går op i røg, eller hvilken dag en atomar terror sætter en stopper for din uro? Der har aldrig været et bedre tidspunkt at eje løsningen på.

Foto: CC/Balon Greyjoy

Fredsforsker Jan Øberg i Global Times roser Orbáns fredsmission og Kinas fredsrolle

KØBENHAVN, 5. august 2024 (EIRNS) – Den kinesiske videokanal *Global Times Global Arena* bragte den 26. juli et fire minutter langt interview med den dansk/svenske fredsforsker Jan Øberg, medstifter af Transnational Foundation for Peace and Future Research, med titlen: “Could Orbán’s Peace Mission Catalyze Ukrainian FM’s Visit to China?”. Øberg diskuterer, hvordan Orbáns fredsmissioner kunne have banet vejen for den ukrainske udenrigsminister Dmytro Kulebas besøg i Kina; den vigtige rolle, Kina spiller som mægler i de ukrainske fredsforhandlinger, og principperne bag Kinas diplomati, herunder Bælte- og Vej-Initiativets rolle som fredsprojekt. Øberg har tidligere peget på den vigtige rolle,

som Bælte- og Vej-Initiativet kan spille i løsningen af krigen mellem Israel og Palæstina.

I sin tale på engelsk analyserede Øberg, at Orbán gjorde det rigtige med sine fredsmissioner, og at NATO's og EU's angreb på dem er rystende. Det er muligt, at Orbáns mission satte gang i en langsigtet konfliktløsningsproces, som resulterede i Kulebas rejse til Kina.

Kina bliver nødt til at spille en vigtig rolle. Kina siger ikke, at fremtiden skal være sådan her: a, b, c, men har defineret de generelle principper, der må gælde. Hvad er rammebetingelserne? Hvad skal vi diskutere? Hvordan forholder vi os til den underliggende konflikt (som Øberg definerer som den underliggende konflikt mellem NATO og Rusland)? Det er der, nøglen til fred ligger, ikke på slagmarken. Det vil betyde at definere rammebetingelserne, en våbenhvile og konsultationer med de forskellige parter osv., hvilket kan tage år, og til sidst skal parterne inviteres til at sidde ved et forhandlingsbord, når man er sikker på, at der bliver underskrevet en aftale. Spørgsmålene er: Hvad frygter I for fremtiden? Hvad kan I leve med? Hvad ønsker I for fremtiden?

Kina tænker på fred på en anden måde end Vesten, eksempelvis med begrebet harmoni i Kina i modsætning til konfrontation og "vi-dem"-synspunktet i Vesten.

Bælte- og Vej-Initiativet kunne være, og er måske allerede, et fredsprojekt. Når man bliver gensidigt afhængig og har en win-win-tilgang, er det mindre sandsynligt, at man begynder at slå hinanden ihjel.

Afslutningsvis er det godt, at Kubela er i Kina (23.-26. juli, samme tid som Øbergs interview), hvilket kunne have været et resultat af Orbáns fredsmission. I den forstand ville EU hade, hvis Orbáns mission lykkedes. Øberg mener, at det ville være genialt, fordi ingen i EU eller NATO har tænkt sig om, men Orbán har været en tænk på dette område.

Vil Irans svar på Israels likvideringer starte storkrig, eller vil Vesten sige fra overfor Israel? Politisk orientering den 6. august 2024 med formand Tom Gillesberg.

Politisk orientering den 6. august 2024 med formand Tom Gillesberg.

Meld dig til den International Fredskoalitions Zoom møde i anledning af markeringen af atombombningen af Hiroshima og Nagasaki på fredag kl. 17 dansk tid: Final Call Before World War Three—Or First Steps To A New Peace Paradigm?: <https://schillerinstitute.nationbuild...>

Kontakt os: +45 53 57 00 51; si@schillerinstitut.dk Dansk: www.schillerinstitut.dk

Præsentationsvideo: Schiller Instituttet: Fred Gennem
Udvikling: • Schiller Institut trailer: Fred genne...

Andre vigtige hjemmesider:

English: www.schillerinstitute.com
www.laroucheorganization.com
www.larouchepub.com
www.larouchepub.com/eiw

Dobbelt katastrofetrussel: Krigsudbrud, finansielt sammenbrud

MARCIA BAKER

Ikke korrekturlæst

Den 5. august 2024

Vi står over for en dobbelt krise i dag: Scenen er sat i Sydvestasien, centreret om Israels premierminister Benjamin Netanyahu – støttet til det yderste af USA – for regional optrapning til verdenskrig; og der er også sammenbruddet af det vestlige kasino-finansielle system, som, medmindre det erstattes, betyder finansielt-økonomisk kaos.

Da Helga Zepp-LaRouche, leder af Schiller Instituttet, i dag gennemgik den dobbelte krise med sine medarbejdere, opfordrede hun til, at stemmer og kræfter træder frem, synligt og stærkt, og mobiliserer sig for at imødegå disse trusler og bane vej for en ny kurs. Der udsendes snart en invitation til et særligt møde den 9. august i Den Internationale Fredskoalition for at forstærke verdens initiativer for diplomati, fred og udvikling.

Der er kræfter i bevægelse. I morgen mindes vi f.eks. atombomben, der blev kastet over Hiroshima den 6. august 1945

for 79 år siden, en meningsløs masseødelæggelsesaktion. Der er demonstrationer for fred mange steder i verden i denne uge. Ligeledes er der fokus på FN's Generalforsamling, hvor flere grupper søger at få FN's Generalforsamling til at gribe ind med magt for at stoppe folkemordet i Gaza i henhold til FN's resolution 377, "Uniting for Peace".

Zepp-LaRouche bemærkede, at hvis USA ville stoppe sin opbakning til det israelske folkemord i Gaza og de israelske mord og angreb på Libanon, Syrien, Yemen og Iran, ville verdens levevilkår forbedres øjeblikkeligt og drastisk. Det er et dybt ansvar for amerikanerne at se i øjnene og påtage sig.

Her til eftermiddag mødtes Det Nationale Sikkerhedsråd i Det Hvide Hus for at drøfte USA's reaktion på Israels dobbeltmord på Hizbollah-lederen Fuad Shukr i Beirut (30. juli) og Hamas-lederen Ismail Haniyeh i Teheran (31. juli). I løbet af de sidste 48 timer har udenrigsminister Tony Blinken foretaget en række opkald til de seks andre medlemslande i G7 for at udtrykke "bekymring" over, hvad der kan ske, hvis Iran gør gengæld mod Israel, samtidig med at chefen for den amerikanske centralkommando, general Michael Kurilla, den 3. august fløj til Israel for personligt at forsvare, hvad end Netanyahu vil gøre. Den amerikanske forsvarsminister Lloyd Austin talte i telefon med den israelske forsvarsminister Yoav Gallant og lovede fuld amerikansk støtte. Austin annoncerede den 2. august en opbygning af amerikanske styrker i regionen. I det seneste træk er destroyerne *USS Laboon* og *USS Cole* blevet flyttet i beredskabsposition i Det Røde Hav .

I Israels seneste aktion meddelte IDF, at de har myrdet Hamas' økonomiminister i Gaza, Abdul Fattah Al-Zeriei. Det seneste tal er mindst 39.550 dræbte palæstinensere i Gaza, uden at medregne de mange tusinde savnede og døde af "sekundære" årsager.

I Teheran i dag var den russiske føderations sikkerhedsrådssekretær, general Sergei Shoigu, til stede ved

møder med den iranske ledelse. De første rapporter går på, at præsident Masoud Pezeshkian fortalte Shoigu, at Teheran vil udvide forholdet til Rusland, "dets strategiske partner". Iran er et vigtigt regionalt BRIKS-medlem sammen med Egypten, U.A.E. og Etiopien. Iran er medlem af Shanghai Cooperation Organization. Iran er det geografiske omdrejningspunkt for den internationale nord-syd-transportkorridor (INSTC) fra Rusland til Indien til Østafrika med mange nationer undervejs. Iran er en af hovedaktørerne i Astana-processen, der skal skabe fred og velstand i Syrien.

Alt dette er i sigtekornet for den nuværende akse mellem USA og Israel, som er opsat på at stoppe udvikling og fred og truer med total krig. I efteråret 2023 fandt et krigssimulerings spil sted i Washington med medarbejdere fra kongressen og regeringskontorer, hvis endelige resultat "viste", at Israel kunne bruge sine atomvåben mod Iran og "vinde".

Vi befinder os i en verdensomspændende rød-alarm-situation. Den anden del af billedet antydes i dagens børsdrama. Japans Nikkei-indeks faldt mere end på den sorte mandag i 1987. På Wall Street lukkede Dow med et fald på over 1030 point. Nasdaq faldt med 3 %. De europæiske børser oplevede store fald. Der er flere umiddelbare "årsager" til dette, men det vigtigste træk ved den vestlige finansielle ustabilitet er afbrydelsen mellem penge- og spekulationssiden og den fysiske økonomiske side. Den amerikanske, den tyske og andre vestlige økonomier bryder fysisk sammen. I mellemtiden er "papir"-kravene i form af gæld og derivater af alle slags ude af syne. Forskeren Ellen Brown rapporterede, at den globale værdiansættelse af derivater kan være på mellem 610 billioner dollars (Bank for International Settlements) og helt op til 3,7 billioner dollars.

I USA lukkede 16 hospitaler og akutklinikker i løbet af de første seks måneder i år; yderligere 320 i landdistrikterne kan lukke når som helst. Hele lokalsamfund rammes af de

spredte fyringer i alle sektorer. For eksempel er der blevet annonceret en bølge af lukninger af kapaciteten for landbrugsmaskiner med omfattende jobnedskæringer på grund af indkomstkrisen i landbruget i USA og Europa. Det drejer sig om kendte internationale mærker som John Deere, Massey Ferguson (Agco), Fendt (tysk, Agco) og Kinsey. Efterspørgslen efter nyt landbrugsudstyr er faldet med over 15 % på et år, da landbrugsindkomsten i USA og Europa er faldet med over 40 %.

Disse trusler – økonomisk sammenbrud og krigsførelse – krydser hinanden. Det politiske kompleks i London, Wall Street, Washington og Bruxelles er det samme som NATO's militære kompleks og det økonomiske/finansielle kompleks. Denne virkelighed betyder, at der ikke er nogen mulighed for at løse et "problem" – uanset hvor vigtigt det er – uden at se på hele det store billede.

Zepp-LaRouche kaldte hele virkeligheden for en rød alarm-situation og sagde: "Enten får vi et nyt paradigme, eller også er vi på vej til helvede." Vi er nødt til at mobilisere modstand. Gøre den synlig. Grib ind for at støtte den akutte oprettelse af et Fornuftens Råd på verdensplan. Invitationen til den Internationale Fredskoalitions 62. møde har overskriften: "Sidste udkald før tredje verdenskrig – eller første skridt mod et nyt fredsparadigme?"

Foto: MC2 Kade Bise

Tiden helbreder ikke alle sygdomme – uden et nyt

paradigme er menneskeheden færdig

EIR-NYHEDER

Den 5. august 2024

af Jason Ross (EIRNS) – 04. august 2024

Mens verden med frygt afventer Irans reaktion på Israels mord på en Hamas-chefforhandler i Irans hovedstad Teheran på dagen for den nye præsidents indsættelse – og den israelske (og amerikanske og britiske) reaktion på denne reaktion – er det vigtigt at huske på, at dette ikke er et problem, der vil løse sig selv, som de “voksne” vil komme ind og løse.

De, der vælger at tage ansvar for civilisationens udvikling, må øge deres engagement hurtigt og betydeligt for at skabe et nyt paradigme, hvor den skræmmende og farlige trussel om udbrud af en omfattende krig på flere fronter ville være en umulighed, snarere end et nødvendigt resultat af de fremherskende tendenser.

“Der er noget råddent i Danmarks rige,” konstaterer soldaten Marcellus i Shakespeares *Hamlet*. Denne råddenskab stammer ikke kun fra et korrump individ eller fra den berømte handlingslammede Hamlet, men fra samfundet som helhed, hvor ingen effektivt udstikker nationens fremtidige kurs, hvilket fører til de katastrofale resultater for nationen som helhed, der udfolder sig ved stykkets afslutning.

Noget er mere end råddent i den transatlantiske verden i dag: Økonomisk politik, der er værre end inkompetent, kulturelle initiativer, der hæmmer snarere end udnytter det menneskelige individs kreative potentiale, videnskab, der korrumpes til uværdige politiske formål, og militære mål, der vil betyde enden på civilisationen, globalt set.

Hvad angår råddenskab, har britiske "stinktanke" taget føringen i at fremme en hurtig, forebyggende militæraktion direkte mod Iran. En optrapning af spændingerne vil kun opmuntre Iran, lyder argumentet, og derfor "er USA og Israel nødt til at være villige til at angribe atomare anlæg, dronefabrikker og IRGC-baser på iransk jord. Som sådan bør Israel udvide sin magtudøvelse med det formål at destabilisere det iranske regime..." Hvor vil dette føre hen?

En del af svaret er, at det amerikanske forsvarsministerium vil komme med mere præcise udmeldinger om udstationering af tropper og materiel i regionen. Forsvarsministeren "vil dirigere flere, kommende styrkebevægelser for at forstærke styrkebeskyttelsen af amerikanske styrker i hele regionen, for at yde øget støtte til forsvaret af Israel, og for at sikre at USA er forberedt på at reagere på denne krise, der er under udvikling", sagde en talsmand for Pentagon. Der rapporteres om F-16-kampfly, som flyver over Ukraine.

I Libanon, hvor Israel også forventes at slå til, har den amerikanske ambassade opfordret amerikanerne til at "reservere enhver billet, der er tilgængelig for dem" for at forlade landet.

Sammenlign den "sikkerhed", der angiveligt opnås gennem militær dominans, med sikkerheden i en produktiv økonomi og i meningsfulde samarbejdsrelationer med andre nationer. Mens den angloamerikanske ledelse bruger ressourcer, den ikke har, på destruktive militæroperationer, har Indien meddelt, at det vil gå videre med en stor ny havn på sin vestkyst. Når den står færdig, forventes den at kunne håndtere en fragtmængde, der er halvt så stor som verdens allerstørste havn.

Men små guldkorn er ikke nok til at gøre nat til dag.

Der er en uge til at bygge op til mødet den 9. august i Den Internationale Fredskoalition, som samler et stigende antal ledere fra hele verden, der vælger at agere for fred, fred med

udvikling og vækst.

Foto: Army/Capt. Robyn J. Haake

At overvinde den overhængende fare for hurtig optrapning af krig

EIR-NYHEDER

Den 4. august 2024

af Jason Ross (EIRNS) – 3. august 2024

Den forfærdelige udsigt til nært forestående krigshandlinger bør skræmme enhver med et klart syn på verden. Kun et enormt gode kan modvirke den ideoende ondskab i den nuværende situation.

Mordet på Hamas' leder og forhandler Ismail Haniyeh i Teheran den 31. juli sender to budskaber: Israel er ikke interesseret i at forhandle om en fredsaftale, og de er villige til at begå et mord midt i Teherans hovedstad. Ligesom Israels angreb i april på en iransk diplomatisk facilitet i Damaskus, Syrien, er dette mord en provokation: Det er *beregnet* til at fremkalde et svar fra Iran, som derefter vil blive behandlet, som om det var et nyt, uprovokeret angreb.

I en optræden på "Dialogue Works" advarede den tidligere CIA-analytiker Larry Johnson om, at USA ser ud til at være klar til at støtte Israels optrapning af krigen mod Iran, som kan opsluge regionen og verden i hurtigt stigende krigsførelse.

Lad os sætte mordet ind i en sammenhæng:

Den 24. juli rejste Israels premierminister Benjamin Netanyahu til Washington, hvor han talte til en samlet kongres og modtog klapsalver og stående bifald med en begejstring, der ville gøre selv en nordkoreansk leder misundelig.

Den 29. juli stormede højreorienterede israelske galninge to fængsler for at befri soldater, som var blevet tilbageholdt efter rapporter om, at de torturerede og voldtog palæstinensiske fanger.

Selv om der blev udtrykt en vis bestyrtelse på et regeringsmøde, forblev angrebet på militære installationer ikke kun ustraffet, men faktisk rost af medlemmer af det israelske kabinet, hvilket rejser spørgsmål om, hvem der styrer staten, og om retsstatsprincippet overhovedet betyder noget.

Den 31. juli blev Haniyeh dræbt i Teheran i IRGC's gæstehus, hvor han boede under sit besøg i forbindelse med indsættelsen af den nye præsident, Masoud Pezeshkian.

"De, der står bag dette politiske mord, må have indset, hvor farlige konsekvenserne kan være for hele regionen," sagde den russiske diplomat Dmitry Polyanskij til FN's Sikkerhedsråd på dagen for angrebet. "Sådanne forsøg på at trække Iran ind i en regional konfrontation har en tendens til at destabilisere den i forvejen højspændte atmosfære i regionen. Den ondskabsfulde praksis med målrettede drab på højt profilerede politiske og militære personer bringer Mellemøsten på randen af en krig i hele regionen." Repræsentanter for BRIKS-medlemmerne, Kina og Brasilien, kom også med udtalelser.

Valget af Haniyeh som mordoffer gør det klart, at målet er selve fredsforhandlingerne, og at man dermed skyder budbringeren. Medierapporter fra et israelsk kabinetsmøde fortæller historien om frustrerede forhandlere og en uforsonlig premierminister.

Iran beskyldte straks USA for at være medskyldig i mordet.

USA's påstande om, at de ikke kendte til det planlagte drab, er svære at få til at stemme overens med den prompte reaktion for at styrke Israels ønske om en udvidet krig: Senator Lindsey Graham introducerede den 31. juli en fælles resolution, der gav tilladelse til et angreb på Iran på baggrund af landets udvikling af et atomvåben.

Den 1. august ringede præsident Biden til Netanyahu for at rette hårde henstillinger til ham ... og sende yderligere militære styrker. Pentagon arbejdede hurtigt og meddelte den 2. august "justeringer af USA's militære holdning, der skal forbedre USA's styrkebeskyttelse og øge støtten til Israels forsvar" i form af udstationering af militært udstyr og tusindvis af ansatte i de væbnede styrker.

Verden ser nu på Iran for at se, hvordan landet vil reagere. Larry Johnson mener, at svaret vil være mere omfattende end det, der fulgte efter angrebet på anlægget i Damaskus i april. Dengang sendte Iran hundredvis af droner og missiler af sted mod israelske militæranlæg, og næsten alle blev skudt ned. Vil Iran handle på samme måde i dag? Er verden virkelig afhængig af, at Iran udviser tilbageholdenhed efter et angreb på sit eget territorium på selve dagen for præsidentens indsættelse? Vil Israel angribe Iran forebyggende? Situationen er klar til at eksplodere, og enhver gnist kan betyde enden.

Som om den umiddelbare trussel ikke var nok, så overvej konsekvenserne af den fælles erklæring fra USA og Tyskland den 10. juli, som blev udsendt i forbindelse med NATO-topmødet. Den korte erklæring lyder i sin helhed:

"USA vil begynde episodiske udstationeringer af de langtrækkende affyringskapaciteter i sit såkaldte Multi-Domain Task Force i Tyskland i 2026 som led i planlægningen af en varig udstationering af disse kapaciteter i fremtiden. Når de er fuldt udviklede, vil disse konventionelle langtrækkende affyringsenheder omfatte SM-6, Tomahawk og hypersoniske våben under udvikling, som har betydeligt længere rækkevidde end de

nuværende landbaserede affyringsenheder i Europa. Udøvelsen af disse avancerede kapaciteter vil demonstrere USA's engagement i NATO og dets bidrag til europæisk integreret afskrækkelse."

Placeringen af hypersoniske langdistancemissiler i Tyskland kan efterlade Moskva med kun tre eller fire minutters advarsel om et atomart angreb, advarede MIT-professor Ted Postol, som sammenlignede det med en ny Cuba-krise, men en, som det måske ville være umuligt at komme sig over. "Det er virkelig vanvittigt," sagde han.

Postol har ret.

Men hvordan ville *sund fornuft* se ud i dag?

Årsdagene den 6. og 9. august for atombomberne over Japan i 1945 giver mulighed for meningsfuld refleksion.

"Jeg er helt overbevist om, at menneskeheden er i stand til at tænke fornuftigt!" udbrød Helga Zepp-LaRouche på Den Internationale Fredskoalitions møde den 2. august. "Vi er den intelligente art; vi har produceret en utrolig rigdom af opdagelser. Vi har bragt menneskeheden op fra et meget lavt niveau af befolkningstæthed på måske 1 million mennesker på planeten, og nu er vi 8 milliarder. Tænk hvis hver af disse 8 milliarder, hvis de udvikles ordentligt, kunne blive et geni som Beethoven, Einstein, Konfucius og så mange andre store begavelser. Jeg tror på kraften i den menneskelige arts kreativitet, at vi er på nippet til enten at ødelægge os selv eller skabe en orden, som gør det muligt for hvert eneste land på planeten at overleve, hvis vi bliver enige om begrebet suverænitet og lighed for alle disse lande.

"Så selv om det ser meget desperat ud lige nu, tror jeg, det er meget vigtigt at fastholde denne vision om, hvor vi skal hen for at løse disse problemer...."

Menneskearten er helt unik blandt alt kendt liv, og dens økonomiske, sociale og øvrige organisation bør afspejle denne

menneskelige karakter. Uendelige fremskridt – videnskabelige, økonomiske, kulturelle og moralske – er vores sande skæbne. Ved for altid at overvinde menneskehedens oligarkiske ungdomsfase kan vi nå frem til en fremtid i stjernerne og bygge en bedre morgendag, i stedet for at kæmpe om de ressourcer, der er skabt af fortidens gerninger.

Mere end tusind byer er vært for demonstrationer den 6. august. Deltag i en af dem. Og organisér for at det næste møde i Den Internationale Fredskoalition den 9. august bliver et rigtigt gennembrud. Kom til den diskussion forberedt med rapporter om jeres aktiviteter og en vilje til at forpligte jer til at handle.

Verden som helhed, gennem FN selv, kan agere via Generalforsamlingen under FN's resolution 377, "Uniting for Peace". LaRouche-bevægelsen arbejder på at fokusere en sådan indsats.

Foto: Creative Commons

Møde i Den Internationale Fredskoalition, nr. 61, fredag den 2. august 2024

Ikke korrekturlæst

Møde i Den Internationale Fredskoalition, nr. 61, fredag den 2. august 2024

DENNIS SMALL: Velkommen til alle. Dette er det 61. møde i træk

i Den Internationale Fredskoalition. Mit navn er Dennis Small; jeg ordstyrer dette møde sammen med Dennis Speed. IPC har, som jeg nævnte, holdt møde i 61 uger. Initiativtageren til IPC er Helga Zepp-LaRouche, grundlæggeren af Schiller Instituttet. Hun vil være vores første taler i dag. Vi gennemfører dette møde i webinarformat, fordi vi har haft nogle ret avancerede sikkerhedsangreb mod vores enkle Zoom-møde, så vi stoler på, at I forstår nødvendigheden af at håndtere tingene på denne måde.

For at introducere Helga Zepp-LaRouche vil jeg blot sige, at til denne diskussion, som er præsenteret under overskriften, "Er dette det sidste opråb til at stoppe Tredje Verdenskrig", hendes påtrængende opfordring den 23. juli til at etablere et Fornuftens Råd for at tackle den globale krise, tror jeg burde være mere end tydelig for alle, der har deltaget i disse møder. Den sidste uges udvikling, svimlende begivenheder, meget skræmmende begivenheder, med de målrettede mord og krænkelser af suveræniteten, der er i gang i forskellige lande, har bragt verden på randen af atomkrig på et andet område – efter det ukrainske område, nu det sydvestasiatiske område. For at diskutere det, forklare både hvad der foregår, og også komme med løsningsforslag, vil jeg gerne introducere Helga Zepp-LaRouche, grundlæggeren af Schiller Instituttet.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: God dag til jer alle. Tak skal du have, Dennis. Som du lige sagde, har vi i de seneste uger primært fokuseret på krisen omkring Ukraine, men vi glemmer naturligvis aldrig det folkemord, der foregår i Gaza. Men den seneste udvikling med det målrettede mord på først Hizbollah-lederen Fuad Shukr og dagen efter på Hamas' chefforhandler, tidligere premierminister Ismail Haniyeh, i Teheran i forbindelse med indsættelsen af Irans nye præsident, har bragt verden på randen af ikke bare en ny krig, men denne krig kan hurtigt blive regional og endda mere omfattende end som så.

Det faktum, at man valgte at dræbe Haniyeh i Teheran, er naturligvis et klart signal: Hvis man skyder sin vigtigste

forhandler i det formodede forsøg på at få en våbenhvile og en gidselaftale, udtrykker man ret klart, at den mulighed ikke er det, man sigter efter. Den iranske regering har allerede reageret ved at sige, at de først og fremmest beskylder USA for at være medskyldig i beslutningen, i handlingen og for at støtte den, og at de, der gjorde det, vil fortryde deres handling.

Det, der derfor truer, er en potentiel krig med Libanon, mellem Israel og Libanon, som man normalt vil sige er temmelig selvmorderisk set fra et militært synspunkt, fordi Hizbollah er en meget betydelig militær styrke sammenlignet med Hamas. De har omkring 150.000 missiler og ville under alle omstændigheder forårsage meget, meget alvorlig skade på Israel, hvis det kom til en krig. Men hvis man ser på begivenhedernes gang, er det klart, at Netanyahus rejse til USA, hvor han talte til begge Kongressens kamre og fik 58 stående ovationer. Der var omkring 100 kongresmedlemmer fraværende, som slet ikke deltog, men det ser ud til, at alle de andre gav ham 58 ovationer, mange af dem stående. Og da han også mødtes med præsident Biden og tog til Mar-a-Lago for at mødes med Trump, kunne han helt klart vende tilbage og sige, at han har grønt lys fra USA, som befinder sig i en valgkamp, og derfor ikke vil gøre noget for at hindre Israel i at gennemføre sine planer.

Hvad er Netanyahus motiver? Han er i en ret desperat situation, for hvis krigen stopper, er det meget sandsynligt, at der bliver afholdt nyvalg: Han ville være ude og måske endda blive fængslet, så han har en grund til at fortsætte krigen. Hvis man ser på den vedvarende politik i Gaza, hvor der ifølge det britiske lægetidsskrift Lancet ikke er blevet dræbt 39.000 palæstinensere siden oktober, men ifølge {Lancet} snarere 186.000, og professor Mearsheimer udtalte endda, at det sandsynlige tal er 250.000 dræbte. Der er tale om et komplet mareridt, for nu kommer der stort set ingen fødevarer ind i Gaza længere. Der er en forfærdelig medicinsk krise, hvor sygdomme, der var forsvundet, kommer tilbage, og det

ligner virkelig en komplet udryddelsespolitik mod palæstinenserne.

Så hvorfor skulle disse målrettede mord på Shukr og Haniyeh finde sted? Den eneste konklusion, man kan drage, er, at Israel er så sikker på, at USA vil bakke dem op, at de turde gøre disse ting. Faktisk var det eneste, der kom fra Blinken og forsvarsminister Austin som kommentar til mordet på Haniyeh, at sige, at hvis Israel bliver angrebet, vil USA naturligvis komme Israel til undsætning. Det er det modsatte af at sige: "Nej, Israel skal stoppe, de skal ikke gøre det her." Det er praktisk talt et grønt lys.

Så det er en meget, meget alvorlig situation, og jeg kan kun sige, at hvis man læser artiklen fra 30. juli i magasinet Foreign Policy med overskriften "Ville USA overveje at myrde Putin?". Dette er den førende udenrigspolitiske tænketanks magasin, og de diskuterer muligheden for at myrde lederen af verdens mægtigste atomart bevæbnede nation. De gennemgår historien om at vælte regeringer – Mossadegh i 1953, Allende i Chile den 11. september 1973, de mange forsøg på at dræbe Castro, og naturligvis går de derefter ind i en virkelig uhyggelig hårrejsende diskussion om "Hvem kunne udføre et attentat mod Putin?" De gennemgår alle de mennesker, der er tæt på i hans sikkerhedsapparat, og det gøres med en sådan nøjagtighed, at enhver, der læser denne artikel, må komme til den konklusion, at der har været seriøse overvejelser om, hvis man ville dræbe Putin, hvordan ville man så gøre det? Og det synes jeg mildest talt er et fuldstændigt sammenbrud af enhver form for høflighed i internationale relationer og diplomati. Jeg kan kun sige til det kollektive Vesten, som tror, at de er den åh-så-gode regelbaserede orden, at denne artikel virkelig er utrolig, og at den burde være en del af den politiske diskussion i hvert eneste land.

Nu bare for at nævne et par andre optrapninger, som er en del af billedet: I det mindste et lille antal F-16-fly er tilsyneladende ankommet til Ukraine. I alt skulle det blive

til 50 i den næste periode, måske ikke alle i år, men 20 skulle ankomme i år. Rusland har allerede sagt, at de vil udslette disse fly. Så det er en klar optrapning. Og så er det naturligvis stadig elefanten i rummet, hvad Scholz sagde efter NATO-topmødet, da han sagde: "USA traf beslutningen om at installere langtrækkende missiler i Tyskland, og det var en god beslutning." I mellemtiden er en ret sen, men nødvendig begyndelse på et slagsmål startet i det tyske parlament, hvor nogle SPD-medlemmer, fraktionsleder Rolf Mützenich og nogle andre, Stegner og så videre, har sagt, at dette kræver en debat i parlamentet. Jeg kan kun sige, at eftersom disse missiler først skal installeres i 2026, må vi genskabe en stærk fredsbevægelse, mindst lige så stærk som i begyndelsen af 1980'erne, for at stoppe det. Fordi det gør Tyskland til et mål i en krig, hvor – hvis det skulle ske – Tyskland ikke har nogen chance for at overleve. Hvorfor skulle vi derfor acceptere at gennemføre en strategi, som i værste fald ikke giver Tyskland mulighed for at eksistere? Så den skal imødegås med alle midler.

Et sidste ord om udviklingen i USA: Trump havde nævnt, at han mente, at det ville være et kup, hvis Biden blev fjernet som kandidat til den næste valgperiode. Jeg ved ikke, om ordet kup er det rigtige, men det viste i hvert fald de knap så demokratiske procedurer i Det Demokratiske Parti. For der er troværdige rapporter om, at dette blev orkestreret af tidligere præsident Obama, og at en afgørende rolle i det afgørende øjeblik blev spillet af Nancy Pelosi, som angiveligt sagde til Biden: "Vi kan enten gøre det på den pæne måde eller ikke så pænt" og truede med at påberåbe sig det 25. forfatningstillæg. Hvis man lytter til tonen i dette, lyder det mere som Chicago-mafiaen, der giver dig et tilbud, du ikke kan afslå, end som en demokratisk dialog mellem civiliserede mennesker.

Til sidst vil jeg sige, at den strategiske situation er under fuldstændig forvandling. Intet er det samme den næste dag som

før. Vi har sagt det mange gange, at det, der ligger bag alt dette, er transformationen af et system, der varede i 500 år – kolonisystemet, som erstattes af fremkomsten af et nyt økonomisk system, hvor BRIKS-Plus, de andre organisationer som SCO, ASEAN og andre, er i færd med at danne et nyt økonomisk system, hvor landene i det Globale Syd ønsker at komme ud af deres tilstand af underudvikling og fattigdom. Og det er tilsyneladende det geostrategiske spørgsmål, hvorfor NATO mener, at de er nødt til at føre en samtidig krig mod Rusland og Kina, som der er en aktiv debat om i USA. Er USA klar til sådan en dobbeltskyld, eller skal de først have en militær opbygning? Igen en fuldstændig vanvittig præmis, for hvis man tænker i de baner, taler man om tredje verdenskrig.

Det er ret fascinerende, at EU langt fra er forenet. Hvis man på den ene side ser på Bruxelles, von der Leyen og så videre, så har EU mistet al selvstændighed. De opfører sig som en total vasal for den angloamerikanske NATO-politik. Men hvis man ser lidt nærmere på det, ser man, at enheden hurtigt falder fra hinanden, ikke mindst på grund af den modige indgriben fra Ungarns premierminister Orbán, som med sin diplomatiske mission rejste til Kiev, Moskva, Beijing, Washington og Mar-a-Lago dagen efter, at Ungarn overtog EU-formandskabet for Det Europæiske Råd. Og han promoverer en fredsplan, som får opbakning fra Kina, Brasilien, Indien og mange andre lande. Orbán har også holdt en helt utrolig tale i Rumænien, hvor han tager det samme emne op, nemlig at vi ser en transformation, som ikke er set i 500 år. Han beskriver dybest set ret præcist, hvad der er Vestens problem: Nemlig at de har opgivet forestillingen om nationalstaten og alle de traditionelle værdier, der følger med, og at magtens centrum er ved at flytte sig til Asien. Han kommer til en lignende konklusion som den, vi har diskuteret her mange gange, nemlig at udvejen er at samarbejde med dette nye system.

Jeg kan kun sige, at vi sidder på en regulær krudttønde. Vi kan se en optrapning til en global krig over Ukraine, over

Mellemøsten og også dette forsøg på at lave et globalt NATO i Indo-Stillehavet, som også er i fuld gang. Det er absolut farlige udviklinger, som skal korrigeres og ændres. Derfor mener jeg virkelig, at denne idé om et Fornuftens Råd med vigtige mennesker fra mange, hvis ikke alle lande, der træder frem for at tilbyde en fornuftig løsning, er noget, vi aktivt bør diskutere. Jeg kan kun sige, at det er et koncept, der vækker stor genklang, ud fra nogle foreløbige organiseringer. Og det kan naturligvis kun offentliggøres, hvis vi har et tilstrækkeligt antal af sådanne mennesker, som er villige til at træde frem på denne måde.

Dette var alt, hvad jeg ville sige i begyndelsen, og jeg kan kun sige, at organiseringen af denne organisation for at forsøge at forene den internationale fredsbevægelse er mere påtrængende end nogensinde før, og derfor hilser jeg alle jer, der er samlet her i dag.

Bemærkninger under diskussionen

ZEPP-LAROUCHE: Jeg vil gerne tage fat på det, som Dr. Awad sagde. Jeg er fuldt ud klar over, at det forslag, vi har fremsat om en Oase-plan, i betragtning af den nuværende fare for en regional krig, ikke ser særlig sandsynligt ud. Men jeg tror stadig, at ideen om at have en økonomisk udviklingsplan, som virkelig ville være til gavn for alle landene i hele regionen – faktisk regionen fra Indien til Middelhavet, fra Kaukasus til Golfen – det er virkelig et stort geostrategisk område, som er en slags knudepunkt mellem Asien, Afrika og Europa. I oldtiden, med den gamle Silkevej, var dette et blomstrende område i verden, et knudepunkt for udveksling af varer, teknologier, kultur, de smukke byer for 2.000 år siden, alt fra Samarkand til Damaskus og andre steder. Jeg tror, at når man ser tilbage på historien, bliver man nogle gange mindet om, at der var bedre tider, og at man gennem en fælles indsats kan skabe en bedre fremtid. Og forudsat at vi ikke får denne krise til at eksplodere i en regional eller endda global krig, tror jeg, at tiden vil komme, for ideen om at have en

oase-plan på bordet – vi fortsætter med at organisere os for den, og jeg vil opfordre alle i denne samtale til at hjælpe os med at gøre det: Ideen er at afholde flere seminarer i forskellige hovedstæder i verden eller andre byer og så til sidst engagere nogle af regionens regeringer. For økonomisk udvikling er vejen til fred, så jeg synes ikke, vi skal udelade det perspektiv.

Og generelt kan jeg kun sige, at ideen om at tænke i et helt nyt paradigme, en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som skal tage højde for alle lande. For jeg tror, at hvis man udelader en region i verden, eller endda et land i verden, så er det et springbræt til den næste krig. Jeg er helt overbevist om, at menneskeheden er i stand til at tænke fornuftigt! Vi er den intelligente art, vi har produceret en utrolig rigdom af opdagelser. Vi har bragt menneskeheden fra et meget lavt niveau af befolkningstæthed på måske 1 million mennesker på planeten, og nu er vi 8 milliarder. Hvis man tænker på, at hver af disse 8 milliarder, hvis de udvikles ordentligt, kan blive et geni som Beethoven, Einstein, Konfucius og så mange andre store hjerner. Jeg tror på kraften i den menneskelige arts kreativitet, at vi er på nippet til enten at ødelægge os selv eller skabe en orden, som gør det muligt for hvert eneste land på planeten at overleve, hvis vi bliver enige om begrebet suverænitet og lighed for alle disse lande.

Så selv om det ser meget desperat ud lige nu, tror jeg, det er meget vigtigt at fastholde denne vision om, hvor vi skal hen for at løse disse problemer. Jeg tror, at denne idé om en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur i traditionen fra Den Westfalske Fred er mere påtrængende end nogensinde før.

{Afsluttende bemærkninger

ZEPP-LAROUCHE: Jeg vil gerne opfordre folk til at tage resolutionen fra Chandra Muzaffar til sig og hjælpe os med at

sætte den på den internationale dagsorden. Det kan du gøre på mange, mange måder. Du kan tale med blogs, du kender til, du kan gå til konsulaterne i alle disse lande, hvad du end kan gøre for at give det momentum. Eller du kan bare tage kontakt til os, så sender vi ud fra et centralt sted. Afhængigt af hvor du er, kan du lave fælles interventioner med os. Men jeg beder jer faktisk om at hjælpe os med at sætte fokus på folkedrabet i Gaza og faren for en større krig ved FN's generalforsamling. Jeg tror, at det er det eneste forum, der er tilbage. For FN's Sikkerhedsråd nåede ikke engang frem til en fælles erklæring i denne uge, efter at de havde haft denne særlige session, fordi der var så mange afvigende synspunkter. Det gør det bare klart, at FN's Sikkerhedsråd under de nuværende forhold ikke udfører den opgave, det burde have, og derfor er FN's Generalforsamling virkelig det eneste forum, der er tilbage.

Så det er én ting.

Dernæst vil jeg opfordre jer alle til at hjælpe os med at lave demonstrationer – der er arrangementer i omkring 1.000 byer på Hiroshima-dagen den 6. august, men vores arrangement er den 9. august. Uanset hvor der er demonstrationer, så mobiliser til dem, deltag i dem – ikke kun dig selv, men få også andre organisationer til at tage derhen. Derefter skal vi blive ved med at opbygge ideen om massedemonstrationer frem til den 1. september, som er den internationale fredsdag. Så det er meget konkrete begivenheder for den næste periode. Og hjælp os med at gøre næste uges IPC-møde til et stort, stort gennembrud, for vi er nødt til at samle vores kræfter og blive flere.

Jeg vil også gerne gentage idéen om, at du skal abonnere på EIR Daily Alert, fordi du intetsteds får et bedre resumé og en strategisk vurdering på dag-til-dag-niveau, plus dybdegående nyheder, analyseret ud fra vores 50 års erfaring. Så vær venlig at abonnere på det: Det er meget billigt, og det er ikke et spørgsmål om penge.

Lad mig så til sidst sige et opklarende ord om ideen om Fornuftens Råd. Selvom jeg absolut går ind for snart at skabe en platform, hvor det kan komme med meningsfulde forslag, tror jeg, at vi først skal tage et andet skridt. Vi er nødt til at se ud i hvert eneste land på planeten, hvor de mest integrerede, vidende, moralsk absolut førende mennesker er, som f.eks. har været i tidligere regeringspositioner, tidligere militærfolk, tidligere kirke- og religionsfolk, andre, videnskabsfolk, kunstnere af enestående kvalitet – mennesker, som virkelig gennem deres livsværk har bidraget med noget til at træde frem i denne utrolige krise for hele menneskeheden, og skabe en institution, som er værdig til menneskets værdighed og menneskehedens karakter som en kreativ art. For det er som en moralsk test: Har vi som menneskehed skabt den lederskabskvalitet, der skal til for at træde frem i denne krisetid og komme med løsninger? For at det skal fungere, kan vi ikke bare invitere alle, der er velmenende, men det skal være de to eller fem eller et hvilket som helst antal af de bedste mennesker i hver nation, som passer til disse kvalifikationer, og vi skal handle hurtigt, for krisen er meget akut.

Så jeg vil bede jer om, at hvis I kender sådan en fremragende person i jeres land eller i andre lande, så kom frem og fortæl os, hvem de er, og om I kan hjælpe os med at komme i kontakt med dem. Vi har allerede – jeg ved ikke præcis, hvad det seneste tal er – men jeg vil sige, at vi allerede har næsten et dusin mennesker fra forskellige lande. Men jeg vil ikke bare gøre det til en massebegivenhed, for det skal virkelig være det bedste af, hvad menneskeheden har frembragt, i det mindste tilnærmelsesvis. Og når man så har samlet den gruppe – i det mindste en kerne af en sådan gruppe – bør disse mennesker træde frem med en kommunikation til verden. Og derefter kan vi skabe en platform for løbende kommunikation og arbejde. Men det første skridt er at organisere folk og konstituere dette Fornuftens Råd, så det kan komme i aktion. Så hvis du har nogen i tankerne, som passer til dette – og jeg

kan kun fortælle dig fra min egen organisering, at jeg havde flere fremragende diskussioner. Konceptet er let at forstå, nemlig at man har brug for en ny institution med moralsk integritet hævet over partipolitik, over den sædvanlige form for skænderi og polemik og hvad ved jeg. Så hvis du kender sådan nogle mennesker og kan hjælpe med at organisere det, så tråd endelig frem.

Det var egentlig alt, hvad jeg ville sige. Men det er klart, at krisen er af en sådan karakter, at vi virkelig er nødt til at forstærke vores indsats og trække flere mennesker ind i det så hurtigt som muligt. Så jeg håber at se dig og mange flere i næste uge.

SPEED: Mange tak, Helga. Dennis, for at vende tilbage til dig, vil jeg gerne stille et spørgsmål, hvis du kender svaret: Hvor mange nationer har vi haft på disse møder? For man kan også tænke på næste uge. Vi havde f.eks. 1.000 mennesker eller noget i den stil, men vi havde en meget bred repræsentation af nationer. Jeg tænkte bare på, om vi egentlig ved, hvor mange der har været med?

SMALL: Jeg kender ikke det nøjagtige antal, men det var et sted mellem 30 og 40 nationer.

Er det sidste udkald for at stoppe tredje verdenskrig?

Ikke korrekturlæst

DENNIS SMALL

1. august 2024 . EIRNS

Da Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche tilbage i midten af juni i år udtalte, at de næste 4-5 måneder op til det amerikanske præsidentvalg den 5. november "vil være – efter min mening – helt afgørende for, om vi ender i Tredje Verdenskrig, eller om vi kan gå over til et nyt paradigme", var der måske mange, der mente, at hendes prognose var overdrevet eller overvurderet.

Den 9.-11. juli mødtes NATO's statsoverhoveder i Washington D.C. og meddelte, at ingen nation eller politisk leder ville få lov til at stå i vejen for det angloamerikanske etablissemments ønske om krig mod Rusland og Kina.

Den 13. juli blev præsidentkandidat Donald Trump næsten myrdet i Butler, Pennsylvania, ved hjælp af skandaløse sikkerheds mangler udført af Secret Service selv.

Den 24. juli talte Israels premierminister Benjamin Netanyahu til en fælles samling i den amerikanske kongres og fik over 50 stående bifald for sin opfordring til optrapning af Israels kampagne med den brændte jord for at udslette Palæstina – og alle palæstinensere – og for at udvide krigen til Iran med direkte amerikansk involvering.

Den 30. juli udførte Israel et målrettet mord på den øverste Hizbollah-kommandant Fuad Shukr i Libanon og truede også med en omfattende invasion af landet – for derefter at give det Gaza-behandlingen.

Og den 31. juli udførte Israel – med tydelig opbakning fra "Biden"-administrationen – endnu et målrettet mord, denne gang på Ismail Haniyeh, Hamas' øverste politiske leder og chefforhandler for en aftale om våbenhvile og frigivelse af gidsler, som havde deltaget i præsidentens edsaflæggelse i Teheran, Iran. Målet med angrebet er at fremkalde en voldsom gengældelse fra Iran og udvide krigen til en omfattende konflikt. Med amerikanske krigsskibe på vej til regionen og forsvarsminister Lloyd Austin, der har meddelt, at det

amerikanske militær er klar til at forsvare Israel, hvis det bliver angrebet, er den strategiske pistol spændt og klar til at blive affyret med et øjeblikks varsel.

Verden står faktisk på randen af en generel atomkrig mellem USA og Rusland – præcis som Helga Zepp-LaRouche har advaret om.

En anden, mindre bemærket, men lige så afgørende front i den samme globale kamp er den finansielle og økonomiske krigsførelse, der føres mod lande, som enten er en del af BRIKS eller har erklæret deres hensigt om at tilslutte sig BRIKS – det globale alternativ, der organiseres som erstatning for det bankerotte finanssystem i City of London og Wall Street. Argentina, Etiopien, Egypten, Sydafrika, Bangladesh, Brasilien og nu det kaotiske Venezuela er blevet ramt af finansiell krigsførelse og sanktioner samt farverevolutionære destabiliseringsoperationer i et desperat forsøg på at sikre, at topmødet i BRIKS i Kazan i Rusland den 22.-24. oktober bliver saboteret.

Overvej, hvor sårbare de fleste udviklingslande er over for sådanne operationer. Ifølge en rapport, der blev offentliggjort den 31. juli af Debt Relief International, er den gennemsnitlige gældsforpligtelse på udviklingslandenes budgetter rekordhøj, nemlig 42,2 % af de samlede udgifter. Med andre ord skal disse lande betale næsten *halvdelen* af hele deres statsbudget som afgift til det konkursramte finanssystem i City of London og Wall Street, før de kan bruge en eneste krone på sundhed, uddannelse, fattigdomsbekæmpelse, infrastruktur og andre nødvendige programmer. For slet ikke at tale om derivatkræftens overtagelse af hele det globale finanssystem, som nu beløber sig til ca. 2,1 billioner dollars.

En sådan situation kan og vil ikke vare ved. Den Globale Majoritet har gjort det klart, at fem århundreders kolonialisme er forbi, og at en ny international sikkerheds-

og udviklingsarkitektur er under opbygning. Vil Vesten tillade London og NATO at insistere på at gå i krig for at forsøge at stoppe denne proces og redde Wall Street, eller kan vi få fornuften til at sejre?

Helga Zepp-LaRouche fortalte et internationalt webcast-publikum den 31. juli om sit begreb bag opfordringen til at danne et Fornuftens Råd:

“Folk er nødt til at have modet til at træde frem og sige: Vi står på randen af en afgrund af ødelæggelse af alt, og derfor tilbyder vi et andet sæt politikker. Og det kræver mod... Vi er nødt til at gå tilbage og genoplive de bedste traditioner i den europæiske civilisation, som er den gamle græske tradition med Sokrates og Platon, de store tragediedigtere, nogle af de store billedhuggere, selve ideen om det gode, det smukke og sandheden som én, som var en af kerneideerne i den periode. Og hvordan den idé blev genoplivet i den italienske renæssance, den gyldne renæssance i det 15. århundrede, som overvandt den mørke middelalder i det 14. århundrede, hvilket var et af de gigantiske bidrag, der virkelig lagde grundlaget for den europæiske civilisation i de følgende 600 år.”

Det strategiske behov for en klassisk renæssance

Webcast med Helga Zepp-LaRouche grundlægger og formand for Schiller

Instituttet

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 31. juli 2024

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og formand for Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 31. juli 2024. Jeg hedder Harley Schlanger og er jeres vært. Du kan sende spørgsmål og kommentarer via e-mail til questions@schillerinstitute.org eller sende dem til YouTube-chatten.

Helga, vi har haft to meget alvorlige provokationer i de sidste to dage: Mordet på en Hizbollah-leder i Beirut og i går drabet på Ismail Haniyeh, en leder af Hamas, i Teheran. Det sker, efter at Israels premierminister Benjamin Netanyahu talte i den amerikanske kongres og sagde, at Israel er parat til at gå i krig mod Iran og ønsker, at USA skal være en partner i den forbindelse. Tror du, at dette varsler en større regional krig? Og er der noget, der kan gøres for at forhindre Israel i at fortsætte sit drabsorgie?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, vi er på randen af en katastrofe, hvis denne kurs ikke vendes, for Netanyahus besøg i USA havde tydeligvis ét hovedformål: At sikre, at USA ville bakke op om alt, hvad Netanyahu ville gøre, og desværre, i betragtning af den amerikanske kongres' utrolige optræden, som klappede og afbrød Netanyahu 58 gange, herunder med stående ovationer, hvilket dybest set signalerede hele vejen, at USA er på Israels side. Og forsvarsminister Austin sagde, da han blev spurgt, hvad USA's holdning ville være, at det var det eneste svar, at USA ville stå sammen med Israel og forsvare Israel.

Det er en utrolig situation. Jeg tror, vi er på randen af ikke bare en regional krig: Et skridt mere, og det bliver en

regional krig, der involverer Libanon, Israel og måske endda Iran. Og så er spørgsmålet, om USA støtter Israel hele vejen, så er det klart, at Iran, som har styrket sit forhold til Rusland og Kina meget i den seneste tid, at vi på få øjeblikke, på få øjeblikke, kan være på randen af en global atomkrig.

Og det er så absolut modbydeligt, at jeg tror, at det eneste, der kan gøres, og som ville være effektivt, ville være, at USA ændrer holdning og dybest set beder Israel om at stoppe. Intet andet vil fungere.

Så jeg synes, det er forfærdeligt, og det er endnu et skridt, der viser den totale foragt for det vestlige system, om du vil, eller det kollektive Vesten, eller USA-NATO, hele den alliance – total mangel på respekt for lovlighed, total mangel på respekt for noget som helst: Bare mind dig selv om, at Den Internationale Domstol for ikke så længe siden afsagde to kendelser. Den Internationale Straffedomstol udpegede Netanyahu som krigsforbryder, og derefter afgjorde Den Internationale Domstol, at alle Israels bosættelser på Vestbredden, i Østjerusalem og i Gaza og på Golanhøjderne er ulovlige, og derfor er hele bosættelsespolitikken ulovlig. Det sætter verden på afgrundens rand, og det viser bare, at løsningen på nuværende tidspunkt desværre kun kan komme fra USA, og det ser ikke særlig lovende ud, da Kongressen ser ud til at være helt i lommen på dem, der finansierer kongresmedlemmernes og senatorernes kampagner. Og i betragtning af, at Biden-administrationen ikke har gjort noget for at holde Netanyahu tilbage fra det, han gør i Gaza. Og hvad der bliver Trumps politik, som endnu ikke er i nærheden af Det Hvide Hus, er naturligvis et åbent spørgsmål. Så det ser virkelig dystert ud.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål fra D-, som sender spørgsmål ind med jævne mellemrum. Han spørger: "Var mordet på Haniyeh et kalkuleret forsøg på at redde Netanyahus egen hals?" Vi har et andet spørgsmål om mordet på Haniyeh: "Støttede han Kinas

rolle i den palæstinensiske forsoning? Og kan mordet på ham derfor ses som en reaktion på Kinas rolle i Mellemøsten?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at svaret på begge spørgsmål er ja. For Netanyahu er tydeligvis klar over – for det første med en voksende opposition i Israel, der var for to dage siden næsten et paladskup i kabinettet, hvor dele af regeringen bakkede op om IDF's handlinger – at han under alle omstændigheder har et rod på hænderne i sin egen koalition. Oppositionen udefra vokser. Og det er klart, at Netanyahu på nuværende tidspunkt driver det hele fremad, i høj grad for at redde sit eget skind. Det er nok ikke det eneste motiv, men det er et meget stærkt motiv.

Hvad angår Ismail Haniyeh, så var han tydeligvis den vigtigste forhandler i bestræbelserne på at få en aftale om gidslerne. Så at dræbe den modpart betyder, at gidselforhandlingerne nu dybest set er i en håbløs situation. Og naturligvis er Kinas bestræbelser på at bevæge sig i retning af en løsning på hele konflikten ved at forene alle de palæstinensiske grupper nu også blevet angrebet.

Så jeg tror helt sikkert, at dette bringer verden på kanten af en katastrofe, og derfor tror jeg, at et initiativ, som Chandra Muzaffar fra Malaysia har opfordret til, og som nu har en resolution om at flytte hele spørgsmålet om hvad der sker i Gaza til FN's Generalforsamling, i betragtning af at der var skakmat i FN's Sikkerhedsråd, tror jeg, at dette nu får den største betydning og bør støttes virkelig stærkt af alle, der ikke kun bekymrer sig om fred i Mellemøsten, men som bekymrer sig om verdensfreden.

SCHLANGER: Du nævnte, at det er noget, USA kunne gøre, men det er højst usandsynligt i betragtning af den politiske ustabilitet i USA og det, vi så i Kongressen. Men vi har et spørgsmål fra en østrigsk blogger, som dækker Sydvestasien, og hun siger, at hun er enig med dig i, at Netanyahu ser ud til at have taget den modtagelse, han fik i Kongressen, som et

grønt lys til at gøre, hvad han vil. Så hun spørger: "Er der andre tiltag, der kan gøres mod dem, bortset fra krig, f.eks. i FN, hvor Israel udstødes af FN?"

ZEPP-LAROUICHE: Jeg synes, at Chandra Muzaffars initiativ, og vi vil lægge det ud under programmet, når vi er færdige. Jeg synes, det er nødt til at blive diskuteret internationalt, fordi det er en slags sidste udvej, denne "Uniting for Peace"-klausul, hvor hvis FN's Sikkerhedsråd er bundet, blokeret, som det har været på grund af USA's vedvarende veto, er dette den sidste mulighed for at forelægge hele spørgsmålet for FN's Generalforsamling, og jeg synes, at det bør gøres i nødstilfælde, absolut.

SCHLANGER: Nu har vi et spørgsmål fra en person, der spørger til diskussionen fra sidste uge om Orbán-initiativet. Hvor står det? Er der stadig et træk fra von der Leyen og EU om at fjerne Orbán eller straffe Ungarn? Og er der nogen bevægelse i retning af hans forslag om en fredskonference om Ukraine?

ZEPP-LAROUICHE: Jeg er sikker på, at han vedvarende organiserer sig for det. Lige nu kan jeg kun sige, at jeg tror, at den polske regering, jeg tror endda, at det var udenrigsministeren (jeg er ikke helt sikker nu), fremsatte et forslag om at smide Orbán ud af EU, men at han angreb og sagde, at hvis han ikke kan lide EU så meget, hvorfor forlader han så ikke EU? Det er måske ikke nogen dårlig idé: Fordi EU i sin nuværende form udelukkende er et instrument for NATO, og der er faktisk ingen forskel på det, NATO gør, med alle provokationerne med Global NATO og alt, hvad det indebærer, og EU. Dette blev cementeret af Ursula von der Leyen, jeg tror, det var for næsten to år siden, da der var [juli 2022] NATO-topmøde i Madrid, og så var det i januar 2023, hvor von der Leyen og Stoltenberg dybest set sagde, at NATO og EU er fuldstændig forenet

Og det har selvfølgelig utrolige konsekvenser, for nu hvor NATO bliver til Globale Syd, foregår der lige nu manøvrer, den tyske forsvarsminister Pistorius løber rundt på Hawaii, og så

i Sydkorea og Filippinerne. Hvor der er den latterlige deltagelse af to tyske krigsskibe, der viser den tyske styrke i Stillehavet! Det er en joke, det er latterligt, men det er ikke så latterligt, for det er en del af forsøget på at gå ind i en reel militær opbygning.

Der er lige blevet offentliggjort en ny rapport fra Kommissionen om den nationale forsvarsstrategi i Kongressen, der siger, at USA lige nu ikke ville være forberedt på en samtidig krig med Rusland og Kina, og derfor skal der ske en absolut opbygning af militærproduktionen – held og lykke med det! De har ikke meget produktion tilbage. Men under alle omstændigheder er der et enormt krigspres: Det foregår i Europa. Pistorius er helt i tråd med denne NATO/USA-politik. Og jeg tror, at situationen virkelig er sådan, at jeg ikke udelukker, at hele situationen kan komme ud af kontrol, enten i Ukraine eller nu med den frygteligt farlige situation i Mellempøsten, men ikke desto mindre bygger de op til den {kommende} krig med Rusland og Kina. Pistorius havde sagt, uden nogen form for fakta, at Rusland ville være parat til at angribe NATO i 2029.

Så det, man ser, er en krigsmani, et militaristisk hysteri, der bygger sig op i landene i Vesten, i en grad, så de tydeligvis taber, fordi alt, hvad de kan tilbyde, er militære alliancer, militær træning – alt det her. Mens Kina går i en helt anden retning, i BRIKS og Bælte og Vej generelt, og tilbyder økonomisk samarbejde, der giver økonomiske fordele til de lande, der samarbejder. Og det eneste svar, folk finder fra Vesten, eller de såkaldte "eliter" i Vesten, på det, er naturligvis en militær oprustning. Og hvis det ikke bliver vendt, vil det føre til civilisationens endeligt: Og det tror jeg, at folk skal have at vide, for de her mennesker leger med atomkrig!

SCHLANGER: Du nævnte Pistorius og situationen i Tyskland. Men lad mig minde folk om, at I lytter til Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og formand for Schiller Instituttet. Hun har været

meget aktiv i opbygningen af Den Internationale Fredskoalition, og vi afholder igen den 61. uge i træk på fredag. Og folk kan finde ud af det og deltage i det, for det er påtrængende, at der kommer en reaktion fra borgerne.

Dette spørgsmål er fra en borger i Tyskland, som sagde: "Hvorfor protesterer De Grønne i den tyske regering ikke mod placeringen i Tyskland af langtrækkende, atomare missiler, som kan ramme Rusland? De Grønne voksede som parti i 1980'erne på grund af deres modstand mod placeringen af amerikanske missiler i Tyskland. Hvad er der sket?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at forvandlingen af et angiveligt pacifistisk parti til det mest krigsliderlige, militaristiske og aggressive parti i hele Tyskland i virkeligheden blev instrumentaliseret af Joschka Fischer, som i 1999 støttede den illegitime NATO-krig mod Jugoslavien. Og lige siden er denne tendens vokset. Og hvis man ser på, hvad udenrigsminister Annalena Baerbock siger i disse dage, kan man ikke skelne mellem det, hun siger, og det, den amerikanske udenrigsminister Blinken siger, eller nogen af disse krigshøge i USA. Når hun optræder sammen med Blinken i en international sammenhæng, ser det ud, som om de er tvillinger, forbundet ved hofterne, for de siger det samme, de ser endda ens ud, de har det samme mørke blik i øjnene: Pas på!

Nej, jeg synes, at De Grønne er blevet et fuldstændig krigerisk og militaristisk parti. Men jeg synes, at de har mistet enhver karakter som sådan. De er lige nu et supplement til NATO.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål om den politiske situation i USA. John fra Tennessee skriver: "Der er rapporter om, at Harris er mere lydhør over for ideen om at gøre en ende på palæstinensernes lidelser end Biden. Er det muligvis sandt? Eller er det en dækhistorie? For hun støtter fuldt ud krigen i Ukraine."

ZEPP-LAROUCHE: Jeg synes, at Kamala Harris har været en meget

lidt lysende, lille person i de sidste 3,5 år. Hun er ikke kommet med nogen væsentlig udtalelse på egen hånd. Nu har hun fordel af en enorm mediehyppe, og naturligvis forsøger de at appellere til bestemte lag, som unge mennesker, kvindelige vælgere og så videre. Jeg har ingen tiltro til, at hun vil være anderledes end de mennesker, der tydeligvis har kontrolleret Biden-administrationen lige fra begyndelsen: nemlig det, Ray McGovern kalder MICIMATT, det militær-industrielle, kongres-, efterretnings-, medie-, akademiske og tænketankskompleks. Og jeg kan kun sige, at de eneste fornuftige stemmer desværre ikke findes i præsidentkampagnen, for også Robert Kennedy har sagt ting om Mellemosten, som ikke giver meget håb om, at han virkelig forstår hele sagen. Jeg tror, at de eneste fornuftige stemmer kommer fra to uafhængige kandidater fra New York: Den ene er kandidaten til det amerikanske senat Diane Sare, og den anden er kandidaten til den amerikanske kongres i Bronx CD15, [Jose Vega] . Og jeg kan kun håbe, at en koalition af uafhængige kandidater stiller op sammen med dem for at blive en stærk stemme i denne situation.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål fra Vancouver, British Columbia, i Canada, som henviser til det uanstændige optrin ved OL i Paris med en flotille af vogne, som omfattede en skandaløs fremstilling af Leonardo da Vincis {Last Supper}-fresko som en drag queen-ceremoni. Denne person skriver: "Ved du, om Macron havde en finger med i spillet i den blasfemiske skændsel ved åbningen af de olympiske lege i Paris? Og er der en reaktion i Frankrig, især blandt religiøse katolikker, på denne form for skammelig opførsel?"

ZEPP-LAROCHE: Jeg er ret sikker på, at Macron havde noget at skulle have sagt. Jeg ved det ikke med sikkerhed, men jeg vil antage det. I betragtning af, at han lagde så stor vægt på OL, sagde han endda, at efter parlamentsvalget, hvor hans parti klarede sig så dårligt, og den nye regering sandsynligvis vil være ekstremt ustabil, uanset hvad det viser sig at være, at vi skulle glemme alt, lad os nu koncentrere os om OL. Jeg

tror, han har en stor investering i OL, og desværre er denne idé, at der nu er benægtelser, der siger, at det ikke var Leonardo da Vincis {Last Supper}, at det var et andet maleri, der portrætterede Dionysios i Grækenland, og så videre; der er en hel debat. Men pointen er, at det var fuldstændig modbydeligt. Det var et angreb på kristendommen. Den franske katolske bispekonference protesterede kraftigt imod det. Men endnu stærkere – og jeg tror, det er et tegn i tiden – var Irans regering, som dybest set sagde, at det var et angreb på en af de førende profeter, Jesus Kristus. Så de udsendte en stærkere protest end nogen i Frankrig, fra den katolske kirke eller endda i Tyskland, hvor biskopperne protesterede.

Men jeg tror, det er sådan – og sandsynligvis hvis vi overlever den nuværende optrapning af situationen i Mellemøsten og Ukraine, som på ingen måde er mindre farlig – så vil dette billede af den absolutte demonstration af grimhed og degeneration, som det blev demonstreret omkring åbningsceremonien for OL, være som tegnet på et døende imperium. Det er som den sidste fase af Romerriget, hvor alle former for perversiteter voksede, og det er et tegn på, at etableringerne tydeligvis har mistet sansen, ikke kun for kunstnerisk skønhed, men for enhver form for civiliseret opførsel.

Så det er tragisk, men vi kan ikke gøre det til det sidste ord.

Lad mig blot tilføje noget, som jeg burde have nævnt tidligere, til spørgsmålet fra personen fra Tyskland: Ifølge kansler Scholz skal USA's beslutning om at placere langtrækkende missiler i Tyskland fra 2026 forhindres. Og jeg tror, det ville betyde, ikke kun en gentagelse af krisen med mellemdistancemissiler i 1980'erne, Pershing II- og SS-20-krisen, men i den nuværende konstellation, hvor alle atomvåbentraktater praktisk talt er blevet smidt ud, begyndende med USA's ensidige afvisning af ABM-traktaten i 2002 og derefter Trumps opsigelse af INF-traktaten

(Intermediate-Range Nuclear Forces) i 2019, svarede Putin på alt dette ved at sige, at hvis disse missiler installeres i Tyskland, vil det have et spejlvendt svar: Det betyder, at de vil opstille mellem- eller langdistancemissiler, som er atomare, og hvis det kommer til nogen form for optrapning, vil det gøre Tyskland og Europa til den atomare slagmark i den kommende tredje verdenskrig.

Og i betragtning af, at en af vores bidragydere til mange programmer fra Østtyskland, en militæranalytiker, professor Schreiber, for nylig eftertrykkeligt påpegede, at Tyskland ikke er krigsdueligt, ikke krigsklart, som Pistorius siger, hvilket betyder, at hvis du har et tæt befolket område med stærkt industrialiserede regioner, kan du ikke have en krig! Du ødelægger alt! Du ødelægger befolkningen, du ødelægger industrien, infrastrukturen, så selve Tysklands eksistens vil være på spil, hvis det kommer så vidt. Og derfor tror jeg, at vi er nødt til – og jeg vil bede Den Internationale Fredskoalition om at tage dette op, eftertrykkeligt: Vi er nødt til at gøre folk opmærksomme på, hvad det indebærer: Hvem i USA har ret til at træffe en beslutning, som bringer selve den tyske stats eksistens i fare? Og Scholz, når han siger, at USA traf den beslutning, og at det var en god beslutning, er han så Tysklands kansler, eller er han kansler for USA's 51. stat?

Jeg mener, det skal besvares med en meget klar mobilisering af det tyske folk i gaderne.

SCHLANGER: I den forbindelse, Helga, har vi et spørgsmål fra en person, som tog tråden op fra den diskussion, vi havde i sidste uge om forslaget om Fornuftens Råd. Han skriver, at han nu hører, at [Indiens premierminister Narendra Modi tager til Kiev]. Der har været en række initiativer fra nationer i det Globale Syd og BRIKS for at gribe ind for at stoppe krigspolitikken fra Vesten og den ret klare afvisning af USA's og NATO's krigspolitik. Så han spørger: "Bliver der gjort en indsats for at rekruttere statsoverhoveder fra disse lande,

herunder Modi, og ledere af nogle af de afrikanske lande, til at deltage i Fornuftens Råd?”

ZEPP-LAROUCHE: Det håber jeg da. Vi beder grundlæggende alle vores støtter, alle vores aktivister, alle vores institutionelle kontakter om at hjælpe os med at kaste et net ud, så at sige, for at finde de mennesker, der passer til de kvalifikationer. Og jeg vil ikke lægge det bag os, og det er et spørgsmål om diplomati, og regeringer har alle mulige forpligtelser. Men jeg tror, at hvis man ser på interventionerne fra Kina, fra Lula fra Brasilien, fra Modi, fra Erdogan fra Tyrkiet, og du havde gentagne gange afrikanske ledere, der tog til Kiev, tog til Moskva; du havde Vatikanets statssekretær kardinal Pietro Parolin, der rejste til Kiev den 22. juli. Så jeg tror, at nogle af disse regeringer og institutionelle repræsentanter allerede handler på det niveau. Men jeg tror, at det stadig er en meget hård organisatorisk kamp at forsøge at bringe det hele sammen. Der er allerede, vil jeg sige, et halvt dusin mennesker, der allerede har forpligtet sig til at være en del af dette Fornuftens Råd, og som har den form for institutionel status, der skal til for at være en del af det. Andre overvejer det stadig. Og jeg kan kun bede dig om at hjælpe os med at finde de mennesker: Og det kræver en masse netværk. For det betyder i bund og grund, at folk skal have modet til at træde frem og sige: “Vi står på randen af afgrundens ødelæggelse af alt, og derfor tilbyder vi et andet sæt politikker.” Og det kræver mod.

Så den bedste måde at støtte en sådan indsats på er, at jo flere mennesker, der bliver involveret og hjælper med at organisere det, jo større er sandsynligheden for, at det lykkes.

SCHLANGER: Jeg har et sidste spørgsmål, som har at gøre med din betydelige indgriben i sidste weekend i en præsentation på Orvieto Forum i Italien, hvor du udsendte en opfordring til en ny klassisk renæssance for at imødegå den organiserede degenerering af kulturen i Vesten. Som jeg ser det, var din

præsentation en uddybning af det tema, der ligger til grund for dine "Ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur" Som du skrev i det tiende princip: "Den grundlæggende antagelse for det nye paradigme er, at mennesket grundlæggende er godt og i stand til uendeligt at perfektionere sit sinds kreativitet og sin sjæls skønhed", og at det er det, der giver menneskeheden evnen til at overvinde ondskaben.

På den baggrund blev din opfordring til en klassisk renæssance godt modtaget i Orvieto. "Tror du, at det stadig er muligt at redde civilisationen i betragtning af degenereringen af de accepterede kulturelle normer, der fremmes af den dominerende mediekultur?"

Og hvis du har lyst til at sige noget om konferencen, tror jeg, det ville være meget nyttigt.

ZEPP-LAROUCHE: Ja, det, du citerer der, er mit svar til den organisation, der inviterede mig til at deltage i konferencen, som er et nyt parti i Italien. Det hedder "Indipendenza" eller "Uafhængighed". Og jeg var meget imponeret over, hvad nogle af de ledende personer sagde, som havde arrangeret konferencen i den smukke, faktisk middelalderlige by Orvieto, som ligger på toppen af en bakke. Den har en meget berømt katedral fra det 14. århundrede, utrolig smuk. Og vejene er for smalle til, at biler kan køre igennem. Den har en utrolig charme fra den tid, hvor den blev bygget.

Under alle omstændigheder påpegede arrangørerne af Indipendenza på denne konference, at dette er den anden bølge af forsøg på at skabe suveræne bevægelser, der slipper kontrollen fra overnationale bureaukratier som EU, og at de ikke ønsker at gentage fejlene fra den første suveræne bevægelse, som var at følge neolibérale økonomiske politikker og tillade islamofobiske tendenser. Og så opfordrede de også til en genoplivning af den græsk-romersk-kristne kultur.

Så jeg følte mig meget, meget opmuntret af det til at pege på

det faktum, at vi er nødt til at gå tilbage og genoplive de bedste traditioner i den europæiske civilisation, som er den gamle græske tradition med Sokrates og Platon, de store tragediedigtere, nogle af de store billedhuggere, selve ideen om det gode, det smukke og sandheden som en enhed, som var en af kerneideerne i den periode. Og hvordan den idé blev genoplivet i den italienske renæssance, den gyldne renæssance i det 15. århundrede, som overvandt den mørke middelalder i det 14. århundrede, hvilket var et af de gigantiske bidrag, der virkelig lagde grundlaget for den europæiske civilisation i de følgende 600 år.

Jeg tror, at ideen om at gå tilbage til de største ideer fra Dante, Petrarca, Brunelleschi, arkitekten, der skabte domkirken i Firenze, og mange smukke ideer, der kom ud af den gyldne renæssance, ikke mindst ideen om den suveræne nationalstat, som var en kombination af den stigende urbanisering i den periode, men især Nicolaus af Cusas koncept, som for første gang udviklede ideen om, at regeringen kun er legitim, hvis den har de regeredes samtykke, og at man er nødt til at have et repræsentativt gensidigt system mellem regeringen og de regerede, formidlet af de valgte repræsentanter, som det absolutte springbræt til at skabe grundlaget for national suverænitet: at det koncept ikke har noget at gøre med chauvinisme eller imperialisme. For folk siger altid: "Ja, men to verdenskrige blev skabt af overdreven nationalisme." Det er ikke sandt! To verdenskrige blev skabt af imperier, af imperialisme. Og nationalstaten, den suveræne nationalstat, var en af den europæiske civilisations store bedrifter, som er relevant for, du ved, hvis vi vil have nogen form for fredelig orden i dag, skal den starte med de fem principper for fredelig sameksistens, den skal starte med konceptet om alles absolutte suverænitet som grundlaget for enhver form for fredelig sameksistens.

Så jeg synes, det var en meget vigtig konference, og jeg er sikker på, at disse ideer vil give stor genlyd i den kommende tid.

SCHLANGER: Jeg tror, jeg så dine svar på Schiller Instituttets hjemmeside i dag. Hvis de ikke er der, burde de være det, men folk kan gå derind og læse dine svar, for det er virkelig et eksempel på den form for smuk intervention, der er nødvendig, hvis vi skal ændre verden. Så, Helga, jeg er løbet tør for spørgsmål. Nogle afsluttende ord fra dig?

ZEPP-LAROCHE: Hold øje, for situationen i Sydvestasien er på kanten. Den kan optrappes til en stor krig på ingen tid, så deltag i Den Internationale Fredskoalitions møde på fredag kl. 17.00 i Europa eller kl. 11.00 i det østlige USA, for jeg er 100 % sikker på, at det vil være et af de vigtigste, hvis ikke det vigtigste emne på det møde, og hvad vi skal gøre ved det.

SCHLANGER: Okay! Vi ses på fredag.

ZEPP-LAROCHE: Ja, vi ses.

Rapport fra den amerikanske kongres kræver øget krigskapacitet; Kina forpligter sig til øget udviklingskapacitet

Ikke korrekturlæst.

MARCIA BAKER

Den 30. juli 2024 .

EIRNEWS. I går blev en rapport, der opfordrer til yderligere

amerikansk militær oprustning, udgivet af Kommissionen for den nationale forsvarsstrategi, der blev nedsat af Kongressen i 2022. Efter at have fastslået, at det nuværende sikkerhedsmiljø er farligere end den kolde krig, opfordrer rapporten til en hurtigere og større amerikansk militær opbygning end den, der allerede er i gang, fordi USA ellers vil tabe en fremtidig konflikt med Rusland og Kina. »Der er påtrængende brug for et tværpolitisk krav om våben, så USA kan foretage de store ændringer og betydelige investeringer nu i stedet for at vente på det næste Pearl Harbor eller 9/11,« hedder det.

Dette vanvittige verdensbillede, som tilbydes af de talsmænd for konsensus i Washington, der har udarbejdet rapporten, står i klar, grundlæggende modsætning til det syn på økonomisk udvikling og fred, som i de seneste dage har kunnet ses i de overvejelser og politikker, der udtrykkeligt er blevet fremsat under processen i det Kinesiske Kommunistpartis Centralkomité (CPC) tredje plenum den 15.-18. juli. Den 21. juli offentliggjorde præsident Xi Jinping sin egen »forklaring« på politikkerne i et 10-siders dokument. Heri talte han om Kinas materielle, videnskabelige og kulturelle udvikling og om nationale partnere. Den 26. juli ledede Xi et møde med eksperter uden for CPC for at fremme målene.

I dag mødtes ledelsen af CPC, igen under Xis ledelse, for at fokusere på, hvordan det positive perspektiv kan føres ud i livet.

Global Times bragte i sin dækning af dagens CPC-møde kommentarer fra Helga Zepp-LaRouche, en af de førende internationale organisatorer for fred gennem udvikling, om, hvor vigtig den kinesiske forpligtelse til udvikling er for verden. Hun tog initiativ til Den Internationale Fredskoalition for lidt over et år siden. *Global Times* skriver under overskriften »CPC Leadership Sets Out Economic Priorities for H2 2024«, at »Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af den tyskbaserede politiske og økonomiske tænketank Schiller

Instituttet, fortalte *Global Times*, at den økonomiske udviklingsplan, som CPC-ledelsen har fremlagt, har lagt grunden til Kinas øgede produktivitet og teknologiske gennembrud. Hun udtrykte stærk optimisme om, at verdens næststørste økonomi vil opretholde sin genopretning af momentum i år og kanalisere en oplevelse af vedholdenhed og sikkerhed til det Globale Syd.”

Den nye amerikanske rapport om opbygning af forsvaret opfordrer også til internationalt samarbejde, men om våben. Fordi den amerikanske industribase ikke kan håndtere opgaven, er samarbejde med allierede om ammunition på sin plads. Når man ser på detaljerne i den virkelige verden, udspiller dette sig som en Hollywood-komedie i kategori C. Sjovt, hvis det ikke var så dystert.

Se f.eks. på stålsektoren i USA: Stålproduktionen – som er afgørende for både våben og udvikling – har været faldende pr. indbygger i USA og har i årevis ligget på samme niveau, når det gælder den absolutte tonnage. For at støtte det, der er tilbage af amerikansk stålkapacitet, er Japans Nippon Steel Corp. tæt på at afslutte en overtagelse af United States Steel Corp. til 15 milliarder dollars, det Pittsburgh-baserede ikoniske symbol på amerikansk produktion. Handlen er under føderal behandling.

Hvem har Nippon hyret som konsulent for at få aftalen i hus? Mike Pompeo! Deadline er ved årets udgang. Således arbejder en berygtet Trump-støtte for MAGA – Make America Great Again – på at afhænde amerikansk stålkapacitet til Japan.

Multinationale industrielle/finansielle »samarbejder« som dette frasalg er præcis den globale NATO-model, hvor man i fællesskab ødelægger økonomier i krigsberedskabets navn for at »gøre globaliseringen stor igen«. Udenrigsminister Blinken og forsvarsminister Austin gør deres del i denne uge i Indo-Stillehavsområdet. I dag annoncerede de i Filippinerne en donation på 500 millioner dollars til Manilas militær. I

mellemtiden fortsætter dødstallene og umenneskeligheden under krigsførelsen i Sydvestasien, Ukraine og andre steder som følge af det malthusianske krigsførelsesparadigme.

I aften kommer der rapporter om konsekvenserne af de israelske forsvarsstyrkers (IDF) angreb på Beirut, der optrappede kampene i Israel-Libanon-regionen. I går aftes ringede Irans nye præsident Masoud Pezeshkian til den franske præsident Emmanuel Macron for at advare mod optrapning fra Israels side.

Zepp-LaRouche opfordrer vedvarende sammen med sine medarbejdere til, at et Fornuftens Råd tager form internationalt for at gribe ind og vende denne dommedagsretning. Der er enkeltpersoner, der taler ud. For eksempel udtalte den franske general Daniel Schaeffer (pensioneret) sig i juli til fordel for den ungarske premierminister Viktor Orbáns fredsmision. Schaeffer har fungeret som Frankrigs forsvarsattaché i Kina og andre lande.

Nu er det tid til at stå sammen om at sige fra og tage alle mulige nødvendige skridt.

Foto: National Defense Strategy report

Kinas udenrigsminister Wang Yi og Ukraines Kuleba mødes for at diskutere fredsforhandlinger

BILL JONES, EIRNS

den 24. juli 2024

Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi var vært for Ukraines udenrigsminister Dmytro Kuleba den 23. juli i den sydlige by Guangzhou. Under deres diskussioner, som var meget hjertelige, sagde Kuleba, at Ukraine er villig til at indgå i dialog og forhandlinger med Rusland, og at sådanne forhandlinger bør være rationelle og substantielle med det formål at opnå en retfærdig og varig fred, ifølge erklæringen fra Mao Ning på hendes udenrigsministeriums pressekonference i dag. Kuleba sagde, at Ukraine havde »nøje studeret« den »sekspunkts-konsensus«, som Kina og Brasilien nåede frem til i maj om den politiske løsning på den ukrainske krise.

Uanset hvad det måtte betyde, er Ukraine opsat på at bevare Kina »tæt på«. Kuleba gentog sin støtte til Kina i Taiwan-spørgsmålet og sagde, at landet vedvarende ville holde fast i ét-Kina-princippet. Han udtrykte også anerkendelse af den »positive og konstruktive rolle«, som Kina spiller for at fremme fred og opretholde den internationale orden. Kina leverer både korn – den største leverandør til Ukraine – og humanitær hjælp til Ukraine, og vil være medvirkende, når tiden kommer til at genopbygge Ukraines krigshærgede økonomi.

Wang Yi beskrev, at Kina og Ukraine etablerede et strategisk partnerskab for mere end et årti siden, og Ukraine var et af de første lande, der støttede og deltog i den fælles opbygning af »Bælte- og Vej-Initiativet«. Vi må fortsætte på grundlag af gensidig respekt og fremme et gavnligt samarbejde, sagde Wang. De to lande er nødt til at se forholdet i et langsigtet perspektiv og fremme en sund og stabil udvikling af forholdet mellem Kina og Ukraine, sagde Wang.

Den ukrainske præsident Volodymyr Zelenskyj rapporterede i en video, der i går blev lagt ud på hans Telegram-konto, at han havde fortalt den besøgende kardinal Pietro Parolin, Vatikanets statssekretær: »Jeg tror vi alle forstår, at vi er nødt til at afslutte krigen, selvfølgelig så hurtigt som muligt, for ikke at miste menneskeliv,« ifølge *ThePaper*.

Bag initiativet for fred: Udvikling!

DENNIS SMALL, EIRNS

Den 24. juli 2024

Kina spiller en overordentlig stor rolle i de nuværende globale diplomatiske bestræbelser på at skabe fred i de forskellige krigshærgede områder rundt om i verden, som hver især kunne optrappes til en atomar konfrontation hurtigere, end de fleste bryder sig om at forestille sig.

Efter tre dages intense samtaler i Beijing i denne uge med 14 fraktioner af den palæstinensiske modstandsbevægelse, var den kinesiske udenrigsminister Wang Yi i stand til at udarbejde en aftale om at have en fælles tilgang til en tretrinnsproces for at skabe fred i regionen og bevæge sig mod en palæstinensisk stat. Håbet er at skabe en fredsaftale med Israel og dets beskyttere for hele den sydvestasiatiske region.

Umiddelbart efter mødtes Wang den 23. juli i Guangzhou med den besøgende ukrainske udenrigsminister, Dmytro Kuleba, som erklærede, at »Ukraine er klar og villig til at indgå i dialog og forhandlinger med Rusland ... med det formål at opnå en retfærdig og varig fred.« Kuleba tilføjede, at Ukraine havde »nøje studeret den seks-punkts konsensus«, som Kina og Brasilien var nået frem til om en politisk løsning på krigen i Ukraine. Samtidig var Vatikanets statssekretær, kardinal Pietro Parolin, i Kiev, hvor han mødtes med den ukrainske præsident Volodymyr Zelenskyj, som udtalte: »Jeg tror, vi alle

forstår, at vi er nødt til at afslutte krigen så hurtigt som muligt, selvfølgelig for ikke at miste menneskeliv.«

Wang var forsigtigt optimistisk omkring denne udvikling og bemærkede, at »for nylig har både Ukraine og Rusland i varierende grad sendt signaler om vilje til at forhandle.« Hvis der skal være ægte fred for det torturerede Gaza, vil det kræve en hurtig genopbygning og udvikling af hele regionen, efter de retningslinjer der er angivet i LaRouches Oase-Plan. Det er kun Kina og dets allierede i BRIKS, der er i stand til at iværksætte et så massivt udviklingsprojekt.

Genopbygningen af et neutralt, afnazificeret Ukraine – som allerede har mistet over en halv million mennesker, herunder ungdommens blomster, til NATO's blodige krig mod Rusland – vil også have brug for massive input til energi, transport og anden infrastruktur som en del af Kinas Bælte- og Vej-Initiativ.

Ligesom sammenbruddet af det transatlantiske finanssystem ligger bag Vestens krigsfremstød, er initiativet for udvikling – og det håb, den bringer med sig – det eneste grundlag for en varig fred. Det kinesiske kommunistpartis netop afsluttede tredje plenarforsamling vedtog et topstyret fokus på videnskabelig og teknologisk innovation som grundlag for økonomisk vækst, ikke kun for Kina, men også for dets internationale partnere. Denne politik afspejles symbolsk i Kinas forpligtelse til at udvikle den første industrielle prototype af en fusionsreaktor inden 2035 med et mål om storstilet kommerciel produktion af fusionsenergi i stor skala inden 2050.

Det er et mål, som USA selv kunne have indfriet, hvis det blot havde forpligtet sig til at udvikle atomar energi i stil med Manhattan-projektet, som Lyndon LaRouche i over 50 år insisterede på var afgørende. Faktisk er navnet »LaRouche« næsten synonymt med »fusionsenergi« rundt om i verden, f.eks. i USA, hvor han og hans medarbejdere etablerede Fusion Energy

Foundation i 1974.

Det er ikke for sent. Det politiske, valgmæssige, økonomiske og institutionelle kaos, der skyller ind over Vesten som en flodbølge, åbner op for muligheder for grundlæggende forandringer, selv om det udgør den største fare.

Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche italesatte denne udvikling i sit ugentlige Dialogue-webcast den 24. juli:

“Hvis disse to budskaber [fra Ukraines præsident og udenrigsminister] rent faktisk holder, kan det være den længe håbede afslutning på denne krig. Der skal stadig tages mange skridt, men jeg synes, det er yderst lovende, det er ekstremt håbefuldt. Det faktum, at dette sker med Kinas mægling, er meget indlysende, og jeg vil ikke negligere den rolle, som Ungarns premierminister Orbáns diplomatiske mission spillede«, da han rejste til Kiev, Moskva, Beijing og Mar-a-Lago tidligere på måneden. »Det havde stor betydning for bestræbelserne på at få gang i forhandlingerne om at afslutte krigen.«

»Jeg vil blot sige, at dette er meget gode nyheder,« forklarede Zepp-LaRouche, »og det beviser bare, at de mennesker, der gik helt amok i EU – som Ursula von der Leyen, som forsøgte at straffe premierminister Orbán – de har vist sig at være helt forkerte. Kinas rolle som mægler bør ikke undervurderes.”

Zepp-LaRouche fortsatte: “Jeg mener, at Kinas rolle i alle disse tilfælde er yderst mærkbar og positiv, og det viser igen, hvor absolut forkert NATO-erklæringen fra det nylige NATO-topmøde i Washington var, som beskrev Kina som en udfordring for den euro-atlantiske sikkerhedsorden. De burde virkelig revidere deres tankegang, for Kina gør noget vigtigt og positivt i flere dele af verden, og NATO er på det forkerte spor. Men i betragtning af, at disse mennesker sidder på den

højest mulige hest, kræver det nogle flere beskeder, før de forstår det.”

Hun konkluderede: “Det gør mig bare meget håbefuldt, fordi Schiller Institutet og jeg har kæmpet for, at man i atomvåbnenes tidsalder ikke kan have krig som en måde at løse konflikter på; diplomati og forhandlinger er den eneste vej at gå. Den seneste udvikling viser virkelig, at der forhåbentlig er nok fornuftige mennesker til at undgå en atomkrig, før det er for sent ... jeg synes, det er et meget håbefuldt tegn for hele menneskeheden.”

Foto: CGTN

Opfordring til at skabe et Fornuftens Råd

af Helga Zepp-LaRouche (EIRNS) – 23. juli 2024

Følgende erklæring blev skrevet af Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Institutet og initiativtager til Den Internationale Fredskoalition (IPC), den 23. juli 2024. Den stilles til rådighed for udbredt distribution af IPC og dens samarbejdspartnere over hele verden.

Når man bedømmer udsigterne fra det nylige NATO-topmøde i Washington, som definerede Rusland som den »mest betydningsfulde og direkte trussel«, Kina som en »systemisk udfordring for den euro-atlantiske sikkerhed« og generelt et perspektiv om et globalt NATO, er der tilsyneladende ikke længere plads til diplomati og dialog som middel til at løse konflikter. Med de mange optrapninger vi ser rundt omkring i verden, fra Ukraine til Sydvestasien eller Indo-

stillehavsområdet, har hver af disse potentiale til at udvikle sig til en global atomar konflikt inden for kort tid.

Alle de værdier, som man engang hyldede så inderligt, »demokrati«, »menneskerettigheder«, »ytringsfrihed« og mange andre, er blevet udhulet af dobbeltmoral, som er tydelig for hele verden. For at opsummere: Verdenssamfundet oplever en dyb civilisatorisk og kulturel krise, som der skal gøres noget ved.

Der er forskellige fredsinitiativer, fra pave Frans, som tilbød sin mægling i krigen i Ukraine, til den kinesiske fredsplan i samarbejde med Brasilien, til initiativet fra flere afrikanske ledere, til præsident Erdogan fra Tyrkiet og andre. Men så længe de ledende institutioner i Vesten holder fast i målet om, at Rusland skal påføres et »strategisk nederlag«, som nu er officiel EU-politik, er diplomati og dialog bandlyst.

Der er en akut fare for, at verden kan blive splittet i to separate blokke, det kollektive Vesten på den ene side, og nationerne i den Globale Majoritet på den anden. Hvis det sker, kan vi ikke bare se en ny udgave af Den kolde Krig, økonomisk afkobling og enorme følgevirkninger og tilmed sammenbrud, men det kan også føre til en global atomkrig, som kan udslette alt liv på jorden.

Det ser ud til, at de nuværende magthavere har glemt deres forældres og bedsteforældres forfærdelige erfaringer med to verdenskrige, og at de lærte den smertelige lektie, at ingen vinder i en verdenskrig. Det faktum, at der ikke længere synes at være plads til diplomati og konfliktløsning gennem dialog, bør forfærde enhver, der tænker over, hvad effekten af en global atomkrig vil være.

FN har måske brug for en reform, men det er stadig den eneste mulighed for at bringe alle nationer sammen. Når dets institutioner udhules, får jungleloven overtaget. Kun nogle lande respekterer i øjeblikket FN-pagten, mens andre hævder,

at de er de udvalgte, som skal lede en udefineret regelbaseret orden, som dog ikke ledes retssikkerhedsmæssigt, men ledes med retsregler, der bruges vilkårligt, hvor det synes at passe ind.

I alle lande er der kloge mænd og kvinder, for det meste fra ældre generationer, som ser på den nuværende verdenskrise med stor bekymring, og som kan og skal bruge deres viden og ekspertise til at rådgive og udvikle muligheder for, hvordan menneskeheden kan komme ud af denne krise og ind på en bedre vej til en sikker fremtid.

Vi opfordrer derfor ældre statsmænd, religiøse ledere, tidligere diplomater og folkevalgte, pensionerede militære og andre civile ledere – fra alle nationer – til at træde frem og oprette et Fornuftens Råd for at udforske potentialet for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som kan tage hensyn til interesserne i hvert enkelt land på planeten.

Der er fortilfælde for en sådan tilgang fra forskellige tider og under forskellige omstændigheder, og de kan give os en antydning om, hvad der må gøres i den nuværende krise. For blot at nævne nogle få eksempler: Kirkerådet i Firenze, som forenede den kristne kirke, i det mindste for en stund; den Westfalske Fred, som afsluttede Trediveårskrigen og lagde fundamentet for etableringen af folkeretten; og den sydafrikanske sandheds- og forsoningskommissionen, som fandt måder at overvinde sårene efter apartheid på.

Disse eksempler bør tjene som inspiration til at komme med nye og dristige ideer til oprettelsen af et Fornuftens Råd i dag, der samler alle de moralske og intellektuelle reserver, som menneskeheden har på nuværende tidspunkt, for at få verden væk fra afgrundens rand.

Foto: Hert Niks / Unsplash

Attentatforsøg på Trump, Bidens tilbagetrækning – hvad bliver det næste?

Webcast med Helga Zepp- LaRouche, Schiller Instituttets grundlægger og formand

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 24. juli 2024

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og formand for Schiller Instituttet. Dette er onsdag den 24. juli 2024. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært i dag. Du kan sende dine spørgsmål og kommentarer via e-mail til questions@schillerinstitute.org eller YouTube-chat-siden.

Hlega, det har været endnu en uge med hæsblæsende begivenheder. Efter mordforsøget på Donald Trump trak Joe Biden sig ud af præsidentvalget, han blev erstattet af Kamala Harris og en række andre begivenheder fulgte i kølvandet. Jeg vil gerne begynde med at få din fornemmelse af, hvor tingene står i verden i dag.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: [lydtab] at nyhederne fra Moskva holder, for beskeden fra i dag er, at den ukrainske udenrigsminister Dmytro Kuleba er i Moskva på et tredages besøg, hvor han mødes

med – undskyld, jeg blev distraheret –Kuleba er i Guangzhou og mødes med Wang Yi, på et tredages besøg i Kina, og tilsyneladende antydede han, at Ukraine er klar til at føre forhandlinger med Rusland om en løsning på krigen i Ukraine. Og samtidig er Vatikanets chefdiplomat, kardinal Pietro Parolin, som er pave Frans' udsending, i Kiev. Og derfra tror jeg også, at han talte med præsident Zelenskyj, som også antydede en vilje til at afslutte krigen så hurtigt som muligt for at redde så mange liv som muligt.

Hvis disse to budskaber fra præsidenten og udenrigsministeren rent faktisk holder, kan det være den længe håbede afslutning på krigen. Som jeg sagde, skal der stadig tages mange skridt, men det er ekstremt lovende, det er ekstremt håbefuldt, og det faktum, at dette sker med Kinas mægling, er meget indlysende, og jeg vil ikke forsømme den diplomatiske mission fra Ungarns premierminister Orbán, som på andendagen af sit EU-formandskab tog til Kiev og mødtes med Zelenskyj; Så tog han til Moskva og mødtes med Putin; så tog han til Beijing og mødtes med Xi Jinping; derfra til NATO-topmødet og derfra til Mar-a-Lago, og det havde naturligvis en stor indflydelse på bestræbelserne på at få gang i forhandlingerne om at afslutte krigen.

Jeg vil bare sige, at dette er meget gode nyheder, og det beviser bare, at de mennesker, der gik helt amok i EU, som Ursula von der Leyen, der forsøgte at straffe premierminister Orbán, har vist sig at tage fuldstændig fejl, og jeg mener, at Kinas rolle som mægler ikke kan undervurderes, i betragtning af at ikke alene Kina den 10. marts 2023 mæglede mellem Saudi-Arabien og Iran, men også for nylig, i går, mellem Hamas, Fatah, PLO og 12 andre palæstinensiske organisationer for at forene, for at opbygge en midlertidig, forenet organisation, et meget vigtigt springbræt, som forhåbentlig også fører til en afslutning på Gaza-krigen og i sidste ende endda en palæstinensisk stat.

Så jeg synes, at Kinas rolle i alle disse tilfælde er yderst bemærkelsesværdig og positiv, og det viser igen, hvor helt

forkert NATO-erklæringen fra NATO-topmødet i Washington den 9.-11. juli var, hvor Kina blev beskrevet som »udfordringen for den euro-atlantiske sikkerhedsorden«. Og de burde virkelig revidere deres tankegang, for Kina gør tydeligvis noget vigtigt, positivt, i flere dele af verden, og NATO er på det forkerte spor. Men i betragtning af, at disse mennesker sidder på den højest mulige hest, tror jeg, at det kræver nogle flere beskeder, før de forstår det.

SCHLANGER: Det ændrer meget, for jeg havde ikke hørt om Kuleba-mødet. Kinas rolle er tydeligvis afgørende. Lad os lige undersøge det lidt, for EU har leget med tanken om et globalt NATO, faktisk bevæget sig i retning af det, at skulle inddæmme Kina, gøre noget for at stoppe kinesiske vareforsendelser til Europa. Dette er absolut en total game-changer for NATO og EU, er det ikke?

ZEPP-LAROUICHE: Det gør mig bare meget håbefuldt, fordi jeg, og naturligvis alle os fra Schiller Instituttet, har kæmpet for, at man i atomvåbnenes tidsalder ikke kan have krig som konfliktløsning, men at diplomatiske forhandlinger er den eneste vej at gå. Og jeg synes, at denne seneste udvikling virkelig viser, at der forhåbentlig er nok fornuftige mennesker til at undgå en atomkrig, før det er for sent. Så jeg synes virkelig, det er noget – vi skal selvfølgelig følge det og se, hvordan det går, men jeg synes, det er et meget håbefuldt tegn for hele menneskeheden.

SCHLANGER: Samtidig ser vi, at Kina havde et topmøde med palæstinensiske ledere fra Hamas, Fatah og 12 andre grupper, og de talte om at etablere en national enhed af palæstinensere – når der er våbenhvile med Israel – for faktisk at gå i retning af at etablere en palæstinensisk stat. Et af de spørgsmål, der kom ind, var: "Er Kina villig til at deltage i den slags økonomiske projekter, som Lyndon LaRouche foreslog, som Oase-planen? Ville der være en rolle for Kina i det, og ville det være en del af det, der foregår bag kulisserne med denne palæstinensiske enhedsbevægelse?"

ZEPP-LAROUICHE: Oase-planen er ikke blevet nævnt i nogen af de udtalelser, der er kommet ud af denne forhandling i Beijing. Men jeg tror, at Kinas hensigt om at udvide Bælte- og Vej-Initiativet til hele regionen i Sydvestasien er blevet antydnet af Xi Jinping siden hans meget vigtige besøg i Iran, Saudi-Arabien og Egypten, som allerede fandt sted i januar 2016. Og det er nu næsten ni år senere, og i mellemtiden er der sket forskellige udviklinger: Nogle af landene har tilsluttet sig Bælte- og Vej-Initiativet. De Forenede Arabiske Emirater, Iran og Egypten har tilsluttet sig BRIKS; Saudi-Arabien er stadig lidt uklart, men jeg tror, at hvis der er en bevægelse i retning af fred, så vil Kina helt sikkert få en meget vigtig rolle i regionen.

På den anden side organiserer vi løbende gennemførelsen af Oase-planen, og selv om jeg i dag ikke kan fortælle jer alle trinene, fordi det er en organiseringsproces, hvor man skal organisere en masse, før sådan noget sker. Men jeg kan forsikre jer om, at der er en vedvarende, meget levende interesse fra nogle af landene i regionen for faktisk at gå i denne retning. Så med al forsigtighed er jeg ganske optimistisk med hensyn til, at der er en udvej, og det bør give folk håb om, at hvis man mobiliserer og aktiverer sig selv, så er et positivt resultat muligt. Og det står i diametral modsætning til den kulturpessimisme, som er meget udbredt blandt mange mennesker, og som siger: »Verden er blevet så skør, at man alligevel ikke kan gøre noget.« Nej, det kan man ikke! Du kan gøre noget, og jeg synes, det er det vigtigste budskab, alle bør tage med sig hjem.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål, der lige er kommet ind: »Tror du, at nogen i det demokratiske parti er hurtige nok til at opfange dette og bryde med krigspolitikken, eftersom det har været Bidens og formentlig også Harris' engagement?«

ZEPP-LAROUICHE: Det ved jeg ikke. Når vi taler om Det Demokratiske Parti, tror jeg, at den, der er tættest på, selv om han formelt ikke er demokrat længere, er Robert F. Kennedy

Jr. som endda har foreslået, at han skulle deltage i Det Demokratiske Partis nomineringskonvent, og at Det Demokratiske Parti skulle nominere ham. Nu tror jeg ikke, at det nuværende DNC og de store donorer i Det Demokratiske Parti, som er milliardærerne, ville ønske at gøre det. Der er rapporter om, at Kamala Harris angiveligt allerede har nok delegerede til at lukke nomineringen. Det er stadig uvist: Der er stadig flere uger, og der sker naturligvis mange ting i forbindelse med det amerikanske valg. Jeg kan kun håbe, at der er nogle flere demokrater, som vil minde sig selv om traditionen fra John F. Kennedy og hans berømte fredstale, som er det, der skal lede den amerikanske befolkning ud af denne krise. Jeg ved ikke, om det vil ske. Jeg er ikke så optimistisk med hensyn til det.

SCHLANGER: Det har også været sådan, at USA har været fastlåst i sin støtte til Israel. I dag fik vi et spørgsmål fra Barry fra Cleveland, som skrev: »Jeg væmmes over, at Kongressen har inviteret en folkemorderisk krigsforbryder til at tale til dem,« med henvisning til Israels premierminister Benjamin Netanyahu. Og han sagde: »Jeg hører, at han måske også har private møder med Biden, Harris og Trump.« Og han spørger: »Er der ingen, der vil stå op imod den zionistiske lobby og dens milliardærdonorer og kræve, at Israel holder op med at dræbe og i stedet accepterer en palæstinensisk stat?«

Netanyahu og hans udenrigsminister Israel Katz afviste selvfølgelig den kinesiske intervention og sagde, at palæstinenserne aldrig ville kunne forenes. Helga, hvad synes du om, at Netanyahu taler til kongressen?

ZEPP-LAROUICHE: Jeg synes, det er fantastisk, fordi Den Internationale Domstol, den domstol, der har den juridiske rækkevidde til at gennemføre sine beslutninger, kaldte Netanyahu for en krigsforbryder. Og det er helt utroligt, at Netanyahu er blevet inviteret til at tale til kongressen. Der er også en erklæring fra to dusin meget, meget højtstående embedsmænd, selv ledere af de forskellige israelske institutioner, fra Shin Bet, IDF, Mossad, omkring to dusin af

dem, som taler imod, at Netanyahu skal tale til den amerikanske kongres, fordi de siger, at det, Netanyahu gør, faktisk er den største trussel mod Israels sikkerhed. Så det er meget vigtige stemmer fra Israel, der protesterer mod dette. Måske skulle Netanyahu bare følge Bidens eksempel: Træde tilbage og give plads til en løsning, som ville være i alle parter interesse.

SCHLANGER: Du lytter til Helga Zepp-LaRouche: Hun har lige bragt nogle ekstremt vigtige nyheder om et potentielt gennembrud i Rusland-Ukraine- eller Rusland-NATO-situationen. Helga, i den forbindelse har vi et spørgsmål om Kina og Europa: »Er der stadig håb for Bælt & Vej i Europa, efter at Italien er sprunget fra? Og hvad skal vi gøre for at fremme udviklingen?»

ZEPP-LAROUCHE: Det tror jeg. Helt klart, ja. For hvis man ser på Europa lige nu, er det i en tilstand af komplet kaos. Der er ingen enhed i EU, og von der Leyen og EU-Kommissionen gik meget hårdt til premierminister Orbán og forsøgte at tage EU-formandskabet fra ham – jeg mener, det er en regelbaseret orden, som er temmelig uregerlig, vil jeg sige. Men under alle omstændigheder flyttede de nu nogle af de møder, der skulle have fundet sted i Budapest, til Bruxelles, og hvad sker der? Flere EU-medlemmer er ikke enige og kommer ikke: Så ikke alene fungerer politikken med at forsøge at gennemtvinge en enhed ikke, den giver bagslag, men under alle omstændigheder gælder det samme for Bælte- og Vej-Initiativet. For bestræbelserne fra især USA, Storbritannien og nogle personer i EU-Kommissionen som von der Leyen på at forsøge at følge linjen med afkobling fra Kina, at fjerne risikoen fra Kina, bliver ikke godt modtaget – i hvert fald ikke af Ungarn, ikke af Slovakiet, ikke af Georgien, for den sags skyld, ikke af Bulgarien. Og i Italien er der en masse modstand, og folk ønsker at gøre det omvendte af, hvad Meloni gjorde. Se på Frankrig lige nu: Frankrig er i en fuldstændig kaotisk tilstand. Der er nyheder i dag om, at de måske har fundet en

regering, der kommer ud af den kollektive venstrefløj, som endnu ikke er dannet, så det er et meget usikkert spørgsmål. Enhver regering, der bliver dannet i Frankrig, vil være ekstremt ustabil i betragtning af sammensætningen af stemmerne, opdelingen mellem Le Pen, Macron-styrkerne og venstrefløjen. Og så starter OL den 26. juli-11. august. Men vores kolleger i Frankrig rapporterer, at Paris er fuldstændig kaotisk, trafikpropper blokerer byen fuldstændigt, og der er allerede bombetrusler. Flere mennesker har advaret om, at terrorisme er et stort problem i de næste uger af de olympiske lege.

Så hvis man ser på den tyske situation – ja, så er der nu valgkamp i tre østtyske delstater. Scholz tog til den ene, og han blev buhet ud af befolkningen, forsvarsminister Boris Pistorius blev massivt hylet ud, og grunden er, at den tyske regering, og Scholz i særdeleshed, ensidigt traf beslutningen om at acceptere ordren fra USA om at stationere amerikanske langdistancemissiler på tysk jord, og det er befolkningen ikke enig i! Og jeg tror, at vi stadig er i begyndelsen af en protestbølge, som jeg forventer vil blive meget, meget massiv.

Så hvis man ser på Europa, er det et billede af fuldstændig splittelse, og jeg tror, at det eneste samlende element ville være at sige: OK, hvorfor slutter Europa sig ikke til den Globale Majoritet og hjælper med at industrialisere det Globale Syd, hjælper med at eliminere den forfærdelige flygtningekrise ved at hjælpe disse lande med at udvikle deres egne økonomier, så folk kan blive hjemme og hjælpe med at opbygge deres land? Så jeg tror, at det er en debat i Europa, den er begyndt, den er påtrængende, og jeg tror, at den igen vil blive større, fordi det faktum, at du har en del af verden, nemlig den Globale Majoritet, som bevæger sig meget hurtigt for at opbygge et nyt system, mens det såkaldte »kollektive Vesten« bare satser på militære bosættelser i Ukraine, i Gaza. Jeg tror, at tidevandet vil vende: Jeg tror, vi går en meget turbulent tid i møde. Den udefinerede

situation i USA er naturligvis stadig en af de store skyer, der hænger over hele den strategiske situation, men jeg tror, at hvis tingene følger deres naturlige gang, hvor landene følger deres egeninteresse, så vil Bælte- og Vej-Initiativet også være en meget vigtig faktor i Europas fremtid.

SCHLANGER: Da du nævnte den franske situation, fik jeg en e-mail fra en person, som havde hørt, at Macron har afvist den samlede venstrefløjs valg af premierminister, men sagde, at han ikke havde travlt. Og personen, der sendte dette, sagde: »Er det ikke muligt, at Macron foretager en drejning og forsøger at finde sammen med Kina igen, eftersom han tilsyneladende ikke har andre principper end sit eget ego?«

ZEPP-LAROUCHE: Det ved jeg ikke. Jeg kender en person, som kender Macron personligt, og som ikke er helt imod Macron, men han karakteriserede ham som en »kamæleon«: At Macron har evnen til at tage farverne på sine omgivelser og kan gøre det modsatte i næste øjeblik.

Så jeg tror, at vi i Europa meget snart når et punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage, hvad angår vores økonomier. Frankrig vil få et meget vanskeligt efterår, fordi EU allerede har strammet skruen i forhold til landets underskud, og de vil kræve massive budgetnedskæringer. Og det vil være meget, hvis der er en venstreorienteret regering i Frankrig, de vil helt sikkert blive konfronteret med den umulige opgave at gennemføre, hvad EU kræver, og Macron og andre i Europa ønsker at gå efter militariseringen af EU, som naturligvis når de budgetgrænser, som Boris Pistorius oplever i Tyskland.

Jeg tror, at alt dette er tegn på et system, som virkelig ikke fungerer, og jeg tror, at det vil blive værre, indtil disse regeringer enten bliver udskiftet med mere fornuftige regeringer, eller at nogle reformkræfter træder frem og bliver enige. Jeg synes ikke, det ser sådan ud lige nu, men jeg udelukker det ikke.

SCHLANGER: Det ser ud til, at mange mennesker derude deler bekymringen over, hvad der foregår i USA. Jeg har et par spørgsmål til dig om det. Nogen skrev ind og sagde: "Som tidligere demokrat ser det for mig ud til, at Bidens tilbagetrækning var planlagt på forhånd, en slags blødt kup for at få ham ud og sikre, at en vågen New Age-demokrat vinder. Donorklassen stod bag dette. Hvad vil de have?" Og en anden spørger: »{Cui bono}? Hvem står bag indsatsen for at få Biden ud?"

Og så har vi også spørgsmålet: »Har du nogen idé om, hvem der har de atomare koder til at starte et angreb, da det sandsynligvis ikke er Biden?» Så der er nogle spørgsmål til dig fra USA.

ZEPP-LAROUCHE: Det er en meget bekymrende diskussion. Vi rejste den allerede, straks da diskussionen om Bidens tilstand tog overskrifterne: At hvis det ikke er Biden, hvem skal så lede USA? Så var der en fra Bidens team, der sagde: »Bare rolig, Biden har et fremragende team.« Det er ikke ligefrem beroligende, for ingen ved, hvem det »team« er – nogle af dem er naturligvis kendte, men hvis nogen, der ikke har forfatningsmæssig magt til at have disse koder, faktisk har adgang til dem, så er verdensfreden i fare.

Så jeg ved det ikke. Vi kiggede på Biden-problemet – du ved, de store donorer i begge partier, i DNC og den republikanske ledelse, de ser ud til at have en meget, meget stor rolle i at beslutte, hvordan tingene skal gå. Og i en vis forstand, så længe man har en situation, hvor et kongresmedlem får – jeg ved ikke, hvad det koster nu om dage – mindst 5 millioner dollars for at føre en kongreskampagne, som normalt kommer fra Wall Street; for en senator er det allerede betydeligt mere, og for en præsidentkampagne taler vi på dette tidspunkt om at nå et sted i milliardklassen, jeg har ikke de nøjagtige tal, men det er en frygtelig masse penge. Og de mennesker, der er de såkaldte store donorer, er i høj grad de samme som det, folk kalder »den dybe stat« eller MICIMATT, som Ray McGovern

kalder det. Og under alle omstændigheder, indtil vi vender tilbage til principperne fra den amerikanske revolution, den amerikanske forfatning, ideen om Amerika som en republik, med en udenrigspolitik som John Quincy Adams', at det ikke er formålet at gå ud og jage udenlandske monstre; at der bør være en udenrigspolitik baseret på et partnerskab mellem suveræne republikker – du ved, indtil vi når det punkt, vil vi blive konfronteret med situationer, hvor der er stærke kræfter i USA – og andre steder, naturligvis, men i høj grad i USA – som ønsker at fastholde denne idé om en dominerende rolle i verden; Global NATO er et udtryk for det. Det blev på en måde cementeret på det seneste NATO-topmøde i Washington, og det fungerer bare ikke! For verden er ikke længere en unipolær verden!

Den er allerede multipolær: Jeg har aldrig brudt mig om ordet »multipolær«, for det antyder stadig tilstedeværelsen af geopolitik, og jeg betragter geopolitik som den virkelige onde tankegang, der førte til to verdenskrige i det 20. århundrede, og det har den idé, at man har blokke mod andre blokke og nationer mod andre nationer. Og for nylig har en af de bedste diplomater i USA, Chas Freeman nodalpunkter, hvor der er mange raffinerede og mangfoldige relationer, og hvert af disse lande, der er centrum for et sådant nodalpunkt, har en række ret differentierede relationer til andre lande. Så hvert større land bringer et helt netværk af sådanne forbindelser med sig, og derfor er det meget mere komplekst. Og jeg tror, det giver god mening at se på det på den måde.

Under alle omstændigheder tror jeg, at det største spørgsmål i forbindelse med krig og fred vil være, om USA kan finde vejen til sin bedste historiske tradition som republik eller ej. Hvis USA med alle midler forsøger at fastholde en dominerende position som verdenshegemon, tror jeg, at et sammenstød vil være uundgåeligt og i værste fald føre til en atomkrig. Så jeg tror, at meget afhænger af, om der er amerikanere, som er opmærksomme og forhåbentlig træder frem og siger fra, før det

er for sent.

SCHLANGER: Vi har lige fået en besked, som i bund og grund foregreb, at du ville sige noget i den retning. Personen sagde: »Donorerne og MICIMATT, de har alle satset på, at vi skal fortsætte med permanent krigsførelse og forsvare den unipolære orden. Hvad sker der, hvis vi beslutter os for at stoppe disse krige? Kunne der komme en Franklin Roosevelt eller en leder, som ville sige: »Lad os smede sværdene om til plovjern«? Kunne man forestille sig, at noget sådant ville opstå i USA?»

ZEPP-LAROUCHE: Det er ikke umiddelbart synligt. Jeg er ikke amerikaner, og derfor vil jeg ikke blande mig i amerikanske anliggender midt i en valgkamp. Jeg kan kun sige som observatør, og jeg har boet mange år i USA, at jeg tror, at Kennedy måske har potentiale til at blive det. Jeg synes, han har gode motiver. Jeg tror kun, man kan håbe, at han kan tage det skridt, for han forsøger helt sikkert at orientere sig mod sin onkel og sin far. Jeg tror, der er aspekter af hans politik, som helt klart har brug for en ændring, og det vil jeg ikke komme ind på nu. Jeg har ikke set nogen andre inden for det demokratiske parti. Jeg tror, Trump har lovet, at han vil afslutte krigen i Ukraine inden for 24 timer: Jeg tror, at han har et input til premierminister Orbán, og jeg tror, at han sandsynligvis ville afslutte den krig hurtigt. Andre aspekter af hans politik er tydeligvis ikke i overensstemmelse med det, og igen holder jeg mig tilbage fra at kommentere her.

Jeg tror, problemet er, at man er nødt til at se, hvad Trump rent faktisk gør. Vil han være en person, som er afhængig af folk, der vil gå i retning af det, jeg sagde før, den amerikanske revolution, traditionen fra Lincoln, Roosevelt og Kennedy? Der er altid folk i hans miljø, som er neokonservative, som er Kina-bashere, og der er også store donorer, store multimilliardærer, som har antydnet, at de vil være med på hans hold. Så i betragtning af, at denne kampagne nu går i højeste gear, kan jeg kun ønske, at dette spørgsmål

bliver afklaret, og at vi når frem til valget: For jeg tror personligt, at de næste seks måneder, de tre måneder op til valget og den resterende tid, indtil den nye præsident tages i ed, er ekstremt farlige på grund af al den ustabilitet. Og jeg har sagt, og på trods af disse håbefulde tegn fra Kina med hensyn til Ukraine, tror jeg, at disse seks måneder vil være de farligste i hele menneskehedens historie, simpelthen fordi faren for, at det går galt, at det kan udvikle sig til en atomkrig, aldrig før har eksisteret på denne måde {aldrig}.

Så derfor er indsatsen højere end nogensinde før. Og i betragtning af, at det vestlige etablissement, i hvert fald hvis man ser på visse inkarnerede atlantister på begge sider af Atlanten, ikke engang har nævnt ordet diplomati; de har ikke nævnt tanken om, at man kunne begynde at forhandle med Rusland, med Kina. Von der Leyen sagde i sin nylige tale i Europa-Parlamentet igen, at Rusland skal påføres et strategisk nederlag.

Det forstår jeg ikke! Hvordan kan hun sige sådan noget? Fordi denne kvinde tidligere var forsvarsminister i Tyskland. Hvis man er forsvarsminister, burde man som minimum have studeret sin formodede modstanders strategi, i dette tilfælde Rusland. Rusland har en atomdoktrin, som siger, at Rusland kun vil bruge atomvåben, hvis Ruslands territoriale identitet og integritet er truet, men så vil de også bruge atomvåben. På det seneste har de på grund af alle disse optrapninger talt om, at de måske vil ændre den atomare doktrin, men det har de ikke gjort endnu.

Så hvis du siger, at du vil påføre en supermagt, som i øjeblikket er den stærkeste atommagt i verden, et strategisk nederlag, blot fordi de har en lille teknologisk fordel i forhold til NATO og USA, og de har sagt, at hvis deres integritet er truet, vil de bruge atomvåben, så taler du om atomkrig! Jeg forstår ikke, hvorfor von der Leyen ikke ser ud til at overveje det! Måske lavede hun noget andet end at studere strategi, mens hun var forsvarsminister – jeg ved det

ikke. Under alle omstændigheder er dette ekstremt bekymrende. Og der er en hel gruppe af lande og mennesker, som ser ud til at være fast besluttet på at gå videre og forårsage det strategiske nederlag for Rusland. Og jeg tror, at det er en kurs, som vi er nødt til at komme væk fra, hurtigst muligt, for det er det største damoklessværd, der hænger over menneskehedens eksistens, jeg kan komme i tanke om!

SCHLANGER: Helga, det har været fascinerende i dag, for de ændringer, vi har set, som har bevæget sig hurtigt, det er flere ændringer, som du overraskede mig med i din indledning. Jeg vil bare sige, at der er et par mennesker på YouTube-chatten, som sagde, at den person, der muligvis kunne gøre det, ville være Diane Sare; måske burde Diane Sare stille op til præsidentvalget. Under alle omstændigheder, hvorfor afrunder du ikke diskussionen her: Hvad bør folk få ud af diskussionen med hensyn til, hvad de bør gøre?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at ideen om, at Diane Sare stiller op til præsidentvalget, måske ikke er den værste ide. Det er klart, at vi ville have brug for en strøm af støtte for virkelig at få det til at fungere, men hun er helt sikkert kvalificeret, fordi hun er en langvarig elev af min afdøde mand, Lyndon LaRouche, og hun har i sine kampagner indtil videre bevist den kvalitet af en statskvinde, som er påkrævet. Så uanset hvem der stillede det spørgsmål, så kom ind i hendes kampagnestab og hjælp hende med at få det til at fungere.

Jeg tror, at vi stadig er i livsfare. Denne meget forfærdelige beslutning af Scholz om at erklære, at han vil gennemføre USA's beslutning om at placere langdistancemissiler i Tyskland, er bare en – kan ikke accepteres! Det er en genoplivning af krisen med mellemdistancemissiler i 1980'erne, men i et meget, meget farligere miljø, hvor alle de kommunikationskanaler, der fandtes dengang, ikke længere eksisterer! Alle nedrustningsaftaler er blevet afviklet. Så vi sidder der, på kanten af en optrapning.

Forhåbentlig hjælper den nuværende udvikling omkring Ukraine med at afdramatisere det, men disse langdistancemissiler bør ikke installeres! Jeg synes ikke, Scholz har ret til at gøre det. USA har ingen ret til at behandle Tyskland som en koloni. Og jeg tror forhåbentlig, at dette kan stoppes, før det fører til en optrapning, som ingen kan stoppe.

Lad mig bare sige dette: Jeg har udsendt en opfordring til noget, jeg kalder et »Fornuftens Råd«: Det er ideen om, at vi påtrængende har brug for nogle mennesker, mest af en ældre generation, som har siddet i regering i forskellige lande, som har haft høje stillinger, i militæret, i embedsværket, i kunst, kultur, videnskab, som har nogle vigtige bidrag til at løse denne nuværende verdenskrise, og jeg har opfordret til, at folk hjælper os med at finde disse mennesker, over hele verden, og skabe noget, som jeg foreløbig har kaldt Fornuftens Råd, af mennesker, der skal bringe deres ekspertise ind i situationen ved at rådgive regeringer, ved at fremsætte deres synspunkter, og referencepunkterne, sagde jeg, i løbet af historien var der mange sådanne organer for forskellige emner, forskellige tider, forskellige spørgsmål, som Fornuftens Råd i Firenze, som formåede at få den kristne kirke til at stå sammen, i det mindste i en kort periode; Meget vigtigt var den Westfalske Fred, som afsluttede Trediveårskrigen, hvor repræsentanter for alle krigens parter diskuterede i fire år for at nå frem til fred – det var begyndelsen på international lov. Så var der den sydafrikanske sandheds- og forsoningskommission, som hjalp med at løse sårene fra apartheidperioden, og det er referencepunkter, hvor folk kan træde frem og hjælpe.

Nu er et vigtigt forbehold, at f.eks. folk fra den ældre generation, der stadig husker, enten af direkte erfaring eller fra de historier, de hørte fra deres forældre og bedsteforældre, hvilke rædsler de to verdenskrige var i Europa, og hvorfor vi absolut skal undgå alt, hvad der kan føre til en tredje og sandsynligvis sidste verdenskrig. Så jeg

beder jer, seerne af dette program, om at hjælpe os med at opsøge sådanne personer, komme med forslag; hvis I kender dem, så hjælp os med at kontakte dem. For jeg tror, at den internationale diskussion ville have stor gavn af at få velmenende, kloge mennesker fra alle verdens lande til at træde frem. For jeg tror, at vi har en krise, som vi aldrig har haft før, og jeg tror, at vi virkelig er nødt til at passe på enhver moralsk og intellektuel ressource, som menneskeheden hidtil har frembragt. Det ville være mit spørgsmål til jer alle.

SCHLANGER: Og folk kan finde oplysninger om Fornuftens Råd i rapporten om sidste fredags møde i Den Internationale Fredskoalition, som er lagt ud på Schiller Instituttets hjemmeside. Der vil være endnu et møde i Den Internationale Fredskoalition på fredag, den 26. juli, som vi gør hver fredag. Folk bør tilmelde sig for at finde ud af mere om det og komme i kontakt med dine venner og kontakter på Schiller Instituttet for at være en del af det.

Så Helga, tak fordi du kom. Som jeg sagde, har det været en meget interessant diskussion, og vi ses på fredag.

ZEPP-LAROUCHE: Og der er også et nyt opkald på Schiller Instituttets hjemmeside: Se venligst på det.

**Helga Zepp-LaRouche taler til
den internationale
fredskoalitions møde, nr. 59,**

fredag den 19. juli 2024

På engelsk:

ANASTASIA BATTLE: Thank you everyone for your patience in all of this. We're just getting some technical things set up right now. We had to restart the meeting due to harassment. You were not forced out, there was harassment of people hacking in. So, thank you for your patience. If you were on about 30 minutes ago, you would know that we had severe harassment on our call, we're just getting some technical things set up to secure the meeting. Thank you for your patience. This is a very important discussion, and obviously other people believe it to be so important they don't want it to happen.

Hello everyone; welcome. This is the International Peace Coalition. This is the 59th meeting that we've held in a row. My name is Anastasia Battle and you are enjoying this very important meeting today of our coalition where we bring together forces from all over the world in order to not just end war, but create real peace in the world. We very much appreciate new people joining us. I have Dennis Small and Dennis Speed who will also be co-hosting with me. We'll have a line-up of speakers which I will post the agenda in the chat. We have turned off a number of technical options; we apologize for the harassment we received earlier, but this is a very important meeting and discussion that we are having, and I think the harassment we received is only an indication of how important this is.

So, I'd like to open it up to Helga Zepp-LaRouche to get us started. Please, go ahead, Helga.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Again, greetings to all of you. This was a very ugly effort to prevent our meeting, but I'm happy that most of you have had the patience to stay on.

Let me just review where I see the strategic situation. Last

week when we met, we discussed the NATO summit, which clearly was a war summit. I'll make a couple of remarks on that shortly. But only one day after we met, you had the assassination attempt against Trump. If you reflect on the fact that this almost failed; maybe some investigation will unearth the exact centimeter, inches, or percentage of an inch by which the bullet failed to hit his head, and only hit his ear—naturally part of the head, but not a crucial one. If that would not have occurred, and I have this image; people have to understand that if that movement of the head or whatever else was the reason that the bullet did not kill him, was just a tiny margin. That is my image of how close we are actually to World War III, if you look at the overall dynamic and the forces in motion. That should shock people not just because of the failed assassination attempt, but because of the worry for world peace which we all should have, and the entire world should have.

Obviously, there is a lot of discussion now about the incredible security failure, the perimeters were not checked; there was no coordination between the Secret Service and the local police. Many mistakes were made. All of that will now be the subject of an investigation in the Congress. And if that investigation produces more results than previous investigations which were cover-ups will depend in large part on the Trump camp. Hopefully, they do make it until November, which is what *Politico* already wrote; saying there could be many assassination attempts on Trump before the election. That gives you the atmosphere of the environment. I think you all can imagine that if this attempt would have been successful, the effect on the domestic situation in the United States would have been absolutely dramatic. The polarization beyond the present level of polarization which is already quite amazing. But strategically, given the fact that, according to Prime Minister Orbán and many others, Trump—and he stated it at the convention himself—has expressed his desire to end all wars on the planet; including Ukraine, including hopefully the

Middle East situation. You can imagine if the Presidential candidate who is promising that would have been eliminated, that chance for peace would have been eliminated. And we would have been one gigantic step closer to World War III, and who knows what else was in place in case it turns out that this was only part of a larger scenario. So, I think that really makes clear how precarious and fragile world peace is.

Now, Russian Foreign Minister Lavrov just recently a few days ago, conducted a meeting in the UN Security Council where he proposed several steps on how to get away from the course to World War III. In his speech, he pointed to the fact that not all nations that are in the United Nations agree to one of the most important conceptions of the UN Charter; namely, that all states have equal sovereignty and equal rights. He pointed specifically to the often-stated and not hidden U.S. exceptionalism which puts the United States above all other nations. And Lavrov elaborated demands of unconditional obedience from all allies. That is not an exaggeration, because in the context of the NATO summit, it was announced that the United States will station long-range missiles in Germany, which will have a range will go way beyond the Taurus range; it will go way beyond Moscow. Therefore, this represents an obvious and immediate escalation; these missiles will be stationed only in 2026, but that is just a time plan for now. What happened was, that Chancellor Scholz then made a comment saying "Yes, the United States decided to put long-range precision weapons systems into Germany. This was a necessary and important decision which came at the right moment." Can you imagine that? The German Chancellor said the United States made that decision. Lavrov had charged in his speech at the United Nations that the United States makes these decisions independent of the national interests of the allies of the client states.

That for sure is true, because the last time we had something comparable, was in the early 1980s, when you had middle-range

missiles stationed in Europe with the SS-20 and the Pershing II, which at that time were mostly all on launch-on-warning, which meant that the time between the launch of any one of these missiles and the actual war, was only 4-6 minutes. That awareness got many hundreds of thousands of people so alarmed that they took to the streets. There were mass demonstrations in Bonn and other places. If you would ask any one of the participants, or Helmut Schmidt, the Chancellor at the time for that matter, they would say, "We are only minutes away from World War III." And the peace movement did have an impact in creating an environment which was conducive to the arms negotiations which then took place and which overcame this immediate crisis.

Now, the problem we have is that there is no doubt. Anybody who studies what came out of NATO, who listens to what participants were saying, they are preparing in the West a war against Russia and China. That is not an exaggeration. Kathleen Hicks, who is the Deputy Defense Secretary in the United States, said that NATO, the United States and its allies, must be prepared for a long war not only in Europe, but also in the Pacific. Now, at the NATO summit, NATO decided to become Global NATO, to expand into the Indo-Pacific, that two more nations would join the AUKUS—that is the military alliance between the United States, Great Britain, and Australia, and the two countries added would be South Korea and Japan: Meaning that there is a full positioning planned for the coming world war.

Now, unfortunately, all the signs if you look, all the militarization of Europe, all the plans how to involve the civil defense, how to bring the idea of militarization into all pores of society, as it was written and elaborated by the German think tanks, by the German Defense Minister Pistorius, that is fully underway. And unfortunately, yesterday Ursula von der Leyen, the up-to-now President of the EU Commission, was re-elected with a vote of 401 to 300-something—in any

case, she has now a second term.

The speech she made in the European Parliament is actually, it's very difficult to believe that so many European Parliamentarians would actually vote this woman in, because she is so bellicose and she stands so very clearly for the following policies: She is still for an unquestioned commitment to the policies of Israel—the Israeli government, not the Israeli people—and just today, the International Court of Justice made another ruling, saying that the continued occupation of Palestine and the settlement policies, are absolutely illegal. We will hear later from Professor Falk on the situation in the West Bank. The situation in Gaza is absolutely horrifying. Independent of all previous rulings, these killings and massacres one after the other, killing a hundred, wounding hundreds is going on. This does not prevent Mrs. von der Leyen from backing this policy. She is for beefing up Frontex—this is an organization which has also been brought to court already because of their pushback operations against migrants, many of whom have been drowning in the Mediterranean. This is a complete barbarism. She, in her speech, called the peace mission of Prime Minister Orbán of Hungary a policy of appeasement, de facto equating naturally Putin with Hitler. Obviously, she rules out diplomacy as an option. She called for the strategic defeat of Russia, which all military experts are saying is an impossibility, because if Russia is about to be threatened in their territorial integrity, they will launch nuclear weapons, as they have said in their doctrine all along, which means there is no way how Russia will be defeated. If you push it over the edge where that is threatened, we will have World War III, and nobody will be alive, not even Mrs. von der Leyen and her family. Also, naturally, when one judges the performance of somebody in such a position as the EU Commission President, the last five years under Ursula von der Leyen represents an unmitigated disaster of the European economy, which is in a free fall. So, simply by that token, it is completely stupid

and unwise to re-elect her, but that is what just happened.

Now, she is not the only war person in the new EU leadership. So is the replacement for Josep Borrell, former Estonian Prime Minister Kaja Kallas, who has come out with the most hair-raising warmongering, herself: She called for cutting up Russia into 40 or more pieces, threatening in that way the territorial integrity of Russia.

So, I think this really creates an incredible problem. Fortunately there are many people in Europe who are not thinking that way. Orbán just made a very courageous peace mission. Immediately after he took over the Presidency of the EU on the first of July. On July 2, he was in Kyiv meeting with Zelenskyy; he continued to go to Moscow meeting with Putin and to Beijing to meet with Xi Jinping. Then he went to the NATO summit and from there to Mar-a-Lago, consulting with Trump, about whom he says, if Trump is elected, he would not wait until he is in the White House in January, but he would immediately start peace negotiations in November.

So, all the people who are reasonable think that you have to go to diplomacy, you have to go to a negotiated solution. There are many people in different factions in the European Parliament who think likewise. Orbán has created a faction in the European Parliament which includes the Lega in Italy, the Le Pen party in France, and smaller parties in other countries. So, it is not that this is a unilateral policy, but it is clear that the policy of von der Leyen will be a continuous militarization of the EU.

Also, we see massive moves toward suppression of freedom of the press, of freedom of opinion, and this all forebodes not well in terms of the future of democracy and all the other things which are heralded by these people all the time.

So, I think we are in a very dangerous situation. I think it does require that we really think of how to intervene to make

sure that this is not leading straight to World War III. I think the idea of learning from the peace movement in the early 1980s is definitely required. There are peace demonstrations on the 6th of August, because of Hiroshima and Nagasaki. Then, there will be demonstrations on the 1st of September, International Peace Day. Scott Ritter has called for a very large demonstration in the United States on the 28th of September, which I think would be good if it would find echoes elsewhere in the world. And then for Germany, there is planned big national demonstrations on the 3rd of October, which is the day of German unification, at least in the view of many people if not all, because many people in the meantime have second thoughts about this unification, which people in East Germany regard as a colonization of their states.

So, I think to go to these demonstrations and organize as many people as possible, make them aware of the incredibly dangerous situation is one thing. And the other thing is, After the attempt on Trump, I issued a call that given the extreme danger and fragility of the situation, I called on people—elder statesmen, retired military, retired scientists and others—to form a Council of Reason. By simply asking such people to step forward and discuss internationally how we can arrive at a New Paradigm which eliminates the geopolitical confrontation, which is going on right now, and to make sure that a new international security and development architecture is being put on the table, which has to represent the interests of every single country on the planet in the tradition of the Peace of Westphalia. Because if you don't take into account the interests of the other, and in this case all others, all nations, there is no peace possible. Because whenever you arrive at some conclusion which does not include everybody, as occurred with the Versailles Treaty, it's just a stepping stone for the next war. In the case of Versailles, the interests of Germany and China were not respected, and you all know what was the result of it.

So, I'm calling on people to help us find these people. They may be retired heads of state, ministers, other leading people who have the expertise, and wish and love for peace, to step forward now. We should really try to reach out in all countries in the world to find such outstanding people and ask them to come forward, and hopefully, change this dynamic in the international situation, such that we can avoid World War III, because after that, there is nothing, nothing to be discussed, nothing to be investigated, because we all will be dead, if it comes to that.

So, please help us to build this Council of Reason, and maybe we can discuss it in the context of this discussion. Thank you.

Remarks during the Discussion:

KYNAN THISTLETHWAITE: So, this is Kynan Thistlethwaite. Right now, I'm at an opening for Yemeni center, here in New York City. There are a lot of different people here representing different communities, and we'll be intersecting a lot of people. But I just wanted to jump on very quickly and ask a question to Helga and some of the other participants, given the context of what's happening after the assassination attempt on Saturday, and also in terms of the Global NATO operation for mass war against Russia and China, and which is really the context in which this attempt took place. There's a whole other array of actions that had happened before that: The assassination attempt against Robert Fico, which fortunately failed. A lot of people say he miraculously survived this, and other such attempts. We've of course, the Schiller Institute, the LaRouche Organization, has documented what this actually is, in the International Assassination Bureau pamphlet that we put out in February 2023. And I think that is the key to discovering what actually took place on Saturday, and who is driving these wars. There are a lot of things we can do to expose this. There's the interventions that Jose Vega, who's also here at this event, and others have

carried out against many different politicians. There was the report last week of what the French activists were doing among different ministers in France, which I thought was very powerful. That's exactly what we should be doing now, and I'm glad that that's being carried forth internationally.

There's also the Council of Reason, which I think is exactly the key to organizing people—statesmen, elder statesmen, diplomats—to bring back on the table what true diplomacy is: Because our current politicians have completely forgotten what that is.

So, that's what I wanted to ask: What can we do now to expose this International Assassination Bureau? And how will the Council of Reason play a role in that? Thank you.

ZEPP-LAROUCHE: I think what motivated us to publish this pamphlet on the International Assassination Bureau, because when you look at only one incident, it always is a lone assassin, or there's some specific situation which is then explained away. But, if you look at the long list of people who have been assassinated, and I just name a few—you had in the United States John F. Kennedy, Robert Kennedy, Malcolm X, Martin Luther King. You have all the African leaders. You had Enrico Mattei, Aldo Moro. You had 20 attempts on Charles de Gaulle. In Germany, you had Siegfried Buback, Jürgen Ponto, Alfred Herrhausen, Detlev Rohwedder. And I'm probably leaving out a lot of them, but if you look at the common denominator between these things, it is always people who are crucial for their nation. It is always people who are, one can say, for peace, for the common good of their people. So, maybe you miss it if you look at one, but if you look at the entire list, you come to the conclusion that it is something which unites those who are behind it and those who are targetted, on opposite sides of the equation, naturally.

So, I think we should probably think about updating this pamphlet, because—and *Politico* has, as far as I know, been

bought up by the German Springer publishing house, so, what causes a German-owned publication to put out a statement that there will probably be many more attempts on Trump before the election? I find this quite outrageous, that these things are being put out like that. And the media, in many parts, are part of the scenario, of either cover-up, or setting up, or whatever. So, that is one thing.

The other thing is that the investigation into the murder attempt against Prime Minister Fico of Slovakia, is still going on. They have published already several statements pointing out again that it's not a lone assassin, and it's not an internal Slovakian affair, but that there are foreign string-pullers. And I think we should definitely look at that also more closely.

I think that the world is in such jeopardy right now, that if you just look at the—well maybe the U.S. election will cause some dramatic change, at least temporarily; hopefully end this Ukraine war, but I'm not so confident that he will end all other wars, given the positions of the people around Trump on the Middle East and on China. So I can only hope that that is not the last word on Trump's thinking.

But overall, the situation is so desperate that I really think mankind is tested for our morality and ability to survive. If we, as the only intelligent species known in the universe so far, cannot change a policy which is clearly leading to our own self-destruction, then this would be the biggest tragedy I can possibly think of. But I don't think that that is quite where we are at. I know that there are many thinking people, who are just not organized. They have maybe not ever taken such responsibility before, because they are scientists, industrialists, or some other category of people. And I really would like to reiterate the appeal I made in the beginning, that all the people participating in this call should help us to brainstorm: Who in your society in the United States, in Mexico, in Argentina, in Mali, in Slovenia, or wherever you

may be located, who are the people who have the moral stature, who have the wisdom, who have the integrity of personality, that they could step forward and really create like an advisory board, a Council of Reason, to come out and help us to put this other paradigm on the agenda?

I would like you to either, if you have some ideas now, share them with us in the chat, or contact us afterwards, maybe have a brainstorming session among your friends and colleagues and help us to put such a Council together. Because I think just the mere fact that it would occur, and it would start to communicate with the world, could already make a difference to go in the direction of replacing war with diplomacy and dialogue. So, that would be my urgent appeal.

Closing Remarks:

I want to answer various people, also especially Prof. Rabkin on the pessimism question. I'm not pessimistic, I'm so absolutely worried about world peace and the danger of war, that I don't have an image which is expressing this better than the idea that if this bullet on Trump would have hit just a tiny half an inch or a tenth of an inch—by an accidental of his head, or the wind blowing and deflecting the bullet, or whatever the final analysis will say, but it was that close! Can you imagine? That's a chance in a million! Or in a billion or a trillion. And I think that that is the image people have to somehow incarnate, that that is the condition of all of humanity. Because if you assume that, then you get off your couch, and you start working with the IPC. And I'm making again a very dramatic appeal: Help us to unify the peace movement! Because still you have a situation, you have this movement in this country, and that group in that country, but they all make very laudable efforts, but unless we really unite internationally and become the strong voice of the majority of the world, I don't think it's strong enough to stop this. So, my urgent appeal is: Contact all these groups; get them to the next meeting next week, and make as much

networking as is required to accomplish that.

I also want to strongly propose to Anastasia that we take this Romanian initiative and publish it in such a form that it can be picked up from the IPC, from the Schiller Institute, and that we try to get—because this is not a Romanian problem: The same things happen in many countries that have made similar treaties. The condition of democracy is almost—I think it's gone! I think the NATO summit was the final instance to outdo, outrule democracy by simply saying we have to make everything "Trump-proof". What does that mean? It means that no matter what the American voters are deciding, namely to elect potentially Trump or some other government in some other country, it does not matter, they want to make NATO the supranational dictatorship: For example, moving the Ukraine Group headquarters from Ramstein, which was under U.S. auspices, to Wiesbaden, where it will no longer be a U.S. thing, but a NATO thing. Now, we have our office in Wiesbaden, so it's not exactly a thing which—I don't think it makes a big difference because once you have war, it will be war in general.

But democracy has been ruled out. What they are doing to Orbán, I mean, the EU has rules: The rules are that you have a rotating Presidency, and Hungary has done nothing wrong to violate any of the rules of the EU! All Orbán did, was to say he is trying to get a peace agreement. He said, I don't have a mandate, because the EU doesn't give me a mandate. But he has the right to do what he did as a representative of a sovereign country, namely Hungary. The Hungarians had many wars on their territory, they lost large portions of their territory in these wars, and they don't want another war. If you don't have the head of state, being elected by a majority of your people, to make an initiative for peace—if that puts you in an ostracized position—I mean, give me a break! You don't have democracy in the EU anymore, nor in other matters.

Yesterday we got a video from Michael von der Schulenburg, who

just recently got elected into the European Parliament for the Wagenknecht BSW new party. He sent this video to me, saying—it's a passionate four-minute appeal describing how war lustful these politicians are in the EU. He says these people don't think about if their children and grandchildren would be sent to the front. They're not affected by that, they think it happens to somebody else! So, look at this video, we'll put it as a link in the chat or wherever. Anastasia will put it out. He is saying that they did not allow any of these newly elected parliamentarians to speak, in the European Parliament!

So, where is democracy? There is a case where a journalist has just been banned. I have no sympathies for this particular person who I think has political views I have nothing in common with, but nevertheless, he is a journalist, he has a publishing house. And even the mainstream journalists in Germany condemned this action, because they correctly see it as an assault on the freedom of the press. Based on what? Based on the whims of the Interior Minister of Germany, who just decided on her own to ban this outlet.

So, you can go to jail in Germany, by now if you're saying that history started on the 23rd of February, because history is now supposed to start on the 24th of February. If you say there is any pre-history to what happened, you already become a target of criminal action. The condition— I think we are, if not there already, we are very closely moving to the danger of a new fascism, dictatorship. And if you look at what is happening in the so-called Western democracies, you can almost say it's upside down, and everything they are accusing Russia of doing, they are doing, and they are projecting. It's a completely incredible situation.

Therefore, let me again address this question of pessimism. Having said all this, you can imagine that I'm not exactly euphoric about the world situation, but world war being an inch close, danger of fascism, all of these things are true: Why am I, nevertheless, an optimist? I think my optimism comes

from a different plane or a different region, and that is, the nature of man. I believe that Gottfried Wilhelm Leibniz was correct in the 17th century, when he said that the universe is made in such a way that the great evil always evokes the greater good. And I think the entire evolution of mankind and the universe is the proof of it, because if that would not be true, we would have died already in the Stone Age or even earlier, but we have made a tremendous arc of progress.

Furthermore, I think that ideas are what drive history. And, therefore, my late husband, Lyndon LaRouche, had huge fights with all kinds of people, who, in the United Nations and other places, would say, "You cannot discuss about economic development, because first you have to have a political settlement, and then, you can start to tackle economic issues." He always said, "No, you have to do something which improves the livelihood of the ordinary people, so that they develop a hope and a perspective." When the Oslo Accords were there, he said, "You have to have the Oasis Plan or an economic development plan. And you have to move in right away. There have to be bulldozers and earth-moving machines, so that the people see that the Oslo Accords are improving their lives." This was not done. It was sabotaged by the World Bank at the time. Therefore, the Oslo Accord, with murders on top of it, did not succeed.

But now we are in a different situation, because you have right now an historic change of an epoch. Xi Jinping always says this is a development, which has not been seen in 100 years. But I think this is not actually, really enough, because we see right now an epochal change such as has not been seen in 500 years at least. Because colonialism started around the year 1500. And for 500 years-plus, the colonized countries suffered slavery, exploitation, incredible wars, being suppressed, having a life expectancy massively reduced because of the colonial system.

But these countries are now moving to create a new economic

system, with the help of China. China, which has made a civilizational contribution which is not recognized for its merit, but it is true! Can you imagine a country that in 40 years moved from the Sub-Saharan level of economic development, which it was 40 years ago, and now, you go to some of these Chinese cities like Shenzhen, or Guangdong, or Chongqing, or many, many others, and they're so modern: They have 40,000 km of fast train systems, which you fly through the landscape with these fast trains. They are now building a 600 km maglev train. And I could add to this long list. Because of their economic strength, they have reached out to the Global South countries, and they now see for the first time a perspective for overcoming their underdevelopment with the help of China. And some of the emerging markets are also an engine of growth. Indonesia, for example, will bypass Germany as the fourth largest economic power this year or next year.

So, there is a tremendous transformation where a new economic system is being built by countries that do want to go back to the UN Charter and sovereign equality for every country on the planet, the Five Principles of Peaceful Coexistence. And I'm absolutely certain that that is the power which is stronger, because it gives people hope.

So, while I maintain that we are in the most dangerous situation ever in history, because of thermonuclear weapons, the next 3.5 months will be the most dangerous in the history of mankind ever: But I think that there is right now a paradigm shift underway which is not hopeless. I think the Oasis Plan and similar development plans are extremely important to be projected, because if people see a hope—for example, in Southwest Asia, Jordan has no water; Yemen is poor; Syria is poor; Iraq, Afghanistan. If you inject economic development, it will even impact the people in Israel. And I don't think Israel can forever neglect the idea that they have to have security in their neighborhood as well. Israel will be

forever situated in the Middle East. In the same way that Russia will be forever our neighbor in Europe.

And I think that if you combine, on the one side, a clear warning on what will happen if this goes wrong—namely the annihilation of humankind—and at the same time, show people clear roads where you can overcome this situation, I believe that the nature of human beings is such that you can appeal to reason, and that you get out of this mess. I think a very crucial stepping stone to this will be to find those elder statesmen, former military, former doctors, people who are in pension age or maybe early retirement or whatever, but who are stepping forward now to say, we must give ourselves another order, an international peace and development order, and architecture, which allows for the survival and interests of every country on the planet, and who help to change the public debate.

I think that's the best idea I have thought about so far. And if you agree with me, rather than saying it's all hopeless and it will become a self-fulfilling prophecy, you should step forward and help us to bring these people together and make sure that the Oasis Plan is becoming a household word, especially in the Middle East, so that people can develop some hope. I think hope is the best catalyst that people need, to have the courage to act to stop the catastrophe.

**Chas Freeman argumenterer for
at vende tilbage til den**

Westfalske Fred

STEVEN CARR

Den 22. juli 2024

Som reaktion på den voksende fare for international krig opfordrer Helga Zepp-LaRouche til dannelsen af et Fornuftens Råd bestående af fremtrædende personer, der ønsker at genoplive det internationale diplomati. I går fremhævede hun følgende interview med den tidligere amerikanske ambassadør Chas Freeman som et eksempel på den nødvendige tilgang. Her er et resumé af hans interview:

Chas Freeman gav et interview til podcasten »Douglas Macgregor Today« den 21. juli, hvor han brugte sin mangeårige diplomatiske erfaring til at give en præcis historisk vurdering af verdens problemer og brugte sin visdom til at anvise en vej ud af krisen.

Med henvisning til sin tale den 10. juli til Chinese-Cambridge Executive Leadership Program, var en af Freemans hovedpointer, at G7-nationerne, som han kalder en »klub af imperialistiske magter«, ikke længere følger FN-mandater eller retningslinjer fra internationale aftaler. Denne klub af imperialistiske magter har skabt den »regelbaserede orden«, men klubben vil skabe reglerne, ændre reglerne, undtage sig selv fra reglerne og beslutte, hvilke lande der skal følge reglerne. Han siger, at dette ikke er »lovens styre«, men »lovens styring«. Den Globale Majoritet foretrækker FN's charter og internationale aftaler og ser den »regelbaserede orden« som hyklerisk, vilkårlig, fyldt med dobbeltmoral og baseret på en fortælling, der fornægter virkeligheden.

Den Globale Majoritet skaber en ny orden, der ikke er begrænset til et »multipolært« koncept, men er »multi-nodal«, hvilket betyder, at lande interagerer forskelligt på forskellige niveauer med en lang række andre lande. Han

påpegede også, at lande som USA og Kina måske ikke har et godt politisk samspil, men at de har et meget omfattende økonomisk samspil. Han fandt det opmuntrende med den store mangfoldighed af mellemstore og regionale magter som Brasilien, Saudi-Arabien, Tyrkiet, Nigeria, Mexico, Polen og Indonesien, som måske ikke har den store gennemslagskraft på den globale scene, men som har voksende indflydelse, især i deres regioner. Hvert land har tilstrækkelig magt til at gøre en forskel i verden. Disse lande er uafhængige og vil ikke underkaste sig en eller anden overmagt. Freeman sagde, at Kina dominerer det asiatiske Stillehavsområde, men også er blevet en global magt ligesom USA. Han sagde, at der ikke er andre globale magter. Freeman sammenlignede det med Rusland, som har en global militær rækkevidde, men Rusland har ikke den økonomiske indflydelse med undtagelse af spørgsmålet om energi.

Han sagde, at USA har mistet sin dominans på alle områder undtagen det militære. USA er besat af en demokratisk ideologi, men er alligevel i færd med at blive mere autoritær. Tabet af demokrati i USA skyldes imidlertid ikke indblanding fra Rusland, Kina eller en anden magt, men er snarere en selvforskyldt skade. Det er USA, der har gjort verden til et mindre demokratisk sted ved at nedgøre FN, lamme FN's Sikkerhedsråd og ignorere internationale aftaler. Hvis FN ikke kan genopbygges, bør det erstattes, men det bliver ikke af USA, som vil lede enhver reformindsats. USA bruger ikke diplomati eller dialog, men snarere sanktioner og udstødelse. Men at kende sig selv og sin modstander er afgørende, uanset om det er i diplomatiet eller på slagmarken. Vesten deler nu verden op i blokke og bruger økonomiske, handelsmæssige og teknologiske sanktioner mod fjender. USA's udenrigspolitik er nu afhængig af militæret, og økonomien er afhængig af protektionisme. Hvis USA ikke er i stand til at konkurrere med Kina, forbyder de blot udvalgt import.

Men Freeman advarer om, at selvtillid kan gå for vidt, og

brugte eksemplet med Kina i 1793, som afviste alle de innovationer, der blev præsenteret af en britisk handelsdelegation, hvilket dømte Kina til tilbageståenhed i 150 år. G7-landene plejede at være centrum for menneskelige fremskridt, men nu er de på tilbagetog. Kina har nu afvist denne selvpålagte isolation og engagerer sig i verden og gør sig selv til et dynamisk videnskabeligt og industrielt kraftcenter. Sanktions- og intimideringspolitikken skaber blot vrede, som vil vare i generationer. Det løser ikke problemer, men forankrer os i problemet. Trediveårskrigen blev afsluttet med den Westfalske Traktat, som omfattede gensidig respekt, og vi risikerer en total krig, hvis vi ikke vender tilbage til denne tilgang.

Det er den metode, som Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og leder af Schiller Instituttet, gentagne gange har opfordret til. I dag understregede hun, at det haster for dem, der forstår denne diplomatiske proces fra den »Westfalske Fred«, at træde frem og samle sig som en styrke for et Fornuftens Råd, der kan gribe ind internationalt, fordi begivenhederne sker i et accelererende tempo. Tiden er blevet »relativistisk«, og i øjeblikket vokser det »hurtigere« og farligere. Inden for to dage efter afslutningen af NATO's krigstopmøde blev tidligere præsident Donald Trump næsten myrdet. Inden for en uge er præsident Bidens kandidatur overstået, og en ny kandidat er pludselig udnævnt. Og så videre. Forvent ikke, at denne proces vil »ordne sig«. ...

Krigsfaren omfatter USA's/NATO's beslutning om at placere amerikanske langdistancemissiler i Tyskland...

Udsigten til at udløse en altomfattende krig ved et »uheld«, ikke med vilje, stiger ubønhørligt. Endnu et amerikansk-russisk jagerfly-slagsmål fandt sted i weekenden over Barentshavet. To amerikanske B-52-fly fløj mod den russiske statsgrænse, da russiske MIG-fly nærmede sig de amerikanske fly, hvorefter de amerikanske jetfly ændrede retning, foretog en U-vending og afveg fra deres kurs. B-52-flyene kom fra

Louisiana. Efter afbrydelsen fløj de over Norge og Finland til Rumænien, hvor de efter sigende er udstationeret på en mission.

Disse omstændigheder kræver al velovervejet ageren for at genoprette diplomatiet og sandheden.

Foto: Schiller Institut

Nemesis: Et Fornuftens Råd mod modgang

Nemesis: Et Fornuftens Råd mod modgang
af Dennis Speed (EIRNS) – 21. juli 2024

”Erfaringens visdom burde fortælle os, at krig er forældet. Der kan have været en tid, hvor krig tjente som et negativt gode ved at forhindre spredning og vækst af en ond kraft, men den meget destruktive kraft af moderne krigsvåben eliminerer selv muligheden for, at krig længere kan tjene som et negativt gode. Og derfor, hvis vi antager, at livet er værd at leve, hvis vi antager, at menneskeheden har ret til at overleve, så må vi finde et alternativ til krig...” –Martin Luther King, Juleprædiken, 24. december 1967

Krigspartiet har ikke haft den uge, som det havde planlagt. Fra de olympiske “universets herrers” synspunkt går tingene ikke, som de “burde”; 2024 er på vej til at blive lige så turbulent og potentielt revolutionært som 1968 i verdenspolitikken. Vil vi nu endelig lykkes med at vende den globale tragedie fra 1968? Ligesom dette, år er det der sker i de resterende uger og måneder “uforudsigeligt” for de fleste. Hvad der med sikkerhed kan siges er dog, at dette års

handlinger – og udeladelser – vil give genlyd gennem de kommende årtier, ligesom 1968 har gjort, helt frem til nu, hvor sønnen til en af det års myrdede lige nu stiller op til den samme position, som hans far søgte.

Fra det tætte, men mislykkede attentatforsøg mod den tidligere præsident Donald Trump til Joe Bidens modvillige, vrede abdikation af hans forvirrede præsidentkandidatur, er der nu sat spørgsmålstejn ved alle de arrangementer, som NATO-medlemmerne troede, de møjsommeligt havde flikket sammen i sidste uge med de primitive i Washington for evig krig. En meme cirkulerede umiddelbart efter søndagens meddelelse om, at Biden ikke ville stille op, hvilket fanger "tidsånden." Det viste apokryfe tekstbeskeder, der blev sendt til Bidens telefon fra Ukraines Zelenskyj. Første besked: " Svar venligst!!!!" Anden besked: "Jeg er bange." Tredje besked: "Mine penge kommer stadig, ikke sandt?" Den fjerde besked viser kun 52 ubesvarede opkald fra Zelenskyj til Biden på 45 minutter.

Men hvad skal vi gøre, os, der tror, at menneskeheden var "født til det, der er bedre"? Helga Zepp-LaRouche har foreslået, at et Råd for Fornuft bliver dannet i den transatlantiske verden som en uofficiel, men effektiv samtalepartner med nationerne i det Globale Flertal. "Kolonialismen er slut!" er den glade udsigt, der informerer tankegangen hos milliarder på planeten. Afslutningen på en fremvoksende Tredje Verdenskrig – nu kæmpet på to fronter, Sydvestasien og Ukraine, snart udvidet til Iran, og derefter Taiwan, hvis NATO's galninge og snigmordere får deres vilje – er det umiddelbare "punkt på dagsordenen" for menneskeheden, inklusive for det amerikanske præsidentvalg. Det må være vores eneste orientering.

Dette betyder ikke, at vi vil ignorere de fysisk-økonomiske realiteter af, hvad der må gøres på verdensplan. Tværtimod anerkender vi, at de faldefærdige stater i de transatlantiske økonomier og den håbløse, ubetalelige gæld i "Casino Mondial",

som er "zombie-dollar" i det globale pengesystem, er den drivende kraft for krig. Avanceret teknologisk og økonomisk udvikling kan faktisk ikke adskilles fra den "politiske løsning" i noget krigsteater. Oase-planen, der oprindeligt blev foreslået af Lyndon LaRouche for Israel, Palæstina og hele Sydvestasien, er nu, under de nuværende forhold, en virtuel skabelon for indholdet af næsten alle former for forhandlinger, der bør gennemføres mellem USA og det Globale Flertal.

Dette er et centralt strategisk punkt. Præsidenterne Xi Jinping og Vladimir Putin gjorde det klart i deres Fælleserklæring den 4. februar 2022: "Parterne modsætter sig yderligere udvidelse af NATO og opfordrer den Nordatlantiske Alliance til at opgive sine ideologiserede koldkrigs-tilgange, respektere suveræniteten, sikkerheden og interesserne for andre lande, mangfoldigheden af deres civilisatoriske, kulturelle og historiske baggrunde og udvise en retfærdig og objektiv holdning til den fredelige udvikling af andre stater."

I et andet vigtigt afsnit af denne erklæring erklærede de, at: "Parterne opfordrer det internationale samfund til at skabe åbne, lige, retfærdige og ikke-diskriminerende betingelser for videnskabelig og teknologisk udvikling, intensivere den praktiske implementering af videnskabelige og teknologiske fremskridt for at identificere nye drivkræfter for økonomisk vækst." Engang, under præsidentskabet af John F. Kennedy eller Franklin Delano Roosevelts Four Freedoms, ville disse have været holdninger, fulgt af konkrete handlinger, som det amerikanske præsidentskab ville have været stolte af at erklære og eksportere. Dette ville have været de handlinger, som verdens nationer ville have hilst velkommen, og nu ville byde velkommen fra USA, i stedet for det ondsindede. Vi kan ikke vente på, at nogen af de nuværende præsidentkandidater beslutter, at de vil gå i de sko. I stedet for det, må vi handle.

Mandag aften den 22. juli vil New Yorks uafhængige amerikanske senatskandidat Diane Sare og Bronx' kongreskandidat Jose Vega, på vegne af ikke kun det næsten tabte syn på det amerikanske præsidentskab, men også det internationale Råd for Fornuft, foreslået af Helga Zepp-LaRouche, samle de fritænkende amerikanere, der tror, at de – ikke en politiker, milliardær eller dommer – er den endelige myndighed og den første årsag til selvstyre. En sådan proces vil gøre krigspartiet og dets afledte Internationale Snigmordsbureau lige så utilfredse i fremtiden, som de er i dag.

Foto: Wikimedia Commons

Trump-mordforsøget-mindre end en tomme fra Total kaos

Webcast med Schiller instituttets grundlægger og formand Helga Zepp-LaRouche

Ikke korrekturlæst

Torsdag den 18. Juli 2024

Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Schiller Instituttets grundlægger og formand Helga Zepp-LaRouche. Det er torsdag den 18. Juli 2024. Jeg er Harley Schlanger, og jeg vil være din vært i dag. Du kan sende dine spørgsmål og kommentarer via e-mail til questions@schillerinstitute.org eller send dem til YouTube-chatsiden.

Helga, dette har været en anden meget begivenhedsrig uge, og det har provokeret spørgsmål om en række spørgsmål, men jeg vil gerne begynde med din vurdering af den fare, der blev forøget ved forsøget på at myrde Donald Trump den 13. Juli. I betragtning af de vestlige Nationers forpligtelse på NATO-topmødet om permanent krig, har du udsendt følgende opfordring::

“Vi opfordrer ældre statsmænd, religiøse ledere, tidligere diplomater og folkevalgte, pensionerede militære og andre civile ledere fra alle nationer til at træde frem og skabe et Fornuftsråd for at undersøge potentialet for en ny international sikkerheds-og udviklingsarkitektur, som kan tage hensyn til interesserne for hvert enkelt land på planeten.”

Nu er spørgsmålet, hvordan kan et sådant råd organiseres, og hvad ville det gøre?

Først og fremmest, mordforsøget på Trump, Jeg tror har vist, at alle, der ønsker at se på, hvad for en ekstremt tynd tråd verdensfreden hænger i. Hvis kuglen, der var rettet mod Trump, ville have ramt ham, er det alles gæt, hvad der ville være sket i USA, den polarisering, der allerede eksisterer, ville være blevet øget; jeg ved ikke, om det ville være gået til borgerkrig, mange mennesker har sagt det. Andre benægter det. Under alle omstændigheder ville det helt sikkert have kastet USA ind i en utrolig politisk krise. Og strategisk, i betragtning af at der er alle tegn på, at Trump ville forsøge at afslutte krigen i Ukraine, ikke kun når han er genvalgt og indviet som præsident, men umiddelbart efter at han vinder valget i November, ville denne mulighed have været ude, og i det mindste fra de tilgængelige kandidater hidtil, hvilket næsten ville have skrevet i sten muligheden for en tredje verdenskrig.

Desuden, hvis, og det er igen debatteret blandt eksperter, hvis Trump ikke ville have gjort den utilsigtede gestus med hans hoved, ved bare at flytte det lidt til siden—andre siger,

at det var kuglen, som måske blev afbøjet af vinden; jeg er ligeglad med detaljerne—jeg tror, at dette billede om Trump, hvis han ikke ville have flyttet hovedet, kunne han have været skudt i hovedet og være død, demonstrerer på, hvad en tilfældig, næsten du ved, i en chance på en million, hele denne situation hang. Og det viser, som jeg sagde, at vi skal bruge dette, Folk skal forestille sig, at det er, hvor langt væk vi er fra tredje verdenskrig.

Og hvis man ser på det, at den nuværende ledelse i det vestlige Atlant på ingen måde har forsøgt at finde en vej til fred, og derfor troede jeg, at vi skulle have noget andet: vi skal have en ændring i debatten. Vi er nødt til at have en diskussion, hvor ældre statsmænd og de andre slags kategorier, som du lige har læst, folk fra alle nationer skal træde frem og appellere til verden om at gå på Fredens Vej. Og efter min mening, og jeg har sagt det allerede for to og et halvt år siden, efter at denne militære operation i Ukraine var startet, fordi det var klart, hvad potentialet var, sagde jeg allerede dengang, og vi har organiseret i de to og et halvt år siden, at efter min mening, i betragtning af alle de faktorer—NATO, Kinas fremkomst, dæmoniseringen af Rusland, de mange, mange andre ting, der foregår, at jeg tror, at den eneste måde, hvorpå man kan få fred, er at have en ny sikkerheds-og udviklingsarkitektur, som, i vestfalske Freds tradition, er at have en ny sikkerheds-og udviklingsarkitektur, som, tager hensyn til interesserne for hvert enkelt land på planeten. For hver gang dette princip blev anvendt, som med Westfalske Fred, førte det til fred. Når du forsømte det, som ikke at tage hensyn til alles interesser, førte det til den næste krig: og det værste eksempel på det er Versailles-traktaten, hvor både Kinas interesse blev udeladt, Tysklands interesse blev udeladt, og derfor var det kun optakten til anden verdenskrig.

I betragtning af at diplomatiet lige nu er næsten et glemt ord, er tanken om, at man skal have forhandlinger for at løse

konflikter, i atomvåbenes tid, ingen steder at finde, ikke i den almindelige politik, ikke i de almindelige medier. Og derfor tænkte jeg, at man virkelig skulle prøve at appellere til de mennesker, der måske kommer fra en ældre generation, der stadig har en vis hukommelse om, hvad Anden Verdenskrig var, eller som ville have tjent i funktioner, hvor de alvorligt måtte konfrontere, hvad det betyder at være i krig, at sende dine børn, dine børnebørn til fronten, lade dem dø. Fordi man meget tydeligt har en fornemmelse af, at den nuværende rollebesætning af politikere i ledende stillinger ikke synes at have en sådan hukommelse mere, og det er derfor, jeg udsendte denne opfordring.

SCHLANGER: nu vil jeg gennemgå nogle af spørgsmålene om Trump-mordforsøget. Lad mig begynde med det faktum, at der var tre separate e-mails, der sagde, at mange kongresmedlemmer og kommentatorer peger på Secret Service, bebrejder det for inkompetence og/eller medvirken, og folk beder om dine kommentarer til det. En podcaster, Jim Hogue, spørger: "Hvor dybt tror du, det går? Er det Deep State?" Og dybest set er spørgsmålet, Hvad er din vurdering af, hvem der står bag mordforsøget? Var det virkelig en ensom snigmorder?

Der er så mange tegn på en sikkerhedsfejl, at det næsten er dagens underdrivelse—det er en sikkerheds katastrofe. Det er en katastrofe. Sådan noget burde ikke være sket. I ved, vi havde drøftelser med mange sikkerhedseksperter, og jeg har lyttet til nogle af de videopodcasts, som nogle af eksperterne har lavet, og det er meget klart—og jeg ved det ud fra min egen viden om disse sager, fordi, I ved, jeg havde et sikkerhedsproblem i det meste af mit liv, på grund af mit ægteskab med Lyndon LaRouche: og det er meget klart, at der først og fremmest ikke er sådan—jeg mener, der er nu mange historier om forsøg på at dække over, som om der var dårlig koordinering mellem Secret Service og det lokale politi. Det findes ikke. Det er en standard rutine, at når du først har en så høj sikkerhedssituation, overtager Secret Service alt. De

gjorde tydeligvis ikke, hvad der er det første, nemlig at tjekke parametrene, hvor taleren ville dukke op, hvis der var adgang linjer fra højere bygninger til det sted, hvor taleren var; at sikre dem er den allerførste opgave, og det blev naturligvis ikke gjort! Derefter var historien om, at nogle af de mennesker, der kom fra de lokale afdelinger, ikke var der—hvad er det her? Det skulle kontrolleres. Jeg mener, du har ikke et tomt sted. Og så blev hele denne historie om politiet fortalt af flere rally deltagere, der er en mand, der ser mistænksom ud. Flere minutter gik—der var ingen alarm! Det er den første ting du gør, når der er en mistænkelig person, du trækker taleren fra scenen. Alle disse ting blev forsømt, og sandsynligvis mange flere ting.

Disse ting er så massive og så utrolige. Nu kommer de op med denne historie om, at Iran angiveligt planlagde et mordforsøg mod Trump. Det ligner en meget sen dækhistorie.

Jeg tror, at det eneste håb om at komme til bunden af dette er, at Trump selv vil sørge for, at undersøgelsen denne gang ikke fører til en dækhistorie. Kennedy-mordet var et dække, ligesom alle de andre mord. Og man kan kun håbe, at Trump lærte lektionen, fordi han, der var meget kritisk over for mange af disse ting, i sin første periode af en eller anden mærkelig grund ikke åbnede eller har åbnet Russia Gate-filen, som hjemsøgte hans første periode i årevis! Og han kunne have beordret, at alle disse filer blev offentliggjort. Han gjorde det ikke. Jeg forstår stadig ikke, hvorfor han ikke gjorde det, for det ville have afsløret, hvem der gik efter ham, og hvem der prøvede at få ram på ham. På samme måde tog han ikke det sidste skridt til at frigive John F. Kennedy-filerne, som igen ville have frigivet en masse om omstændighederne, dækningen, den sandsynlige dækning, næsten sikker dækning af Warren-Kommissionen og alle disse ting.

Så jeg kan kun sige, at de mennesker, der stemmer for Trump til at være præsident, ønsker at sikre sit andet formandskab, hvis han kommer sikkert til November—det er en helt anden

ekstremt farlig periode—de skal sørge for, at denne gang, besvares disse spørgsmål på en tilfredsstillende måde.

SCHLANGER: der er endnu et spørgsmål om Trump-situationen, hvilket er interessant. Det er fra en anden amerikansk podcaster, der skrev, at han er mistænksom over, at dette skete lige efter NATO-mødet, som havde en uofficiel mission om "Trump-sikring af NATO." I betragtning af det, du har rapporteret om Gladio og NATO, kunne NATO have været involveret i mordforsøget?"

Nå, det spørgsmål er blevet stillet af mange sikkerhedseksperter, fordi Gladio-operationen helt sikkert brugte meget uhellige netværk, der var tilbage fra Anden Verdenskrig. De arbejdede med Gehlen-operationen i Tyskland, de brugte tidligere tyske netværk, de brugte alle mulige ting, så det er en etableret kendsgerning, der er skrevet op i mange, meget grundigt undersøgte bøger.

Nu, om senere mord, og vi offentliggjorde, hvis du vil vide mere om det, vi offentliggjorde allerede for flere år siden, en særlig rapport om det internationale Mordbureau, hvor vi undersøgte de uklarificerede mord i USA—Kennedy, Robert Kennedy, Martin Luther King, Malcolm; derefter de afrikanske ledere, Italiens Mattei, Aldo Moro; de 20 forsøg på Charles de Gaulles liv. I Tyskland var der mange fremragende ledere inden for videnskab og industri, Siegfried Buback, J. Pagtrgen Ponto, Detlev Rohvedder, Alfred Herrhausen, alle disse var altid meget, meget målrettede.

Disse var altid mennesker, der havde en national betydning. Og jeg vil kun nævne sagen om Alfred Herrhausen: han var formand for Deutsche Bank, og han blev myrdet den Nov. 30, 1989, kun få uger efter Berlinmurens fald. Og dette var et komplet skift, fordi han var en person, der stadig var i traditionen for industriel bankvirksomhed. Han havde fremsat meget vigtige forslag til udvikling af Polen og andre Comecon-lande, hvilket var meget i overensstemmelse med det, Lyndon LaRouche på det tidspunkt foreslog, og han var til gældslettelse for

udviklingslandene. Så da han blev skudt, betød det et skift i politik, et signal, og Fletcher Prouty, der var en Pentagon-embedsmand, der optrådte i "JFK" – filmen af Oliver Stone som Mr. X, han gav os en samtale på det tidspunkt, og han sagde, at mordet på Herrhausen er lige så betydningsfuldt for Tyskland, hvad angår paradigmeskiftet, som mordet John F. Kennedy for USA, hvilket førte til et komplet paradigme, der eliminerede John F. ' S ubegrænsede optimisme. Kennedy, ved at fortælle folk, "vi kan skyde din præsident, vi kan endda gøre cover-up, og du kan ikke gøre noget ved det."Og det er den slags ting, der har tendens til at fremkalde alvorlige paradigmeskift i en nations historie.

Så i alle disse ting blev der altid rejst spørgsmålet, er disse såkaldte terrorister, som" RAF " [Røde Hærs fraktion], Baader-Meinhof-gruppen, især tredje generation af Baader-Meinhof-gruppen, der er mange forfattere, der har sagt, de er et fantom, de har aldrig eksisteret. Og mistanken om, at dette blev gjort ved hjælp af hemmelige tjenester, måske endda ved hjælp af NATO-strukturer i form af skjulesteder og så videre, alle disse ting skete. Og jeg kan kun råde dig til at hente, eller bestille den særlige rapport, hvor vi skrev om alt dette. I det mindste, mens vi naturligvis ikke kan give de endelige svar, fordi det ville kræve åbning af filerne, at have Kongresundersøgelser og andre parlamentariske undersøgelser, men vi har helt sikkert stillet de rigtige spørgsmål.

SCHLANGER: du lytter til Helga Larouche, grundlægger og formand for Schiller instituttet. Hun er også formand for fremkomsten af en International Fredskoalition, og det mødes fredag den 19.juli, så folk skal tilmelde sig Schiller Institute for at finde ud af om at deltage i mødet.

Lad os nu bare skifte lidt til krisen omkring præsident Biden. Dette er en e-mail fra en person, der underskrev "frustreret tidligere demokrat. Hun skriver: "Jeg tror, at Bidens afskedigelse eller pensionering er uundgåelig, men jeg ser

intet andet alternativ end Robert F. Kennedy, Jr., som er god, undtagen når det kommer til Israel. Er der en chance, tror du, han kunne blive overbevist om at droppe sin omfavnelse af radikal bosætter-zionisme?"

Hvis jeg ville vide, hvorfor Robert Kennedy Jr. fremmer det, ville jeg vide svaret mere sikkert. Det kan have at gøre med finansiering, det kan have at gøre, med folk tror, de har brug for visse donorer. Under alle omstændigheder tror jeg, at Kennedy har fremsat nogle meget vigtige punkter; jeg tror, han mener alvorligt, især når han taler om sin onkels fredstale, tror jeg, han har en vision, der går i denne retning. Men jeg tror, vi er i en sådan krise, Jeg tror ikke engang en præsident for De Forenede Stater vil være i stand til at afhjælpe den fulde dimension af denne krise.

Jeg tror, det, vi har brug for, er en slags anden amerikansk Revolution. Hvad jeg mener med det er ikke noget voldeligt: jeg er en absolut fortæller for ikke-vold. Men hvad jeg mener med det er, at grundlæggerne var alle – og jeg er sikker på, at der var mange grundlæggende mødre, blandt dem, såvel, spiller førende roller–jeg tror, de alle var ekstremt uddannede, lidenskabelig, godt forberedt til jobbet med at skabe en ny republik. Og jeg tror, det er det største problem, vi har i dag, at folk er blevet så små–eller mange mennesker er blevet så små–at de lader sig distrahere. Jeg mener, Tyskland havde netop det europæiske mesterskab for fodbold, og i fire uger, du kunne se stadionerne fulde af voksne, råber og skriger, og gå i anfald over, hvordan spillet ville gå, eller deres foretrukne eller ikke-så-foretrukne besætning ville gøre. Hvis folk ville udvikle den samme slags følelser over de spørgsmål, der virkelig bestemmer menneskehedens skæbne, eller endda nationens skæbne, eller om vi kommer ud af faren for tredje verdenskrig eller ej, ville vi ikke have noget problem. Men folk tillader sig at blive distraheret, af stadig mere banal underholdning, af feriefantasier, af alle slags distraktioner, så det kulturelle niveau kan gå ned og ned og

ned. Og derfor, når det kommer til politik, overlader de det grundlæggende til de mennesker, der er de nuværende virksomheder, og de er naturligvis meget i lommen på store penge, af Wall Street, af City of London, og andre sådanne institutioner.

Så derfor tror jeg svaret på dit spørgsmål er, måske har Kennedy det potentiale, men helt sikkert ikke uden et uddannet statsborgerskab, fordi du har brug for statsmænd og statskvinder, statsborgere, der kunne bedømme, hvad der er præsidentens job, og hvordan kunne de gøre det bedre, eller være sekretær for dette ministerium eller det ministerium eller den afdeling. Og så kunne du have en fungerende Republik. Og jeg tror, at det skridt skal tages under alle omstændigheder.

SCHLANGER: nu, når vi taler om valg, var der et formodet valg i dag i Europa-Parlamentet: Ursula von der Leyen blev genvalgt som formand for Europa-Kommissionen. Og hendes grundlæggende kampagne var anti-Rusland, Anti-Kina, og nu især anti-Viktor Orban, Ungarns premierminister og roterende formand for EU-Rådet. Så spørgsmålet, der kom ind tidligere i dag, er: "hvad er så truende ved Viktor Orban, om hvad han gør, at EU-bureaukratiet bevæger sig for at straffe ham og hans land, Ungarn?"

Jeg tror, at premierminister Orban gjorde noget, som enhver fornuftig statsoverhoved ville gøre i en regeringsstilling. Han erkendte, hvor tæt vi er på en eskalering af Ukraine-krisen, efter at alle disse beslutninger er truffet-F-16 ' er vil blive stationeret i Ukraine i denne måned; de kan være der allerede, for den sags skyld. Tilladelse fra de vestlige stats-og regeringschefer til at tillade ukrainerne at bruge alle våben, de modtager, dybt ind i Ruslands territorium! Dette er en eskalering, der kan bringe os til tredje verdenskrig på ingen tid! Så, Orban, hvis land, Ungarn, er naturligt på grænsen til Ukraine, og der er et stort ungarsk mindretal i Ukraine, han er meget bekymret over alt

dette. Så han gør det eneste rimelige: den 1. juli blev han formand for EU-Rådet; den 2.juli var han i Kiev og talte med Zelinsky. Den 5. juli var han i Moskva og talte med Putin; endnu et par dage senere, den 8.juli, var han i Beijing og talte med Xi Jinping, og derefter fløj han straks til USA for at deltage i NATO-topmødet, og derfra, den 11. juli, tog han til Mar-A-Lago i Florida for at tale med Trump.

Han havde ikke et såkaldt mandat fra EU. Men det var ikke forbrydelsen. Forbrydelsen var, at han promoverede og forfulgte en fredsmulighed! Han talte med kineserne, og han sagde, at kineserne har fremsat et 12-punkts fredsforslag allerede for mere end et år siden. I mellemtiden diskuterede de det med Lula i Brasilien, og denne Brasiliansk-kinesiske fredsmulighed er blevet genoplivet og er på bordet, også i forskellige diplomatiske indgreb.

Og det er det, der ikke er tilladt.

For hvis man ser på EU 's og NATO' s politik, naturligvis for den sags skyld, eller USA eller briterne, har de på intet tidspunkt i to et halvt år forfulgt en mulighed for at løse Ukraine-krisen med fred i stedet for krig! Og da der i Marts 2022 allerede var en skriftlig aftale mellem Putin og Zelensky om at få et kompromis, der kunne have afsluttet krigen dengang: i Marts 2022. Det er næsten to og et halvt år siden, et par uger efter, at det brød ud.

Hvad skete der? Boris Johnson, der på det tidspunkt var Storbritanniens premierminister, fløj ind i Kiev, og i April konfronterede han Zelensky og sagde: "underskriv ikke noget af dette. Fortsæt med at kæmpe, Vi støtter dig hele vejen."Og de overbeviste Zelensky om at gøre netop det, og det er grunden til, at et enormt antal ukrainere er blevet dræbt, og landet er fuldstændig ødelagt. Naturligt, et stort antal russere er blevet dræbt, såvel, men mange, mange flere ukrainere. Så Ukraine har været offer for denne geopolitiske konfrontation af Vesten, af NATO mod Rusland. Og Fred fra Vestens side var

på intet tidspunkt en mulighed.

Der er mange udtalelser, du ved, Baerbock, denne ubeskrivelige tyske udenrigsminister, sagde, " Vi er nødt til at ødelægge Rusland." Det var den linje, der kom fra Det Hvide Hus allerede før februar 2022. Der er en berømt erklæring fra to "højtstående embedsmænd i Det Hvide Hus", der sagde, at hele pointen var at forhindre Rusland i nogensinde at have adgang til avancerede teknologier, for at reducere det til et råvareeksporterende land—og det fungerede naturligvis ikke så godt. Rusland har nu hypersoniske missiler og våben, der er bedre end NATO ' s.

Men ideen var at ødelægge Rusland, at knuse Rusland, og på intet tidspunkt forfulgte nogen af disse ledere fra Vesten muligheden, muligheden for en forhandlet løsning.

Derefter, nu kommer Orban og viser gennem sine handlinger, at det er muligt. Naturligvis flipper de ud, for nu er det, der udsættes for, på den mest skarpe måde, at de er imod fred! Og jeg tror, at det bemærkes af hele verden, af det Globale Syd, af det store flertal af befolkningen i verden. Og jeg kan kun sige, at det er forfærdeligt, at von der Leyen blev genvalgt, fordi hun er på en komplet krigssti. Hun fordømte Orban og sagde, at det eneste, han gjorde, var at forfølge "appeasement."

Det er ikke sandt! Orban forfølger muligheden for at forhindre Tredje Verdenskrig ved en diplomatisk løsning!

Så jeg tror, at dette varsler meget dårligt for EU, og jeg kan kun sige, at der er mange mennesker, der støtter Orban: Den Slovakiske premierminister Robert Fico sagde, Hvis hans helbred ville have tilladt—husk, at han var blevet offer for et mordforsøg den 15.maj, som han sagde, at det var en fotokopi af, hvad der skete med Trump. Han var på de berygtede lister over den ukrainske regerings Center for bekæmpelse af desinformation (CCD), og Molfar, og Myrotvoret, som alle

finansieres af Vesten. Og Fico sagde, Hvis hans helbred havde tilladt det, han ville have ledsaget Orban på sine ture. Orban fik også støtte fra Serbiens præsident Aleksandar Vucic; fra Georgiens premierminister Irakli Kobakhidse og mange andre ledere og mennesker i verden.

Men det, vi ser lige nu, er en absolut krigssti, og der er nogle fraktioner i Europa lige nu, der er helt gale, fordi de ikke tænker. De tror ikke, at Europa ville være det første offer, hvis det kommer til denne krig, som vil være en global krig, tror jeg ikke, det kun vil være Europa, men at Europa vil blive ødelagt! Så disse mennesker er ikke klare i deres sind mere.

Det er en mild måde at sige det på.

SCHLANGER: og von der Leyens vigtigste støttebase, hvad hun måtte gøre for at vinde, var appel til de to partier i Den Europæiske union, der havde det største nederlag ved parlamentsvalget, De Liberale og de grønne. Så det ser ikke ud til at være en særlig stabil koalition.

Helga, vi har yderligere to spørgsmål, der tager fat på nogle af de spørgsmål, der vedrører Kina. En kandidatstuderende fra Brown Universitet sendte en e-mail med spørgsmålet: "Hvorfor skubber Jinping ikke mere aggressivt Kinas fredsforslag for at afslutte Ukraine-krigen? Trækker Kina sig tilbage på grund af trusler om sanktioner og handelskrig?"

Jeg ved ikke, om denne karakterisering er, hvad jeg ville støtte. Kina gør meget. Problemet er, at Kina, for at være en ærlig mægler, forsøger meget svært at ikke tage nogen side. Og hvis du vil vinde over de mennesker, der lige nu er på denne absolutte, vanvittige vej til tredje verdenskrig. jeg tror, at Kina forsøger på en eller anden måde at have et afbalanceret syn, og det faktum, at de støtter, og de har udtalt det klart, at de fuldt ud støtter Orban-initiativet. Jeg ved ikke, om de kunne gøre mere. Jeg tror ikke, det er spørgsmålet, at de står

over for økonomiske vanskeligheder. Faktisk tror jeg, at visse problemer, de har i ejendomssektoren, de er virkelig ikke så systemiske. Jeg tror, at Kina har gjort et enormt stykke arbejde med at opretholde en stabil vækstrate ved løbende at investere i innovation for at gøre en kontinuerlig innovation til grundlaget for økonomien, og jeg tror, at det Globale Syd nu kan handle som de gør, i forsøget på at opbygge et nyt økonomisk system med BRIKS, BRIKS-Plus; vi vil have BRIKS årlige topmøde den 22. -24. Oktober i Rusland; hvor jeg er temmelig sikker på, at de har bremset tempoet lidt, og jeg synes det ikke er en dårlig ting. Fordi jeg tror, at hvis man forsøger at forene forskellige økonomiske systemer i lande, der alle har et andet udviklingsniveau; nogle er mere landdistrikter, nogle er mere industrialiserede; andre har masser af råvarer, andre ingen; igen er andre små, andre er store; mange har store befolkninger, andre ikke; så man har meget forskellige økonomiske parametre i forsøget på at udvikle et nyt system, og hvis man gør det for hurtigt og for nøjeregnende, får man et dårligt resultat: ligesom euroen.

Euroen forsøgte at sætte forskellige lande med forskellige økonomiske parametre i en politisk tvunget gennem valuta, men det er ikke et godt resultat. Hvis man f.eks. taler med befolkningen i Grækenland, lider de stadig absolut under de brutale gældsbetingelser, der blev pålagt dem.

Så jeg synes, det er mere en realistisk proces at forsøge at gøre det rigtigt, snarere end økonomiske vanskeligheder. Og jeg er temmelig sikker på, at de i oktober vil annoncere nogle nye medlemmer i Kasakhstan, Rusland, og bestræbelserne på at have egne valutaer, at have handel indbyrdes i den nationale valuta, alt dette fortsætter.

SCHLANGER: Nå, vi er løbet tør for spørgsmål, Helga. I morgen, fredag den 19. juli, vil du være formand for endnu et møde i den internationale Fredskoalition. Vil du sige noget om det kort?

Sepp-LAROUCHE: Ja. Emnet vil helt sikkert være denne nye opfordring, jeg udsendte til ældre statsmænd og andre embedsmænd, tidligere militær, tidligere medicinske mennesker, tidligere forskere, at træde frem og repræsentere et Fornuftsråd. Jeg synes, det er meget vigtigt: fordi du stadig har en situation, hvor du har mange, mange fredsorganisationer over hele verden. Mange af dem har ingen viden om hinanden eller har ingen kontakt med hinanden eller er bare isolerede. Og jeg tror, at du på en eller anden måde har brug for, og jeg ville virkelig håbe, at nogle ekstraordinære mennesker ville komme sammen, og bare det faktum, at en sådan proces finder sted, vil forhåbentlig overbevise—fordi min vurdering er, at du i mange lande i Vesten lige nu har disse krigsførende krigsfraktioner. Nogle af dem er håbløse: de vil bare gå til den bitre ende af tredje verdenskrig, uanset hvad der sker med den menneskelige art.

Men det er ikke alt. Du har også folk, der siger, " ja, måske. Jeg er ikke helt enig i dette, men jeg er nødt til at følge linjen, for hvis jeg ved, at jeg er imod det, vil jeg miste min plads i parlamentet; jeg vil ikke blive stillet til valg mere. Så jeg går sammen for at komme sammen."Og den holdning, at være opportunistisk og gå sammen for at komme sammen, dette er den mest foragtelige af alle, fordi min afdøde mand, Lyndon LaRouche, altid sprængte en sådan tankegang, fordi det er, hvad Bibelen kalder de "lunkne": dem, der ikke er helt kolde, men de har heller ikke modet til at være varme.

Og så har du mange mennesker, der er helt uvidende, og bare ikke har nogen anelse om, hvor tæt vi er på Tredje Verdenskrig.

Så jeg håber med en sådan ide om et Fornuftsråd, hvor forhåbentlig folk fra hele verden vil træde frem og sige, " Vi er den intellektuelt mest avancerede art på planeten, og sandsynligvis i universet, fordi vi ikke har mødt nogen anden fra en anden planet, der ville træde ind og hjælpe os ud."Så vi er den art, der er begavet med fornuft, og hvis vi ikke

viser evnen til at forhindre vores egen selvudslettelse, så er vi bare ikke moralsk egnede til at overleve!

Så da dette er en meget alvorlig sag, håber jeg virkelig, at dette lykkes. Og jeg appellerer til jer alle, at hjælpe os med at finde sådanne personer. Hvis du selv er en, kontakt os, gå fremad. Hvis du er nogen, der har en ide om, hvem der kunne være i et sådant råd af grund, fortæl os om det, og lad os arbejde for at finde og kontakte disse mennesker.

Så det hele vil helt sikkert være et emne for diskussion. I morgen vil der naturligvis være diskussion om implikationen af mordforsøget mod Trump. Hvor vi står strategisk: det faktum, at nu, kansler Scholtz, dette (Jeg er nødt til at moderere mit sprog) han accepterede, at USA tog beslutningen om at udstationere langtrækkende missiler i Tyskland, som har rækkevidder meget længere end endda Taurus-disse våben kan nå langt ud over Moskva. "USA traf den beslutning, og han er enig i den."

Hvor er suveræniteten? Hvor er det tyske folks egeninteresse?

Og da en lignende ting eksisterede i 1980 'erne med mellemdistancemissiler, Pershing 2 og SS-20, var der hundreder af tusinder af mennesker på gaden. Alle vidste, at vi kun var få minutter væk fra tredje verdenskrig! Så det vil være et emne for diskussion.

Og naturligvis den eskalerende situation i Sydvestasien, den forfærdelige igangværende katastrofe og folkedrabet. Det vil helt sikkert blive diskuteret, og behovet for at skubbe Oasis-planen endnu mere, og behovet for at have en ny sikkerheds-og udviklingsarkitektur for hele verden.

Så det er meget interessant, og hvis du vil vide, hvad de bedste eksperter i verden siger, nogle af dem, skal du slutte dig til os i morgen.

SCHLANGER: og det er en mulighed for at deltage i opbygningen

af denne helt nye arkitektur, der er afgørende. Så, Helga, Tak fordi du kom med os, i dag. Og jeg håber, at folk tager din appel til at deltage igen i morgen, at høre diskussionen og deltage. Så med det ses vi i næste uge.

Til i morgen, og så i næste uge.

POLITISK ORIENTERING den 19. juli 2024 med formand Tom Gillesberg: Mislykket mordforsøg på Trump gør ham til storfavorit. Chance for en ny amerikansk politik?

Der er også en rapport fra Feride Gillesberg om LaRouche-kandidaternes valgkampagne i USA.

På grund af en teknisk fejl, er der ingen billeder i videoen, kun lyd.

Her er en separat lydfil:

<https://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2024/07/Tom-og-Feride-Gillesberg-19.7.mp3>

Foto: video grab

Bag Orbáns 'fredsmission' er der en rolig, utrættelig normalitet

af David Shavin, EIRNS

16. juli 2024

Der er gået to uger, siden den ungarske premierminister Viktor Orbán overrumplede atlantisterne ved at lande i Kiev den 2. juli, på det der skulle blive den første af fem rejser på hans »fredsmission«. Det blev efterfulgt af møder i Moskva, Beijing, Washington og Mar-a-Lago. Tilsyneladende upåvirket af bureaukraterne i Bruxelles' skrig og skrål, afleverede han i går sit resumé til Charles Michel, formanden for Det Europæiske Råd. Budskabet var klart. Efter at have advaret om, at »intensiteten af den militære konflikt vil blive radikalt intensiveret i den nærmeste fremtid«, foreslog han, at EU skulle mødes med Kina om en fredskonference.

På den ene side har Kina allerede præsenteret EU og andre for deres 12-punkts fredsforslag, så hvad er det nye ved forslaget fra Ungarns premierminister? Hvor stor en forskel kan det gøre, at et medlem af EU og NATO bryder rækkerne og tilslutter sig Kinas initiativ?

Ud over Orbáns specifikke handlinger de sidste to uger, er det der plager atlantisterne, at Orbán ved, at der vil komme ramaskrig, og det har han tilsyneladende allerede taget højde for. Han bliver ved med at være klar i målet. I den henseende deler han tilgang med Kinas Xi Jinping. De ved begge, at de taler med vestlige ledere, som, hvis man skal være diplomatisk, har en vis grad af galskab; alligevel fortsætter

de roligt og ufortrødent, som om alle er fuldstændig intelligente og af god vilje.

Det er værd at nævne, at Orbán ikke er fortaler for en geopolitisk plan, hvor Vesten drejer væk fra Rusland for derefter at omstille sig til et stort opgør med Kina. Orbán og Ungarn ønsker at være en del af de store infrastrukturprojekter i Bæltet & Vejen. Vestens afhængighed af en række pyramidespil har været drivkraften bag militaristiske geopolitiske planer, men det er ikke normalt.

Kina har lige rapporteret et rekordstort handelsoverskud i sidste måned på 99 milliarder dollars. Sidste år eksporterede Kina industrivarer for 3,38 billioner dollars. Det er værd at bemærke, at i de fire kvartaler, der sluttede i marts 2024, nåede nye nettobanklån til industrielle låntagere seks gange sit tidligere højdepunkt, op til 614 milliarder dollars. Som New York Times udtrykte det, »har udlån til industrier næsten nøjagtigt erstattet de lån, der tidligere gik til ejendomssektoren.« Det vil sige, at da Kina stod over for den massive spekulative ejendomsboble i Evergrande, greb landet ind, reducerede gearingen af spekulationerne og kanaliserede kredit til industrien. Man kan spore det til Alexander Hamiltons nationalbankstrategi, til et konfuciansk moralkodeks eller til Kinas version af socialisme – uanset hvad gjorde de, hvad ethvert normalt land ville gøre.

I dag bragte Kinas halvofficielle Global Times et omfattende interview med den uafhængige kandidat til den amerikanske kongres fra Bronx (CD15), Jose Vega, en fortaler for økonomien og filosofen Lyndon LaRouche, som mener, at Bronx skal genopbygges med Hamiltons metoder. Global Times fremhævede Vegas og to samarbejdspartners – Simon Miller og Robert Castles – mod og moral, da de offentligt kritiserede neokonservative som Matthew Pottinger, der, som Vega forklarede, »spredte løgne og bliver betalt for at forvirre den amerikanske offentlighed. Han forsøger at få os ind i krige og en atomkrig, ikke bare med Kina, men også med

Rusland. Hans job er at sikre, at den amerikanske offentlighed nærer en form for ubegrundet og irrationelt had til Kina...” Der er mange kinesere, som ville være glade for at erfare, at der findes normale amerikanere.

Kinas Xi Jinping har lagt den selvsamme amerikanske model på verdens bord om, at fattigdom kan udryddes og middelklasser skabes med velvalgte store infrastrukturprojekter og beskyttelse af langsigtede investeringer for at støtte og fremme disse projekter. Orbán har fremlagt på verdens bord, at en leder af en vestlig nation kan høre dette, både når det gælder økonomi og fredeligt samarbejde mellem nationer.

Det gør hele forskellen i verden, at patrioter i hvert af deres lande, når de frigør sig fra fantasien om, at NATO vil få deres ukrainske stedfortræder til militært at besejre Rusland, lærer Orbáns eller Xis tålmodige, utrættelige optimisme baseret på Bælte & Vej-tilgangen. Denne proces med »intelligent nationalisme« skal ikke kun fortsætte, men den må også overgå de forventede mord og terror fra de onde kræfter i den atlantiske “permanente krigsskare”. Schiller Instituttets webcast den 10. juli: »Orbán Tries Diplomacy While NATO Plans More War« burde hjælpe de gode folk fremad!

Foto: Ronan Furuta / Unsplash

Zepp-LaRouche opfordrer til at organisere et ‘fornuftens råd’ af ældre statsmænd

for at stoppe fremstødet for atomkrig

DENNIS SMALL

Den 15. juli 2024

Helga Zepp-LaRouche udsendte i dag følgende korte erklæring:

“Verden er stadig i en tilstand af chok. Den eneste grund til, at mordforsøget på Donald Trump den 13. juli mislykkedes, var den helt tilfældige bevægelse af hans hoved med en brøkdel af en tomme, så hans øre og ikke hans øje blev ramt. Havde den bevægelse ikke fundet sted, kunne skuddet have været Sarajevo 2.0, der havde kastet USA og efterfølgende verden ud i kaos, efterfulgt af en global atomkrig.

“De næste tre en halv måned vil være en periode med maksimal fare, optrapning af den militære konflikt omkring Ukraine og Sydvestasien, stigende mangel på regeringsduelighed i Frankrig og muligvis andre lande, øget finansiel turbulens og frem for alt den eskalerende fare for en direkte militær konfrontation mellem ‘Global NATO’ og Rusland og Kina.

“Ungarns premierminister Viktor Orbán indledte en sonderende mission til Kiev, Moskva og Beijing, og fandt ud af at vejen til diplomati eksisterer. Vi opfordrer derfor ældre statsmænd, religiøse ledere, tidligere diplomater og folkevalgte, pensionerede militære og andre civile ledere – fra alle nationer – til at træde frem og skabe et Fornuftens Råd for at udforske potentialet for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som kan tage hensyn til interesserne i hvert eneste land på kloden.”

*

I en diskussion med internationale samarbejdspartnere i dag diskuterede Zepp-LaRouche de organisatoriske udfordringer, som den globale krise udgør, herunder det chokerende mordforsøg på

Trump. "Jeg synes, det er et meget godt billede for folk at reflektere over. Det viser måske, hvor tæt vi er på den totale udslettelse af den menneskelige art... Verdens skæbne er lige så skrøbelig som denne tilfældige bevægelse af Trumps hoved. Hvis man tænker over det, bør det løbe en koldt ned ad ryggen. For det er virkeligheden, og det bør bidrage til, at folk vågner op af deres selvtilfredshed med det, der tydeligvis er det farligste øjeblik i historien nogensinde."

Mordforsøget på Trump fandt sted knap 48 timer efter NATO-topmødet den 9.-11. juli i Washington, D.C. Mødet aktiverede en politik for at erstatte alle suveræne regeringer – inklusive USA's – med en overnational militærstruktur under NATO-kommando, med briterne i førersædet. Et vigtigt element i deres plan er at gøre USA selv ustyrligt, at udløse en "spændingsstrategi", herunder orkestreret vold og kaos.

Var mordet på Donald Trump tænkt som startskuddet til det? Blev sikkerheden ved arrangementet i Butler, Pennsylvania, bevidst svækket for at lette arbejdet?

Vi kender endnu ikke svarene på de spørgsmål. Men vi ved, at "Global NATO"-politikken er i overensstemmelse med det, og vi ved også, at den eneste måde at stoppe deres politik for at ødelægge enhver form for suverænitet og udvikling på er at organisere en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Den Internationale Fredskoalitions Uafhængigheds erklæring om en forestående atomkrig: Begynd forhandlinger om fred nu udstikker en vej til at opnå dette, begyndende med at indlede diskussioner og derefter forhandlinger efter de linjer, som den russiske præsident Vladimir Putin foreslog i sit fredstilbud den 14. juni.

Et "Fornuftens Råd" bestående af ældre statsmænd fra hele verden kan være en afgørende katalytisk kraft til at fremme denne proces.

Zepp-LaRouche afsluttede sin diskussion med sine medarbejdere

i dag med at understrege, at en sådan ny tilgang er påtrængende nødvendig, hvis menneskeheden skal reddes. "Hvis vi holder os inden for rammerne af 'jeg tilhører dette parti og kan kun tale med denne person og tænke dette', så længe du holder dig inden for den slags snærende bånd, er vi alle dømt til undergang. Vi må på en eller anden måde sætte gang i diskussionen om, hvad et nyt paradigme egentlig betyder med hensyn til suverænitet, udryddelse af fattigdom, sundhedssystemer, infrastruktur, kreditsystem, uddannelse – en anden måde at tænke på." Hun insisterede på, at "det er de spørgsmål, der er vigtige, og folk skal organiseres til at tænke i de baner. Og det er sammenfaldende med, hvad den Globale Majoritet forsøger at gøre." Det er Lyndon LaRouches metode, der har givet os en måde at tænke på, som bryder med aksiomerne i reduktionistisk tænkning og "har lært os ikke at tro på nogen bestemt doktrin, men hvordan videnskabens fremskridt har bevæget sig fremad fra den ene tænk til den næste, og hvordan det blev til den selvberigende mangfoldighed, som der ikke er nogen ende på. Det er det smukke ved det."

Zepp-LaRouche konkluderede: "Vi er ved afslutningen af en epoke: 500 års kolonialisme er ved at nå en uigenkaldelig afslutning. Når det er slut, er det enten et nyt paradigme eller tredje verdenskrig. Og jeg kan ikke se nogen mellemvej til det."

Foto: Jackie Faye Burton, U.S. European Command

Forsøg på attentat mod Trump

truer med kaos i USA - Cui Bono?

STEWART BATTLE

Den 14. juli 2024

Skyderiet den 13. juli ved et Trump-kampagnemøde i Butler, Pennsylvania, chokerede nationen og verden og bragte landet bogstaveligt talt tæt på totalt kaos. For første gang i årtier har en præsident eller præsidentkandidat været udsat for et mordforsøg, og det på et afgørende tidspunkt i historien. Dette er ikke blot et angreb på Donald Trump, men et angreb på USA's præsidentielle *institution* og på denne institutions evne til at reagere organisk eller ikke-lineært i et øjeblik med alvorlig krise.

Uanset hvilke detaljer der måtte dukke op i løbet af de kommende dage om det uhyrlige sikkerhedssvigt – eller det der er værre – der fandt sted den 13. juli, er der umiskendelige processer i gang på det strategiske niveau, som bør informere vores tænkning. Trump har befundet sig i en slags historiens sigtekorn, mindre på grund af noget, han har gjort, end på grund af vægten af de begivenheder, han har været omgivet af.

Overvej dette mordforsøg i lyset af, at den ungarske premierminister Viktor Orbán afsluttede sin "fredsmission" i sidste uge ved at besøge Mar-a-Lago i Florida for at mødes med Trump i kølvandet på NATO-topmødet i Washington. Det er den samme Orbán, hvis ven, Slovakiets premierminister Robert Fico, også blev skudt og næsten dræbt den 15. maj i et attentatforsøg for ikke engang to måneder siden. Disse realiteter minder én om det Internationale kontor for Snigmords rolle, og dets rolle som en mekanisme til håndhævelse af resterne af nutidens britiske imperiesystem – også over for det amerikanske præsidentskab. Som LaRouche-

organisationens rapport, "Stop NATO's World War: Dismantle the International Assassination Bureau", udtrykte det i februar 2023: "Det er slående for enhver, der tør tænke over det, at enhver verdensskikkelse, herunder eftertrykkeligt enhver amerikansk præsident, der har til hensigt at føre en politik for fred og udvikling, kommer under øjeblikkeligt angreb på forskellige måder. Medieangreb og bagvaskelse, kup og farvede revolutioner, juridiske overgreb og snigmord er redskaberne i et internationalt snigmordsbureau, som forsøger at skabe terror i befolkningerne og demoralisere dem til at acceptere diktaterne fra et ikke-valgt organ af angloamerikanske oligarker, som skaber og brutalt gennemtvinger deres 'regelbaserede orden' på kloden."

Intet ærligt menneske kan benægte, at verden i dag står på tærsklen til en ny epoke. Der er mange aspekter af dette, som man kan pege på, men det mest betydningsfulde er måske, at Vestens bestræbelser på at "isolere" Rusland og flytte den globale opinion til deres fortælling om den "eksistentielle trussel mod demokratiet" er slået fuldstændig fejl, og at der opstår flere og flere brud på dæmningen, for hver dag der går. NATO og de vestlige etableringer, som er tilhængere af krig, er rasende og yderligere bekymrede for en Trump-sejr i november og benyttede sidste uges NATO-topmøde i Washington til at foretage yderligere optrapninger mod Rusland, udstationere langdistancemissiler i Europa og konkretisere planer om at "Trump-sikre" alliansens strukturer i de kommende år. Nu opfordrer Storbritanniens RUSI Storbritannien til at "understrege" sin atomare afskrækkelse som en mere ledende rolle i NATO.

Der er en hektisk indsats i gang for at bevare kontrollen over denne kollapsende unipolære verdensorden, og det er dette – ikke valget i november – der er på spil.

I løbet af de næste tre en halv måned går USA ind i en periode med ustabilitet uden fortilfælde, og det er et faktum, som man bevidst forsøger at opildne til. De, der bider på krogen og

kaster sig ud i partipolitik, går glip af musikken i det, der faktisk udspiller sig, og vil sandsynligvis gøre situationen endnu værre. Tag i stedet et indblik fra den uafhængige senatskandidat i New York Diane Sare, som den 1. juli, for kun to uger siden, advarede om et muligt mord på Donald Trump, i betragtning af den nuværende afsindige fremstormen mod atomkrig med Rusland og de modsatrettede beskedne udtalelser fra Trump i opposition.

Derfor må den russiske præsident Putins fredsforslag for Ukraine fra den 14. juni tages op, og det skal ske hurtigt. Det repræsenterer en udstrakt hånd til USA og Vesten, et forslag til en ny sikkerhedsarkitektur, som kan være en bro fra den nuværende tragedie med en global krig, der gør en ende på civilisationen, til et potentielt respektfuldt forhold til andre førende nationer på kloden.

Således kan det amerikanske præsidentskab reddes fra dødens gab.

Foto: Trump ?